

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Vsem bralkam in bralcem se zahvaljujemo za lepe želje ob novem letu!

Med mnogimi pismi nam je čestital tudi nepodpisani »zvesti bralec«, ki nam je hkrati sporočil še nekaj pobud. Tega pisma smo enako veseli — no, ne vem čemu anonimnost? Se sramuje svojih predlogov?

Piše, da čaka konec romana Hči grofa Blagaja, da pa so vmes čenče. Hkrati z njegovim pismom sem prejel tudi dve pismi, v katerih pa berem, da jim je roman prav všeč. Ena bralka celo pravi, da ga, čeprav slabo vidi, najprej prebere. Pač različni okusi! Zvesti bralec se bolj ogreva za horoskope in zaupne pomenke. Horoskopi v slovenskih publikacijah, če se kdo posebej navdušuje zanje, niti ne manjka. Tudi mi jih bomo kdaj pa kdaj objavljali. Zaupni pomenki pa niso odvisni le od nas. Pri tem gre za tisto reč: vprašaj pa ti odgovorim.

Pa brez zamere!

VAS UREDNIK

7. stran: **PORTRET ZDRAVNIKA** — 13. stran: **CESTA NAJ BO SONCE**

KLUBI SAMOUPRAVLJALCEV

IZMENJAVA IZKUŠENJ

Potreba je menda stara že toliko, kolikor samoupravljanje. Le da smo zdaj spoznali, da brez načrtnega usmerjanja družbene dejavnosti pri razvijanju samoupravljanja, pri večjem uveljavljanju neposrednih interesov delavcev na področju izobraževanja, odveščanja, svetovanja, izmenjavi izkušenj samoupravne prakse ne bo šlo. Spoznali in se lotili urejanja 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije je na to posebej opozoril in zavezal sindikate v vseh občinah, da nemudoma pristopijo k organiziranemu povezovanju delavcev v posebne skupnosti delavcev, znotraj katerih bomo zapolnili praznino, ki se nam kaže še dlje časa pri reševanju konkretne samoupravljalke prakse. In če je od stopnje družbene izobraženosti in usposobljenosti delav-

cev, v kar pa ne gre dvomiti, odvisna učinkovitost družbene akcije pri uresničevanju ustavne vsebine samoupravljanja v združenem delu, potem klubi samoupravljalcev pomenijo njen temelj in vzvod.

Na širšem celjskem območju dobiva zdaj akcija za ustanavljanje klubov samoupravljalcev ne le konkretne oblike, temveč vzbujata tudi primeren interes med neposrednimi samoupravljalci. Take ocene smo slišali tudi na seji predsedstva občinskega sveta Zveze sindikatov v Celju in na predčerašnji seji predsedstva občinske konference SZDL, ki se je zavzelo za ustanovitev kluba. Inicijativni odbor pri občinskem odboru ZSS Celje je pripravil solidno gradivo za javno razpravo o delovanju

kluba samoupravljalcev in besedilo samoupravnega sporazuma, ki bo s podpisom pooblaščenecv združenega dela, družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih in krajevnih skupnosti ter drugih ustanovljen. Konstituiran pa bo kot vse druge samoupravne organizacije, z delegatsko sestavljen skupščino, kot najvišjim organom in izvršnim odborom ter drugimi organi.

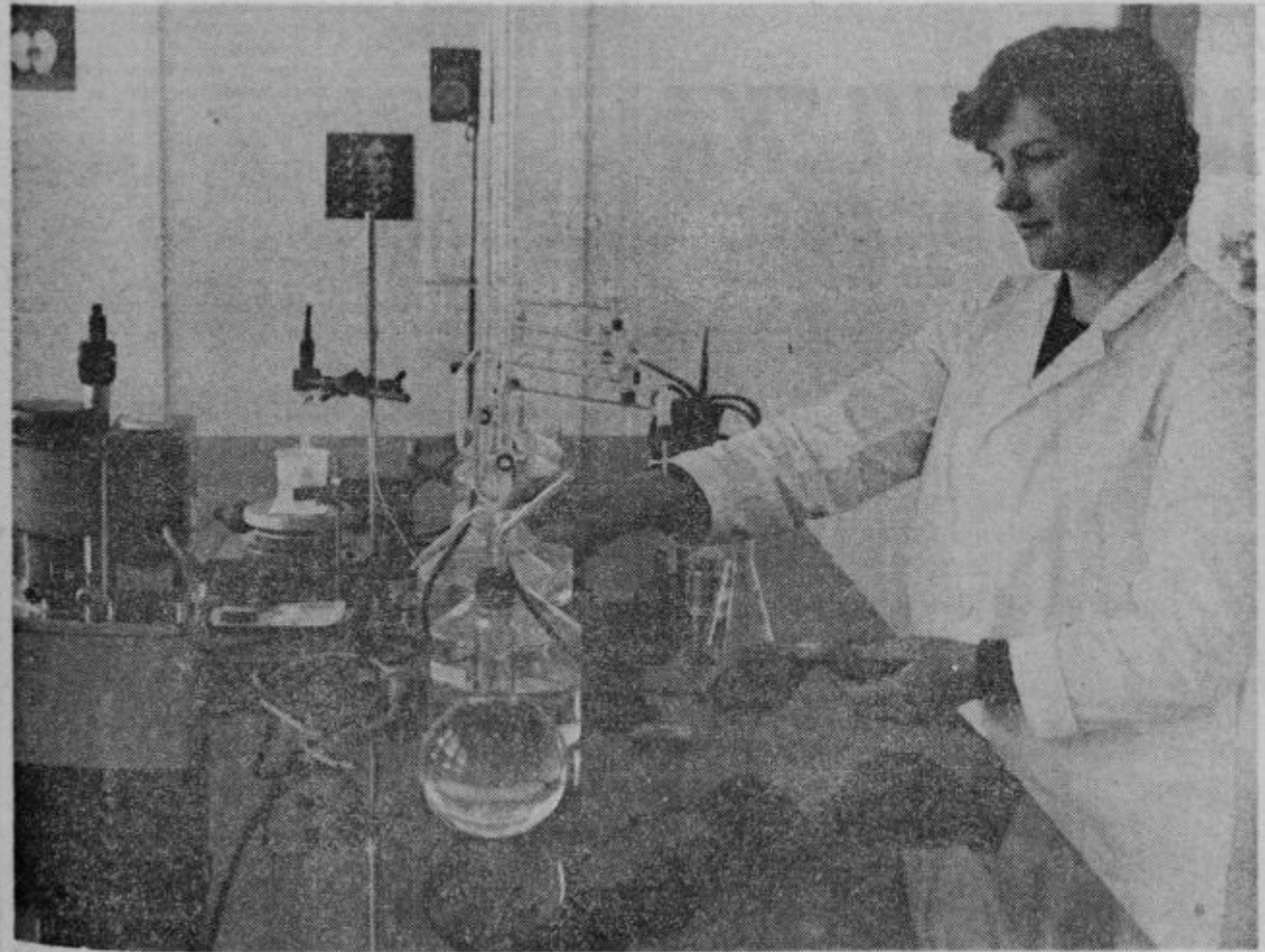
Dejavnost kluba samoupravljalcev pa še zdaleč ni omajena le na izmenjavo samoupravljalskih izkušenj. Med naogami kluba so v ospredju tudi druge dejavnosti, ki prispevajo k vsebinski uveljavitvi samoupravljanja. Te dejavnosti izhajajo iz konkretnih celjskih razmer in potreb. Klub samoupravljalcev bo nastopil kot pobudnik

in nosilec akcije za izgradnjo delavskega doma v Celju in objektov posebnega družbenega pomena, usmerjen bo v pospeševanje, telesne kulture in množične rekreacije delavcev, za kulturno preobrazbo, v akcijo za uveljavitev družbene prehrane delavcev, preskrbe z ozimnico, na zboljšanje družbenoekonomskega položaja žensk in zmanjšanje nočnega dela ter zboljšanimi delovnimi pogoji. Mimo tega bo klub sredi deloval z družbeno političnimi organizacijami skupno tudi na vseh drugih področjih samoupravnega interesa. Klub samoupravljalcev si s hroko in dovoji kompleksno zastavlja svojo bodočo dejavnost. Na drugi strani ponuja za občino tudi materialne in druge pogoje za organizirano družbenopolitično izobra-

ževanje, saj bi ta delavcev neposredni interes prek združevanja sredstev postavili na raven pravice, ki jo je realno mogoče uveljaviti. Financiranje dejavnosti kluba je zavoljo tega v samoupravnem sporazumu smotno in specifično urejeno. Članarina, ki bi jo plačevali ustanovitelji kluba, na primer, temeljne organizacije združenega dela bi plačevale po 10 din. za vsakega zaposlenega (istno), bi rabila za redno oz. funkcionalno dejavnost kluba, za uresničevanje temeljnega programa in materialne stroške. Drugi del dohodkov kluba, ki bo namenjen za izobraževanje delavcev pa bo pritekal iz prispevkov sklada skupne porabe TOZD in drugih samoupravnih skupnosti.

Posebej pa velja omeniti, da s financiranjem kluba sa-

moupravljalcev ne gre za nova bremena. Tudi doslej so delovni ljudje v ta namen izdajali pomembna sredstva, le da so bila razdrobljena. Bilo je mnogo organizatorjev in nosilcev družbenega izobraževanja, tokrat gre za enoten program izobraževanja, z združevanjem sredstev pa za racionalnejšo porabo. Siej ko prej bo realizator enotnega programa družbenega izobraževanja Delavska univerza, ki jo bo za to obsežnejšo nalogo potrebno še usposobiti, zlasti kadrovsko okrepiti. S tem pa ko bo stopila v pogodbeni odnos s klubom samoupravljalcev bo pridobila trdnjšo in trajnejšo osnovo za lastni razvoj ob tem pa tudi sistem družbenega izobraževanja delavcev večji razmah, samoupravljanje pa kakovostno stopnjo.

NT IN RC BRALKAM ZA 8. MAREC

PRESENEČENJE, ZADOVOLJSTVO

Ni več tako daleč dan, ki mu v naši družbi tudi med letom vsebinsko odmerjamo pomembno mesto. Ne zgolj dnevu — bolj položaju, vloži, mestu, odnosom v vsem letu.

8. marec — dan žensk. V naši družbi priložnost, da ocenimo, kje smo v uveljavljanju enakopravnega položaja žensk, preučimo vzroke, če pri tem še nismo dosegli vrhne točke.

8. marec — dan žensk, ki ga želimo proslaviti tudi drugače. S posebno pozornostjo do mater in žena, izrazi zahvalnosti, povabili, s šopki svežega cvetja, stiskom rok in množico drugih izrazov srčne kulture.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje se bo še posebej pridružil temu družbenemu razpoloženju. Danes še ne povemo kako — nekaj malega pa bomo sporočili že v prihodnji številki. In če gre za presenečenje, izdajmo vsaj to skrivnost: poskrbeli bomo za ne-pozabne trenutke.

UREDNIŠTVO

OLGA KOVAČIČ je doma iz Pristave. Že obiskuje šolo za živilske tehnike, zaposlena pa je v Hmezadu, TOZD Vital, obrat za predelavo sadja v Mestinju. Tam so pred časom tudi uredili nove prostore za laboratorije, kjer je zdaj resnično veselje delati z novimi aparaturami. Iz tega obrata potuje po Sloveniji tudi znani sok Frupi, ki si je že pridobil številne prijatelje. Obrat v Mestinju veliko pomeni za Obsotelje in Kozjansko, saj kmetje vozijo sadje in ribez v predelavo za sokove. V Mestinju posebno veliko izdelajo jabolčnega soka, ki je tudi od vseh sokov najcenejši, čeprav po kakovosti ne zaostaja za drugimi.

FOTO: DRAGO MEDVED

20 SAMOUPRAVNIH ZAPOVEDI

PRAVIČNEJE PO DELU!

V občinah so pripravili območne družbene dogovore za letos, ki bodo uravnavali pravice delavcev v združenem delu bolj enotno. Tudi ta dogovor vpliva na zmanjševanje družbenih razlik in odpravlja izjemnosti, do katerih je prihajalo v preteklosti zaradi različnega ekonomskega položaja posameznih delovnih organizacij.

Dvajset določb, ki smo jih poimenovali s samoupravnimi zapovedmi so iz osnutka območnega družbenega dogovora za 1976. leto v občini Celje, o katerem je včeraj razpravljalo predsedstvo občinskega sveta Zveze sindikatov v Celju.

Določbe teh dogovorov v občinah na širšem celjskem območju pa so si zelo podobne, večina je tudi enakih.

1. Sredstva za osebne dohodke bodo rasti počasneje kot dohodek, dosegala bodo le 90 odstotkov stopnje rasti dohodka.

2. Za sklad skupne porabe velja delna omejitev porabe, 75 odstotkov rasti dohodka organizacije združenega dela, povečanja za amortizacijo nad minimalno stopnjo bo mogoče porabiti za skupno porabo.

3. Najnižji osebni dohodek delavca, ki opravlja po metodologiji analitičnega ocenjevanja dela na delovnem mestu najbolj enostavno delo in dela poln delovni čas ter dosega normalni delovni uspeh, mora znašati najmanj 65 odstotkov povprečnega mesečnega osebne dohodka na zaposlenega v občini v preteklem koledarskem letu (če je ta nižji kot povprečni v SR Sloveniji, potem velja višina slednjega).

4. Najvišji osebni dohodek se določa na dva načina. Če je v organizaciji združenega dela za delo poslovnih organov in vodilnih delavcev izdelan sistem meril, je tak delavec upravičen na osebni dohodek glede na učinek njegovega dela. Če pa v organizaciji za ta dela niso izdelana

merila, znaša najvišji osebni dohodek dvakratni povprečni osebni dohodek v občini iz preteklega leta.

5. Osebni dohodki se usklajujejo z rastjo življenjskih stroškov tako, kot določa resolucija o družbenoekonomski politiki tekočega leta ter po osnovah in merilih samoupravnega sporazuma.

6. Delavcu pripravniku gre akontacija osebne dohodka v višini povprečnega osebne dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji in to: 70 odstotkov pripravniku s srednjo izobrazbo, 90 odstotkov z višjo izobrazbo in 105 odstotkov z visoko izobrazbo. Če ima organizacija izdelana merila za ugotavljanje njegovega individualnega uspeha, je bilo akontacija do 20 odstotkov višja od določene.

7. Nadomestilo osebne dohodka v času odsotnosti do 30 dni zaradi bolezni znaša 90 odstotkov, zaradi poškodbe pri delu pa 100 odstotkov njegovega mesečnega povprečnega osebne dohodka v minulnem koledarskem letu. Osnova za izračun se valorizira vsake tri mesece po določenih skupnosti zdravstvene zavarovanja in varstva.

8. Delavci si zagotavljajo med delom organizirano toplo prehrano. Regres znaša največ 250 din, najmanj pa 150 din mesečno na delavca,

ki pa se ne more izplačevati v gotovini ali v obliki vrednostnih bonov.

9. Izumitelj, racionalizator in novator ima pravico do odškodnine za inovacijsko delo. Statusna vprašanja in sistem nagrajevanja mora izdelati vsaka organizacija.

10. Najnižje nagrade učenecem v gospodarstvu znašajo v I. letniku 720 din, v II. 840 din in v III. letniku 1000 din. Učencev učni uspeh vpliva na večjo nagrado.

11. Organizacije morajo v svojih samoupravnih aktih določiti konkretne višine nagrad študentom in dijakom na delovni praksi v mejah med 720 din in največ do višine najnižjega osebne dohodka.

12. Stanovanjski gradnji je namenjeno najmanj 7 odstotkov bruto osebne dohodka, od tega del (0,3 odstotka) za dijaške domove in del (0,2 odstotka) za izgradnjo stanovanj za delavce, za katere je ugotovljen širši družbeni interes.

13. Organiziranemu izobraževanju je namenjeno najmanj 1,5 odstotka bruto osebne dohodka, tretjina teh sredstev se združuje na ravni občine za štipendije.

14. Sredstva sklada skupne porabe se oblikujejo tako, da leta ne presegajo 70 odstotkov višine povprečnega me-

sečnega bruto osebne dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v preteklem letu, porabljen pa ne morejo biti v polnem znesku.

15. Delavci v združenem delu namenijo del dohodka za regres za letni dopust. Sredstva oblikujejo tako, da znašajo sredstva najmanj 1000 din in največ 1200 din na zaposlenega. Pri razdelitvi teh sredstev upoštevajo socialne in zdravstvene kriterije ter dohodek na družinskega člana, vendar pa posamezniku izplačan znesek ne more biti nižji kot 800 din.

16. Delavec ima pravico na solidarnostno pomoč v primerih ko mu je ta pomoč najbolj potrebna (daljša bolezen, elementarna nesreča, nastanek invalidnosti, smrt delavca ali družinskega člana in pod.).

17. Ob odhodu z dela zaradi upokojitve gre delavcu nagrada — najmanj dva in največ tri mesečna povprečna osebna dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji. Enak znesek gre delavcu družini ob njegovi smrti.

18. Delavcu gre ob delovnem jubileju posebna nagrada, višina je odvisna od dolžine delovne dobe pri isti organizaciji. Za 10 let znaša ta največ 2300 din, za 20 let največ 3450 din in za 30 in več let največ 4600 din.

19. Ko delavec brez svoje krivde ne more delati, mu gre nadomestilo osebne dohodka v višini najmanj 80 odstotkov mesečne osnove dohodka delavca (v gradbeni dejavnosti, komunalni in kmetijski zaradi specifičnosti ne manj kot 70 odstotkov).

20. Za čas, ko je delavec na rednem letnem dopustu, mu pripada nadomestilo osebne dohodka, izračunano po poprečju zadnjih treh mesecev.

VELENJE: VOLILNE KONFERENCE OSNOVNIH ORGANIZACIJ ZK V GORENJU

Včeraj so se začele v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje, volilne konference osnovnih organizacij Zveze komunistov.

Na konferencah bo okrog 700 komunistov v Gorenju pregledalo svoje delo v preteklem obdobju. To bo tudi čas, da bodo znova ocenili svojo idejno-politično in akcijsko vlogo pri uresničevanju načel nove ustave in pri poglobljanju samoupravnih odnosov.

V vseh osemnajstih osnovnih organizacijah Zveze komunistov, kolikor jih je ustanovljenih v Temeljni organizaciji združenega dela in delovni skupnosti skupnih služb Gorenja v Velenju, bodo volili nova vodstva osnovnih organizacij.

Prav tako bodo izvolili nove člane tovarniške konference ZKS in člane sveta ZKS SOZD Elektrokovinske industrije, Ljubljana. Volilne konference bodo opravile do 14. januarja 1976.

H. J.

CELJE: OBČANI IN OKOLJE

Prepočasen dotok iz prispevkov TOZD je krajevni skupnosti Otok—Slavko Slander onemogočil uresničitev programa komunalnih del za preteklo leto, saj je bilo oktobra lani zbranih le 50 odstotkov predvidenega denarja. Ostanek bo »pritelkel« šele po zaključnih računih, torej konec prihodnjega meseca.

Prenos programa v to leto in njegova finančna struktura sta pokazala, da ga tudi letos ne bo mogoče uresničiti brez prispevka občanov. Potrebnih je 201.000 dinarjev za zgraditev igrišča na stalnem območju V. Prekomorske, nakup in montažo 30 klop, popravilo gugalnic v vsej skupnosti, ureditev peskovnikov in za zasaditev okrasnega grmičevja okoli stanovanjskih hiš. 125.000 dinarjev bo zbrano iz treh virov (prenos sredstev iz leta 1975, telesno kulturna skupnost in sklad za komunalno urejanje — vse predvidoma, četrty vir pa bi bil prispevek občanov. Z njim bi zbrali 70.000 dinarjev, 15.000 pa bi prispevali stanovalci s prostovoljnimi delom pri urejanju okolice svojih domov.

Zato je svet izdelal predlog, po katerem naj bi vsako gospodinjstvo mesečno prispevalo po 5 (pet) dinarjev, od posameznikov pa je odvisno, če bodo prispevali več.

Kako se bodo gospodinjstva odločila, bomo še videli, jasno pa je že zdaj, da gre za naše okolje, za zelenice, ki si čedalje težje utrjuje življenjski prostor med našimi železnimi konjički. In naši otroci tudi!

M. Senčar

LAŽJE NA ODDIH

V občinskem svetu Zveze sindikatov v Celju so sprožili pobudo za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za letni oddih delavcev. Pobuda izhaja iz potrebe po boljši in načrtniški organiziranosti letnega oddiha, ki zdaj še ni zadovoljivo in iz želje, da bodo delavci v prihodnje bolj organizirano izrabljali letni dopust za rekreacijo in aktiven počitek. Zato iniciativni odbor ponuja v razpravo program dejavnosti te skupnosti. Med temeljne naloge skupnosti štejejo predvsem informacije o prostih kapacitetah za celotno obdobje letnega oddiha in možnosti izmenjave počitniških kapacitet, akcije za združevanje sredstev za pridobivanje in izgradnjo novih počitniških domov, dogovarjanje o enotnih kriterijih za delitev regresa za letni oddih, organizacijo športne rekreacije in razvedrila med oddihom, zdravstveni nadzor in pomoč ter še kaj več.

Zdaj se je iniciativni odbor obrnil na vse temeljne organizacije združenega dela z anketo, da bi zvedel za mnenja o ustanovitvi take počitniške skupnosti, nato pa, če bodo stališča organizacij ugodna, ukreniti kar je potrebno za ustanovitev in delovanje skupnosti za letni oddih delavcev.

PREBOLD: KONGRES JAMARJEV

Omenili smo že, da bo letošnji kongres speleološke zveze Slovenije meseca junija v Preboldu. Priprave nanj že potekajo, pokrovitelj kongresa, ki ga bo spremljalo tudi nekaj zanimivih prireditev, pa bo Skupščina občine Zalec.

Brez dvoma bo za organizacijo potrebno tudi precej denarnih sredstev. Jamarji si pomagajo na različne načine, tako tudi s pripravljanjem raznih zabavnih večerov. To soboto pa bo v Preboldu že tradicionalna jamarška maškerada, ki je ena najboljših tovrstnih prireditev v Savinjski dolini. Za najboljše maske so jamarji pripravili številne nagrade, za prijetno razpoloženje pa bo poskrbel ansambel Veseli hmeljarji.

J. V.

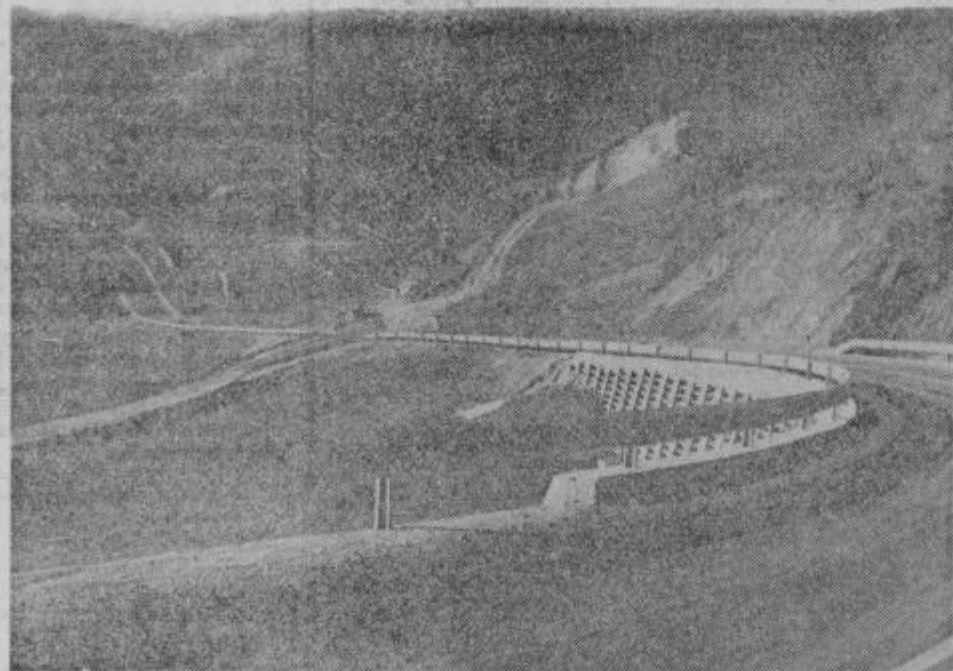
MERJENJE IZPUŠNIH PLINOV

Tisili šoferji, ki so odšli po novem letu na tehnični pregled, so obštali presenečen, ko so jim poleg ostalih »operacij« na njihovem avtomobilu opravili še eno in to meritev koncentracije ogljikovega monoksida v izpušnih plinih benzijskih motorjev. Ta predpis je začel veljati z letošnjim novim letom, s pregledi pa želijo doseči, da bi s pravilno regulacijo prihajalo iz izpušnih cevij manj škodljivih plinov in bi tako tudi oziroma bilo manj onesnaženo, kot je. Zanimivo je, da se je zaradi velikega zanimanja šoferjev za to novost Avto moto zveze Slovenije odločila, da bo od 20. do 25. januarja v Ljubljani v svoji bazi na Titovi 138 priredila demonstracijo omenjene meritve in to brezplačno. Vsak lahko pripelje svoj avto in mu bodo izmerili izpušnost ter sproti odpravljali manjše napake pri motorjih s prekoračenjem dovoljene koncentracije 4,5 volumenskega odstotka ogljikovega monoksida.

Ta demonstracija bo med 11. in 17. uro ter je ugodna tudi za tiste celjane oziroma vse ostale šoferje, ki se bodo v dneh od 20. do 25. januarja nahajali v Ljubljani. Tudišna naprava tudi že ima jo v Celju in čudno je, da se tudi niso odločili vsaj za nekajdnevno demonstracijo. Po prvih rezultatih pa je skoraj večina avtomobilov, ki so jih pripeljali na tehnični pregled, po tej strani nepopolna, kar je nov dokaz, kako tudi z izpušnimi plini pomagamo k nečistoči zraka v Celju in okolici.

TREBČE: DOBER ZAČETEK

ASFALTNA PREVLEKA PREKO SKOPEČNE

Klanec Skopečno, ki je prejšnja leta povzročil ničkoliko težav, je danes asfaltiran in urejen, urejena pa je tudi neposredna okolica. Tako je v dolini Bistrice, v bližini hiše Titove sestrice Ane Kostanješek in muzeja maršala Tita manjši ribnik, ob katerem so lično izdelane klopi. Okolica muzeja je prav tako asfaltirana. Tudi bližnji potok Bistrica, ki je ob večjem deževju rad poplavljal, je reguliran.

Ob tem velja zapisati, da je pri urejanju okolja prispevala veliko prostovoljnih delovnih ur prav mladina šmarske občine: Steklarne, brusilnice Kozje, Atomskih toplic in drugih.

Urejeno okolje muzeja maršala Tita v Trebnjah je brez dvoma lep prispevek k razvoju spominskega parka Kumrovec—Kozjansko.

FOTO: DRAGO MEDVED

NAROČNINE IN OGLASI

22800

KONJIŠKA »ROGLA«

25 LET SAMOUPRAVE

V konjiški pekarni in slaščičarni Rogla so dostojno proslavili 25-letnico

V zadnjih dneh preteklega leta so v konjiški »Rogla« proslavili 25 letnico samoupravljanja. Proslave so se udeležili številni gostje iz Slo. Konje in drugih krajev s katerimi jih vežejo dolgoletni poslovni uspešni odnosi.

V lanskem oktobru je poteklo 25 let, ko je prvi delavski svet takratne mestne pekarnice prevzel upravljanje. Delavski svet je bil, zavoljo majhnega števila, ves kolektiv — prvi predsednik pa je bil Alojz Kvas. Ta dogodek je pomenil za vse nov zgodovinski premik in novo obdobje. Danes lahko ugotovljamo, da se je mala vaška pekarna razvila v srednje razvito pekarsko in slaščičarsko obrtno podjetje. Številno zaposlenih se je v tem času podneseterilo, proizvodnja pekarskih izdelkov se je povečala za štirikrat in na novo so osvojili proizvodnjo slaščičarskih izdelkov. Mnogo so investirali: pekarna je do leta 1950 obratovala v prostorih stoletne hiše, leta 1951 si je kolektiv uredil nekoliko večjo pekarsko delavnico v nekdanjem konjskem hlevu, dobil parno peč in nov mešalnik, v tem prostoru je kolektiv deloval do leta 1960, ko se je preselil v novo pekarno; to je bila prva sodobnejša pekarna na celjskem območju. Kapaciteta je bila 4.000 kg na 8 ur, kar je za tisti čas veliko pomenilo. Delovni kolektiv je pridobil za sodelovanje še nekatere manjše pekarske delavnice in je na novo uredil slaščičarski obrat. Z leti se je promet hitro večal, pečni prostori so postali premajhni. V letu 1969 so uredili novo slaščičarsko delavnico, v letu 1970 so podvojili delovni prostor in vgradili najmodernejše peči. Ves čas so odpirali lastne prodajalne, izpopolnjevali strojni park, urejevali garderobne prostore, nabavili so agregat za lastni tok, avtomatsko central-

no kurjavo in drugo. Skrbeli so tudi za reševanje stanovaljskih problemov zaposlenih, omogočili strokovno izobrazbo in so pridobili mnogo dobrih delavcev. Tak razvoj te delovne organizacije nam je jamstvo za dobro delo tudi v prihodnje. Danes šteje »Rogla« 64 zaposlenih, od tega 6 vajencev. V bodočem pet letnem programu razvoja podjetja ne

predvidevajo bistvenega povečanja proizvodnje pekarskih izdelkov in svežega slaščičarskega peciva; večji razvoj predvidevajo pri proizvodnji domačih keksov in medicinskih izdelkov testenin. Uspehe »Rogle« lahko zapišemo z velikimi črkami, konjiška občina pa se lahko pohvali z delovno organizacijo, ki je ponesla njeno ime tudi v druge kraje.

Oh proslavljanju je o vsem tem spregovoril njen direktor Jože Fideršek. Na slavu, ki so ga povezali tudi s 30 letnico osvoboditve, so podelili lična priznanja vsem jubilarcem in poslovnim sodelavcem; vsem upokojevcem pa so izročili novoletna darila. Po uvodnem delu so imeli kratek kulturni spored.

STEFAN ŽVIŽEJ

MLADINCI PROSTOVOLJCI

Pred dnevi je občinska konferenca ZSMS Celje organizirala posvet o vlogi mladine v SLO. Na posvetovanju, katerega se je udeležilo 100 mladink in mladincev iz TOZD, KS in šol so imeli predavanje o nalogah mladine v SLO in obrambnem načrtu v občini Celje. Ogledali pa so si tudi polurni film iz manevrov Svoboda 75. Iz podatkov delovanja mladine na področju SOL lahko ugotovimo, da so v letošnjem letu uspeli vključiti v enote teritorialne obrambe več sto mladink in mladincev z TOZD, KS in šol. Opredelili so se za možnost vključevanja mladincev-pro-

stovoljcev v obstoječe enote TO. To pomeni obliko, skozi katero mlademu človeku omogočimo uresničevanje samoupravnih pravic, sodelovanja in priprave na vse oblike odpora proti agresorjem. Gre za mladinke in mladince, ki skozi različne oblike usposabljanja pokažejo visoko stopnjo socialističnega patriotizma, vojaškostrojne usposobljenosti in hkrati želijo dokazati svojo privrženost idejam samoupravnega socializma ter obrambi in varovanju teh idej. Vsi ti elementi so vodili do sprejete take zamisli, ki omogoča mladim stik z oro-

jem in vojaško tehniko ter večjo vojaško strokovno usposobljenost. Mladinske organizacije se poslužujejo raznih oblik delovanja z mladinci-prostovoljci, ki so že vključeni v enote TO. Organizirajo razne predavanja, ogled filmov, sodelovanje z JLA in udeležbo na raznih pohodih. Mladi prostovoljci so torej moraino-politično čvrsto izoblikovane osebnosti mlade generacije, ki je pripravljena aktivno sodelovati in se pripravljati na obrambno domovino. K. V.

JOŽE URANKAR

Nekoč v davnih časih je bil Jože Urankar atlet. Tako kot njegovi bratje in sosedovi otroci, njegovi prijatelji. Stadion iz ugaškov na stazi in miškaste jame za skok v višino ter daljavo in z leseno tribuno ob strani ter kopalnico, kjer je večkrat tekla hladna kot topla voda, je bil njegov in vseh drugih drugi dom. Ni bilo popolne dneva, da ne bi tam srečali zelenih trat, ugaskov

in miške pa s palicami, starimi sprinterjema in vsem ostalim, kar spada zraven, preživeli vsaj nekaj ur. Prijetnih ur! Namesto malice — tek po stadionu, preganjanje stare žoge med bilkami in dvigovanje uteži. Rjavih, starih, tistih uteži, ki jih verjetno danes niti na odpadu za staro železo ne bi vzeli več. Vendar je tudi tisto rjavkasto-železje spadalo v njegov, Jožetov trening, kot seveda še mnogim drugim fantom. In so se šli, kdo bo več dvignil. Jože, navajen težkih bremen, je uteži različnih težin, dvigoval kot za šalo. Nalagali so mu male, večje in največje obročke on pa nič. Ne, nič v tem, da jih ne bi dvignil, ampak je DVIGNIL! Z veliko lahkoto! In tako se je počasi poslovlil od atletike ter »presejal« na drugo športno panogo — dviganje uteži. Z njim je odšlo še nekaj fantov, pridružil se jim je še nekaj novih in ekipa dvigalcev uteži pri TVD Partizan Celje je zacvetela. Zacvetela v prostorih, ki so bili vse prej kot primerni za njihovo vadbo. Ozki, majhni, nezračni,

skratka neprimerni. Vendar fantje so vztrajali, kajti pred njimi je stal Jože Urankar. Resen, močan, priden in pošten fant, ki mu poleg dela ni bilo žal dati še nekaj ur za tisti šport, kjer gledalci ponavadi »vdihnejo« ob tekmovalčevem »uha«, ko dvigne nad glavo velikan-ske obroče. V njih se skriva sto, dvesto (malo), tristo (dobro), štiristo (odlično) kilogramov! In Jože je dvigoval kilograme, cente, tone. Veliko ton. Vse iz posebnega užitka, veselja in pri-padnosti športni panogi, kot je dviganje uteži. Spominam se nekaj let nazaj, ko sem jih obiskal na treningu. Vsi so bili zavzeti, Jože najbolj, vendar ne da se narediti nekaj več, če ni pogojev. Jože je kljub temu zmogel. Prebil se je v državno reprezentanco, postal republiški in državni prvak (vse skupaj traja že vrsto let), postavljaj republiške in državne rekorde in pri-dral z utežmi celo do ti-stega prostora, ki pomeni pravi hram za športnika — XX. OLIMPIJSKIH IGER v Münchnu. Polem je odšel iz Celja v Ljubljano in nadaljeval. Na-

daljeval! Številni nastopi, številne zmage, številni kilogrami! Vendar se bo Jože vrnil v Celje, torej tja, kjer je začel. Žal, ko je odšel, je tudi ekipa nekje zastala. Iz prve je padla v drugo ligo pa tako nazaj in spet naprej. Jože bo počasi izpregel, nehal bo dvigovati težke uteži in se bo bolj posvetil naraščajnikom v tem športu. Če bo to počel v Celju, smo prepričani, da bo ta športna panoga znova zaživele. Iz korenin bo pognalo novo drevo, kajti Jože nikdar ne odneha, je pač vedno pod pezo bremen!!! Bil je in je med najboljšimi športniki Celja in ob zaključku lanskega leta je dobil verjetno največje priznanje poleg vseh medalj, diplom in pokalov: BLOUDKOVO PLA-KETO! Cestitamo in naj bo ta novinarski (tudi pri-jateljski) kroki tudi del-ček zahvale za vse, kar je Jože Urankar kot šport-nik doprinesel našemu mestu in kar (upamo) še bo. TONE VRABL

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

DIREKTORJEMA TRGOVSKIH DELOVNIH ORGANIZACIJ MERX CELJE IN CENTER CELJE

Prazniki so za nami in oddahnili si je verjetno marsikdo, ki je bil še bolj delovno aktiven prav zaradi teh prazničnih dni. Med takšnimi so bili gotovo na prvem mestu delavci v gostinstvu in v trgovini. Vsa čast jim, bi lahko dejali. Pa vendar se je v trgovini v teh dneh pred prazniki (tudi v soboto 3. januarja) pokazala stara slabost, zaradi katere smo si oddahnili (da pač ni več praznikov) tudi mi — potrošniki.

Kruh in mleko! Dve osnovni živilski kategoriji se hoče vsakdo preskrbeti za čas, ko bodo samopostrežnice zaprte. Vsakdo ve, kako neprijetno je, če zmanjka doma kruha in ga moraš kupovati v gostilni. Z mlekom še nekako gre, razen, če niso v hiši mali otroci. Zato je morda res, da ga nekatere družine pred prazniki ali ob sobotah raje nakupijo več kot pa da bi jim ga zmanjkalo. Prav gotovo občane zanima (vprašanje je pač postavljeno v imenu potrošnikov) ali trgovine razpolagajo s podatki, koliko kruha potrebujemo pred prazniki in ob sobotah. Ali ga nakupijo točno toliko, kolikor vedo, da ga bodo hitro prodali, če pa

nekdo odlašajo z nakupom na zadnjo uro pred zapiranjem časom, mu je pač prav, zakaj ni prišel že zjutraj. Namreč, če trgovine razpolagajo s takšnimi podatki, je nerazumljivo, da se pojavlja v mnogih med njimi stalna napaka — zmanjka kruha in večkrat tudi mleka! Ali niste mnenja, da je bolje da ostane trgovini 10 kilogramov kruha (to je pač riziko vsakega trgovca), kot pa da ostane deset družin brez kruha? Koliko jeze in koliko žalosti je že bilo prelitega med občani, ko so begali iz ene samopostrežnice v drugo in se medsebojno obveščali, kje še imajo kruh. Ali, ko vprašajo po kruhu in dobiš odgovor nimamo, pozneje pa pri blagajni srečaš človeka, ki odnaša kar pet »štruca«. Rezerviral je, ti pojasni.

Sklepanj lahko, da ni kriva samo trgovina, ampak tudi pekarnice oziroma ureditev njihove dostave. V kolikor nam boste to po vedali, bomo postavili javno vprašanje tudi njim, za sedaj pa vas prosim za odgovor: kje nastaja problem, kako ga je mogoče rešiti in kdaj.

MILAN SENICAR

Komisija za volitve in imenovanja

Skupščine občine Laško

razpisuje prosto delovno mesto

VODJE kadrovske službe občine Laško

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- najmanj višja šolska izobrazba kadrovske, politološke, upravne ali pravne smeri
- najmanj 5 let ustreznih delovnih izkušenj
- družbenopolitična aktivnost in
- moralna neoporečnost

Osebnih dohodkov bo določila komisija za volitve in imenovanja, po veljavnem družbenem dogovoru.

Stanovanje ni na razpolago.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljete kandidati v roku 15 dni po objavi razpisa, kolikova-ne z 2,00 din na naslov:

SKUPŠČINA OBČINE LASKO, KOMISIJA ZA VOLITVE IN IMENOVANJA.

CELJE

1980: 2523 STANOVANJ

V enoti titanovega dioksida delajo s 6 milijardo izgubo

Izvršni svet celjske občinske skupščine je začel letošnje obdobje izredno delavno. Sicer pa, takšno vemo je terjal tudi dnevni red, ki je bil pripravljen za 59. sejo.

Začetek dela je veljal razpravi o delu in poslovanju TOZD za proizvodnjo titanovega dioksida pri cinkarni. Četudi bodo končni podatki o poslovanju te enote v letnem letu znani šele ob sprejemu zaključnega računa, predvidevajo, da bo izkazala okoli šest milijard starih dinarjev izgube. To breme si delita kolektiva cinkarne in vzhodnonemški partner v enakem razmerju. Tudi predvidevanja za letošnje kažejo na precejšnjo izgubo — 5 milijard starih dinarjev.

Ob vsem tem pa je treba priznati, da ne gre za malomarno ali slabo delo kolektiva, marveč za politiko cen na svetovnem trgu, za slabo

izvozno stimulacijo in za neprimerno dolarsko dispariteto, torej za vplive, ki so zunanji moči cinkarniškega kolektiva in ki lahko ob morebitnem popravku že jutri prinesejo dobiček v enaki višini kot je zdajšnja poslovna izguba. Kolektiv enote za proizvodnjo titanovega dioksida je namreč že v drugi polovici letnega obdobja dokazal, da je kos zahtevni nalogi in da se vse bolj približuje predvidenemu obsegu proizvodnje.

Pri vsem tem je značilna še ugotovitev, da navzlic veliki poslovni izgubi ne kaže razmišljati o morebitni ustavitvi proizvodnje, saj bi tak ukrep spričo amuitet, ki jih je treba plačevati, prizadel kolektiv še bolj. In končno, navzlic poslovni izgubi, kolektiv ustvarja amortizacijo, nekaj skladov itd. Zato kaže vse sile usmeriti na osvojitve boljše in cenejše tehnolo-

gijske proizvodnje, na uveljavitev izvozne stimulacije in drugo, kar vpliva na poslovne rezultate.

Člani izvršnega sveta so tokrat razpravljali tudi o srednjeročnem programu stanovanjske graditve, ki ga je pripravila samoupravna stanovanjska skupnost. Po tem načrtu naj bi do 1980. leta zgradili v občini 2523 stanovanj, torej več kot 500 vsako leto. Navzlic temu pa bo znašal stanovanjski primanjkljaj ob koncu tega petletnega obdobja še vedno 1179.

Izvršni svet se je nadalje strinjal s stališčem odgovornega inšpekcijskega organa, da naj tudi za enoto poklicnih gasilcev v zavodu za požarno, reševalno in tehnično službo velja zakonit delovni čas in to navzlic grožnji, da bodo nekateri člani zapustili kolektiv. Da bi očuvali požarno varnost, bodo pri pro-

stovoljnih gasilskih društvih uvedli dežurno službo in tako bodo prostovoljni gasilci priskočili v primeru potrebe na pomoč poklicnim tovarišem.

Več kot zanimiva in aktualna je bila razprava o nekaterih primerih slabega izkoriščanja delovnega časa. Podatki namreč govorijo o visoki odstotnosti z dela in tudi o tem, da v kolektivih posvečajo temu problemu razmeroma malo pozornosti, čeprav je znano, da se je v zadnjem času stanje vendarle popravilo. Sicer pa gre pri vsem tem tudi za ugotovitev, da so marsikdaj delavci prisiljeni zapustiti delo, če hočejo na uradih ali drugje izvršiti nujna opravila. Zaradi aktualnosti, bo izvršni svet posredoval to problematiko tudi delegatom zbora združenega dela.

M. BOŽIČ

NOVI DIREKTOR V LAŠKI

»VOLNI«

DOBER ZNANEC

Minuli teden se je delavski svet laške tekstilne tovarne »Volna« sestal, da bi odločil o predlogu ustrezne komisije, ki je vodila postopek okoli razpisa za novega direktorja. Z ozirom, da je kolektiv »Volne« v minulem obdobju bil v resnih težavah, da pa mu »blesteč« pravzaprav ni nikoli bilo, za najodgovornejšega delavca v takem kolektivu ravno ni bilo veliko ponudb. Pravzaprav je bila ena sama, razpisnim pogojem in želji kolektiva ustrezna prijava, ki jo je delavski svet tudi brez pridržka sprejel.

Novi direktor tekstilne tovarne v Laškem je inženir tekstilne stroke VILKO SKERBINEK iz Ratanjske vasi pri Rogški Slatini, dolgoletni direktor tekstilne tovarne v Majšperku, dolgoletni predsednik volnarske grupacije v okviru slovenskega združenja tekstilcev. V tej funkciji je inženir Vilko Skerbinek pogosto prihajal tudi v Volno in tako mu kolektiv, mnogi starejši delavci v njem niso tuji, tuji pa mu niso niti problemi, saj je tudi v zadnjih letih, ko je bil naš predstavnik v tujini (Holandija in Zahodna

Nemčija) spremljal razmere v domovini, predvsem pa v volnarski skupini.

Direktor Vilko Skerbinek se je seznanil z razmerami, vsaj v pogovornih potezah, spoznal sanacijski program, ki ga v celoti odobrava in smatra za zelo dobrega. Pri tem

so mu bili v teh dneh v pomoč vsi, s katerimi je prišel v stik, predvsem pa samoupravni organi, strokovni delavci in začasni direktor Miha Prosen, kateremu se je delavski svet za napore in dobro voljo v zadnjih mesecih najtopleje zahvalil. ec

V OKVIRU LAŠKEGA »TIM«

NEPREDVIDEN USPEH

Ko so se pred leti laški rudarji na vse kriplje borili za preusmeritveno investicijo in končno dobili tovarno stropora, v elaboratu ni nikjer zapisano, da se bo ob stroporu pojavilo v rečiški dolini še toliko drugih dejavnosti, neposredno ali posredno vezanih na izdelavo in predelavo stropora.

Napovedi, češ, rudarji niso za kaj drugega kot za težko fizično delo, so najprej ovrgli delavci v rudniških mehaničnih delavnicah, oziroma tako imenovanem zunanem obratu. Ko so prišli prvi stroji za ekspanziranje polisterola so si jih »šlosarji« dobro ogledali in polagoma spoznali, da tolikšna »umetnina« tudi piso. Začeli so jih delati še sami. Ze za Timovo

tovarno so naredili vrsto strojev, medtem pa so jih izdelali celo vrsto za druge tovarne, precej jih je šlo tudi v izvoz. Hitro so osvojili izdelavo strojne opreme za proizvodnjo in predelavo stropora. Predvsem so se obnesli tudi z izdelavo orodij za različne stroporne odliške.

Največji podvig pa so v samostojni TOZD Elektrostrojni obrati in transport združeni »kovinarji« storili v trenutku, ko je TIM začel razvijati zdaj že osamosvojni obrat gradnje hladilnic. Takrat so ugotovili, da bi za te hladilnice mogli izdelati tudi hladilne stolpe — in izdelali so jih. Zdaj izdelujejo hladilne stolpe, skoraj bi lahko rekli, že serijsko. Ne sa-

Vladimir Blatnik, direktor TOZD elektrostrojni obrati in transport, strokovno vodi po številu zaposlenih najmočnejši TOZD v okviru OZD Tim Laško. Kolektiv sestavljajo večinoma kvalificirani in polkvalificirani delavci, malone vsi pa so se izučili v domačem podjetju ter s TIM doživljajo tudi svojo osebno strokovno rast.

mo za hladilnice, ki jih širrom po državi gradi TIM, tudi za hotele, za razne industrijske objekte izdelujejo te sodobne naprave, kakršnega vidimo tudi na našem posnetku.

Kaj je pravzaprav hladilni stolp. To je naprava, ki vodi, potrebno za ohlajevanje ali za kakšen drugačen tehnološki postopek, pri katerem je potrebno dovolj vode. Po zaslugi hladilnih stolpov več niso potrebne neizmerne količine vode, kajti s to napravo je narejen krogotok, ki eno in isto količino z manjšimi dodatki nenehno vrača nazaj v uporabo. Seveda so ti stolpi izdelani v različnih velikostih, za različne zmogljivosti. Stolpe izdelujejo po licenci. Najprej pa so se seveda morali spoprijeti s čisto novo tehnologijo — proizvodnjo ohišij iz poliestra, kar je seveda daleč od tehnologije kovinarstva ali livarstva.

V času, ko nastaja šesti TOZD, tovarna stropora v Mionici v Srbiji, dobiva TOZD Elektrostrojnega obrata veliko in odgovorno nalogo. Izdelati bodo morali malone vse proizvodnotehnološke naprave za okoli storo milijardo vrednosti, hkrati pa bodo

prevzeli na specializacijo delavce, ki bodo v Srbiji skrbeli za delovanje in remont teh naprav.

JURE KRAŠOVEC

POSLOVNA POLITIKA BANKE

USKLAJEVANJE

Zapis z zbora upravljalcev celjske podružnice Ljubljanske banke

V središču pozornosti sedmega zbora upravljalcev celjske podružnice Ljubljanske banke je bila razprava o osnutku dogovora o poslovnih politiki banke v letošnjem letu. O osnutku, kajti razprava se ni končala. O končnem dokumentu, ki mora biti zrcalo splošnih družbenih prizadevanj za stabilizacijo gospodarstva, bo odločal naslednji zbor upravljalcev Ljubljanske banke kot celote.

Čeprav so splošna stališča o poslovnih politiki Ljubljanske banke na dlani, daje razprava, tako tudi na celjskem zboru upravljalcev, vse več novih pobud za uresničitev zahtevanega načrta. Če povzamemo uvodne besede predsednika izvršnega odbora celjske podružnice Ljubljanske banke Emila Juga na zboru upravljalcev, potem se v poslovno politiko vnašajo nekateri novi in kvalitetnejši elementi, ki izhajajo iz ustavnih določb in se v prvi vrsti nanašajo na to, da mora biti težišče uresničevanja razvojnih programov upravljalcev banke predvsem na združevanju sredstev in medsebojnem vsklajevanju razvojnih programov. Sicer pa tudi iz osnutka dokumenta odseva skrb po pospešeni dinamiki gospodarske rasti in boljši plačilni bilanci. Razen tega pričakujejo, da naj bi letos sredstva, ki se združujejo v banki, narasla za 16 milijard. Največji porast je predviden pri vseh sredstvih na vpogled ter prisredstvih prebivalcev. Ta so po svojem obsegu tudi najpomembnejša, ki se združujejo

v banki in so osnovni vir za kreditiranje gospodarstva in prebivalcev.

Pri zagotavljanju dopolnilnih sredstev za tekočo proizvodnjo daje poslovna politika polno podporo maksimalnemu izkoriščanju kapacitet, kar naj prispeva k pospešeni intenzivnosti gospodarske rasti ter zagotavljanju sredstev za tako imenovane selektivne namene. Na dolgoročnem področju pa daje dogovor osnovno težišče zagotovitvi sredstev za že obstoječe obveznosti. Posebej pa kaže opozoriti na poglavje dogovora, ki terja, da delovne organizacije, preden pridejo v banko z zahtevkom za dopolnilna sredstva, medsebojno vskladijo svoje programe in za njihovo uresničitev medsebojno tudi združujejo sredstva povsod, kjer za to obstaja medsebojni dohodkovni interes.

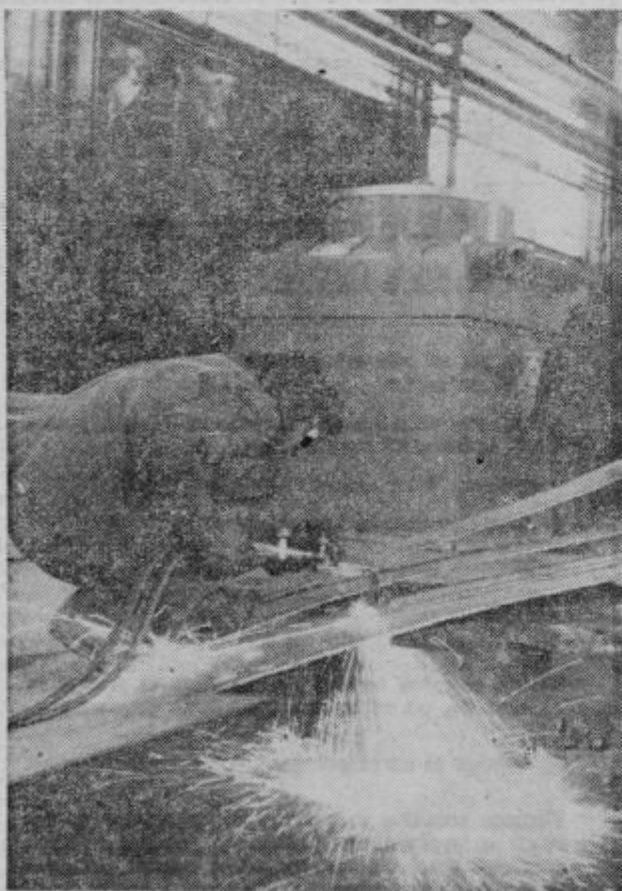
Kot rečeno, je tudi razprava opozorila na prenekatere probleme, ki sodijo v poslovno politiko banke. Tako je Ivan Uranjek menil, da bi morali zagotoviti sredstva za razvoj zdraviliškega turizma,

inž. Ivan Bučer pa je predlagal več pozornosti gospodarsko manj razvitim območjem. Sicer pa se je hkrati zahvalil Ljubljanski banki, ki je doslej edina sodelovala pri odpravljanju posledic potresa v šentjurski in šmarški občini, junija 1974. leta Pomembna so bila tudi mnenja in predlogi inž. Veljke Križnika, ki se je zavzel za večji delež bančnih sredstev pri proizvodnji hrane, nadeje za boljše kreditiranje za sebnega kmetijstva, za stimuliranje izvoza in ne nazadnje za hitrejši postopek pri odobranju posojil.

Zbor upravljalcev celjske podružnice Ljubljanske banke je nadalje potrdil informacijo o pristopu Ljubljanske banke k izdelavi srednjeročnega načrta banka d. 1980. leta pa tudi k osnutku začasnega statutarne sklopa o planiranju v banki.

Ob zaključku so izvolili devet članov v izvršilni odbor podružnice za stanovanjske in komunalno graditve ter delegacijo za sedemnajseti zbor Ljubljanske banke kot celote.

M. BOŽIČ

TOZD elektrostrojni obrati in transport je bil še nedavno obrat, ki so ga v razmišljanju okoli delitve podjetja na TOZD imeli namen obdržati v okviru skupnih služb. Danes stoji na samostojnih nogah, čvrsto povezan v OZD TIM Laško.

NOVI
TEDNIK

JUTEKS

LETOS TUDI TOZD

Ugodni rezultati v TOZD Termotal — Kako z delavci v TOZD Juta — Za rešitev problema ni odgovorna samo organizacija združenega dela Juteks — Vprašanje minulega dela TOZD Juta — Prevelikih razlik v osebnih dohodkih med obema TOZD ne bi smelo biti — Težišče reševanja problema je človek

V žalskem Juteksu so preteklo leto dosegli več kot ugodne rezultate gospodarjenja, gledano seveda s stališča te organizacije združenega dela. Tako je temeljna organizacija združenega dela Juta dosegla okrog štiri milijarde starih dinarjev celotnega dohodka, kar je toliko kot leto poprej, temeljna organizacija Termotal, ki proizvaja topli pod, pa je celotni dohodek enkrat povečala, kar predstavlja devet starih milijard. Ob tem je treba poudariti, da v Termotalu dela vsega sto ljudi, v Juti pa tristo.

Ostanek dohodka bo znašal v Juteksu okrog petsto starih milijonov, če pa od tega odštejemo še nekatere obveznosti, ki jih mora ta organizacija združenega dela poravnati po samoupravnih sporazumih, potem bo ostanek dohodka precej manjši.

Poraba jutinih izdelkov danes v svetu in doma zelo upada. Juteksov največji odjemalec vreč je bila Vojvodina v času žetve, danes pa tovrstnih izdelkov ne uporablja več. V Juteksu ugotavljajo danes, da so kapacitete za proizvodnjo jutinih vreč, s katerimi razpolagajo, izkoriščene manj kot petdeset odstotno. Obstaja torej še možnost izvoza. Na vzhodu jutinih izdelkov ni moč prodajati, ker imajo vse vzhodne države za največjim proizvajalcem in dobaviteljem Bangladešom, kitring. Zahodnemu uvozniku pa ni treba za uvoz jutinih izdelkov iz Indije in Bangladeša plačati nobenih carinskih davkov. Za jutine proizvode iz Jugoslavije pa plača kar 21 odstotkov carine. Torej je tudi izvoz na zahod nemogoč.

Tako nastaja v tej žalski organizaciji združenega dela vedno večji problem glede preusmeritve proizvodnje. Ob tem pa se poraja vprašanje, katera bo tista dejavnost, ki bi bila sposobna zaposliti žensko delovno silo. Vemo namreč, da v TOZD Juta delajo v glavnem ženske. V pošteb bi morala priti konfekcijska industrija, kakšna pa je akumulativnost v tej panogi ni treba posebej poudariti.

Pri reševanju tega problema bo treba angažirati tudi dejavnike izven organizacije združenega dela, saj sam Juteks temu problemu ni kos. Tudi zaradi premajhne akumulativnosti, ki jo dosega.

Drugačen pa je položaj v temeljni organizaciji združenega dela Termotal, kjer so v glavnem zaposleni le moški. Če uvidimo smo zapisali, da je sto delavcev v lanskem letu kar za sto odstotkov preseglo celotni dohodek v primerjavi s letom poprej. Ugodne rezultate so dosegli predvsem s tem, ko so dobri delci proizvodnje talnih oblog izvozili v Sovjetsko zvezo, vpliv na to pa ima brez dvoma tudi uspešni izbor novih dezenov v drugem polletju lanskega leta. Morda bo zanimiv podatek, da so lani proizvedli kar 4761 ton talnih oblog.

V temeljni organizaciji združenega dela Termotal do leta 1980 ne predvidevajo kakšnih večjih investicij. Načrtujejo pa postavitev novih strojev, na katerih bi lahko izdelovali sodobnejše vrste talnih oblog, ki bi bile izdelane na podlagi penastega PVC, azbestne podlage itd.

V Juteksu so s prvim januarjem letošnjega leta ustanovili temeljne organizacije združenega dela in skupne službe. Popolnoma deljeni rezultati poslovanja bodo pravi gotovo nakazali problem rentabilnosti TOZD Juta, in s tem tudi neobhodno potrebo po zadovoljivi rešitvi zaposlenih v tej TOZD. Pojavlja se tudi vprašanje minulega dela, ki ga je vložila TOZD Juta v investicijo za obrat talnih oblog. Pri tem je popolnoma na dani, da morajo s samoupravnim sporazumom določiti način, kako bo TOZD Termotal ta vlaganja »odplačevala«. Zagotoviti bo treba, da pri izplačevanju osebnih dohodkov ne bo prišlo do prevelikih razlik med obema temeljnima organizacijama. Rezultati dela so še vedno namreč v največji meri odvisni od tržnih pogojev, ne pa od vloženega »živga dela«. Zato bi lahko bile razlike v osebnih dohodkih res minimalne.

Pri vseh teh odločitvah mora biti težišče prav gotovo na delovnem človeku. Na tistem človeku, ki je dolga leta zategoval pas ter tako omogočil postavitev novega obrata, ki danes dosega tako lepe rezultate.

JANEZ VEDENIK

IZLETNIKOVO GOSTIŠČE V KOZJEM

VELIKO UPANJA

Kozjansko gostinstvo vsa leta po vojni stoji več ali manj na trilih nogah, v zadnjem času pa sploh nazaduje. Zaradi tega je še pomembnejša novica, da je celjski Izletnik prevzel v »svoje roke« znanu kozjansko gostišče RESNIK. Čemu novici takšen poudarek? Da bomo boljše razumeli, pojdimo nekaj let nazaj.

V pretres, ki nam bo pomagal osvetliti problem z vseh strani, vzemimo nekaj najpomembnejših gostinskih objektov na Kozjanskem. Planina pri Sevnici je imela pred vojno vrsto zelo kvalitetnih gostišč, ki so po njej izumrla ena za drugo vključno z domiselno urejenimi gostiščem na gradu. Danes sta na Planini dve gostilni, kjer občasno lahko dobite tudi hrano. Ob poti po Kozjanskem proti Kozjem, torej ob toku potoka Bistrice, je bila še pred leti vrsta gostiln, kjer je bila na razpolago tudi hrana: Lesično, Plištanj, Kozje. Danes v prvih dveh krajih sploh ni gostišča, razen skromnega bifeja v Lesičnem, v Kozjem pa je bila gostilna Resnik, ki pa ni mogla pokrivati vseh potreb in zahtev. Tudi v bližnji Podstropci je položaj enak, četudi je bila pred vojno znana kot turistični kraj (vzdevek, ki si ga je lastilo tudi Kozje, Plištanj in še kdo). Na koncu ostaja le še Bistrica ob Sotli, ki gostinskega vprašanja prav tako nima urejene. Na razplago je bližnji Kumrovec in več kilometrov oddaljeni Podčetrtek.

Pobuda Izletnika je torej prišla v pravem času. Kako si gostinstvo na Kozjem predstavlja to podjetje odnošno njegov direktor, Leopold Perc?

»Pri nas menimo, da je prav in koristno, da se IZLETNIK začne vključevati v reševanje kozjanske problematike, saj smo se doslej pojavljali na Kozjanskem le kot prevozniki potnikov. Danes, ko se »črna cesta« bližajo čedalje bolj središču Kozjanskega, je nedvomno, da bo z njimi prišel v po-

krajino tudi turizem. Od tod naša odločitev. Gostišče bo potrebno popolnoma obnoviti, vendar mi ne maramo dati drugačne oblike, kot jo je imelo do sedaj. Nasprotno, hočemo obdržati priljubljeni značaj stare kmečke »ostarije«, kakršna je danes ljudem najbolj pri srcu.«

Gostišče torej, kot jih je pri nas vedno manj, je poudaril Leopold Perc in dodal, da bo gostišče dobilo tudi novo funkcijo, ki bo Kozjance brez dvoma razveselila: uvedli bodo družbeno prehrano, zaposlili pa bodo predvsem Kozjance. Po besedah tov. Perca pa pri tem nikakor ne sme ostati, pač pa bo to le obetaven začetek. Kozje mora dobiti še druge turistične objekte in ne le Kozje. Takšno orientacijo bo vsekakor zahteval tudi projekt Spominski park Kumrovec—Kozjansko, ki bo že čez nekaj let privabil kopico izletnikov. Zatorej bi bilo smotno

ostajati pri takšnem začetku.

»V Kozjem želimo urediti tudi popravilnico naših avtobusov, mislimo pa še na pridobitev turističnih sob, za kar so gotovo možnosti. Seveda bomo morali najprej zgraditi še kakšen drug ustrezen objekt, novo odprto vprašanje pa so seveda tudi krediti, ki bodo pač morali biti primerni in dovolj ugodni,« je zaključil razgovor Leopold Perc.

Začetek je torej dober. Najbrž ne bo šlo brez razumevanja in popolne podpore krajanov pa tudi občinske skupščine. Smarje pri Jelšah, svoj delež pa bo prav gotovo lahko dodalo tudi kozjansko turistično društvo, ki je nekaj let bilo zelo delavno. Z združenimi močmi bo Kozje najbrž lahko postalo spet to, kar je bilo pred vojno: turistični kraj, ki je imel celo svoj prospekt.

MILENKO STRASEK

DVE IZ GORENJA

SINDIKAT GORENJA SVÖJIM BOLNIKOM OB NOVM LETU

Predstavniki osnovnih organizacij sindikata TOZD Gorenje so ob novem letu obiskali vse sodelavce, ki so dalj časa v bolnišnem staležu. Tako so obiskali okrog 100 sodelavcev, ki so bodisi na zdravljenju v bolnišnicah, zdraviliščih ali pa tudi doma. Predstavniki sindikata so povedali, da so bili bolniki nadvse presenečeni in zelo veseli teh obiskov, kakor tudi spominskih daril.

SINDIKAT GORENJA OB DARI LOTROKE UMRLIH SODELAVCEV

Pred novim letom so bili v tovarno Gorenje povabljeni otroci umrlih sodelavcev Gorenja. Otroci so bili povabljeni na zakusko, med katero jih je obiskal dedek Mraz in jim izročil darila. Te pozornosti je bilo deležnih osemnajst otrok iz Velenja in okolice.

Tovarna Gorenje pa ima svoje delavce tudi zunaj meja Slovenije. To so potujoči serviserji in drugi predstavniki. Tovarniška konferenca sindikata in osnovna organizacija sindikata TOZD servis in maloprodaja sta ob novem letu poslala vsem otrokom umrlih potujočih serviserjev Gorenja denarno nakazilo v znesku 500,00 din. H. J.

TURIZEM

CELJE

NOVI PROSTORI

Ne samo na uspelem obnem zboru, tudi sicer je dejavnost celjskega opeševalnega in turističnega društva opazna skoraj v vsakem koraku, ki seveda zadeva njegovo delovno področje. Iz kopice aktiv in drugih delovnih nalog v lanskem letu, naj omenimo zlasti dve, ki sta nadvse uspešni. To so poletne kulturne prireditve in akcija za obisk šolske mladine Celja.

Društvo je lani uspelo pripraviti v tako imenovani mrtvi kulturni sezoni več prireditev, ki so bile več kot hvaležna osvežitve v poletnih mesecih. Ni jih bilo veliko, zato pa so bile po kvaliteti dobre in kar je najvažnejše — tudi število obiskovalcev na njih je porstilo, da bi bila prava škoda, če bi šla misel o celjskih poletnih kulturnih prireditvah v pozabo. Opeševalno in turistično društvo je poskrbelo, da se to ni zgodilo. Tudi v letošnjem delovnem načrtu zavzemajo

poletne prireditve pomembno mesto. Po tem načrtu bomo imeli v tem času v Celju koncert kvalitetnega jazza, promenadni koncert, nastopa ansambla Lojzeta Slažca, operno predstavo, mednarodni folklorni ansambel, musical, komorni koncert, orgelski koncert in satirični kabaret Metla. Torej lep izbor in dovolj za vsak okus.

Kaj pa z obiskom šolske mladine našemu mestu? Ta akcija je stekla lani prvič. Svoj namen je dosegla zlasti pri obisku osnovnošolske mladine, medtem ko pobuda za prihod srednješolcev iz drugih mest ni uspela. Na vsak način bi bilo zanimivo slišati in brati — Zakaj?

Opeševalno in turistično društvo je povabilo na obisk mesta ob Savinji okoli sto šol v Sloveniji. Vabila se je odzvalo približno dvajset zavodov. Izletni so bili dobro organizirani. Otroci niso bili prepuščeni samim sebi, marveč so si mesto in nje-

gove značilnosti ogledali pod strokovnim vodstvom. Akcijo bo društvo nadaljevalo tudi letos.

Sicer pa je letošnji delovni načrt opeševalnega in turističnega društva v Celju izredno pester, bogat, širok. In ne nazadnje zahteven. V njem pa je tudi naloga, ki je niso napisali na vidno mesto, ki pa navzlic temu zasluži svojo pozornost. Kot vse kaže, bo društvo letošnje dobilo nove delovne in poslovne prostore. In ne samo društvo, tudi turistično informacijski urad, ki dela poleg kina Metropol na Stanetovi ulici. V teku so namreč preureditvena dela na hiši Tomšičev trg 7. Tu naj bi bil novi turistični center. In ne samo poslovni prostori, marveč tudi družabni kotiček, če bo šlo vse tako kot si zamišljamo.

Uresničitev te akcije bo terjala veliko dela pa tudi sredstev. Pri društvu se tega dobro zavedajo. Ne glede na to, pravijo, da jo bodo dobro izpeljali.

TOČKE GOVORIJO

Pri celjski turistični zvezi že več let dela komisija za ocenjevanje najlepših krajev, mest in zdravilišč na širšem območju. O zmagovaleh smo že poročali. Leto so lani že tretjič zapored osvojile najvišje mesto in prehodni pokal v trajno last. Zdaj pa si ogledajmo, kako je komisija ocenila mesta in zdraviliške kraje po številu točk:

1. Luče 96, 2. Mozirje 86, 3. Sentjur 85, 4. Gornji grad 84, 5. Ljubno 82, 6. Sempeter 80, 7. Rimske Toplice 78, 8. Prebold 70, 9. Vojnik 68, 10. Braslovce 67, 11. Solčava 66, 12. Planina 65, 13. Nazarje 63, 14. Vransko 62, 15. Smarje pri Jelšah 60, 16. Rečica 59, 17. Strmec 54, 18. Frankovo 53, Polzela 52, 20. Radče 51, 21. Jurkloster 50, 22. Kozje 50.

MESTA: 1. Velenje 33, 2. Celje 91, 3. Zalec 58, 4. Šoštanj 49.

ZDRAVILIŠČA (navajamo skupno oceno za zdravilišče in kraj): 1. Rogaska Slatina 85, 2. Laško 78, 3. Dobrna 76, 4. Atomske Toplice 51.

DOBRNA

KOD IN KAM

Ob izrednem vzponu, ki ga je zdravilišče na Dobrni doseglo v zadnjih dveh, treh letih, doživlja ta kolektiv tudi svojevrstno krizo ob spoznanju, da bi lahko nudilo svoje usluge neprimerno večjemu številu gostov, bolnikov in delovnih ljudi, če bi imelo tudi boljše in ustreznije prostore. Sedanje nočitvene kapacitete na Dobrni so stare in ne ustrezajo niti več kot skromnemu povpraševalcu. Zato ni naključje, če si kolektiv močno prizadeva rešiti vprašanje z gradnjo novega objekta. Toda, sam tej nalogi ni kos. Lastna sredstva so preskromna, da bi se lahko lotil naloge. Kolektiv se zavzema, da bi z morebitno integracijo rešil to vprašanje. Zato so v teku razgovori z novomeško Krko. Pa ne gre samo za to pot, samo za integracijo. Gre tudi za spoznanje, kot je na zboru upravljalcev celjske podruž-

nice Ljubljanske banke dejal direktor zdravilišča, Ivan Uranjek, da je tudi v poslovni politiki banke in v njenem delovnem načrtu premalo sredstev za razvoj naravnih zdravilišč.

Dobrna je samo lani odklonila okoli 600 pacientov in tako izgubila okoli 100.000 nočitev! Za temi številkami so precejšnje vsote in tudi velika izguba za kolektiv zdravilišča.

Toda, kako rešiti problem, ki je več kot boleč? V razpravi na zboru upravljalcev Ljubljanske banke so tudi besede Ivana Uranjeka naletele na odmev. To seveda ne pomeni, da je pot rešitve edinole v nakazani smeri, v ustanovitvi konzorcijske, v katerega naj bi pristopili vsi, ki bi ob skrbi za zdravje delovnega človeka ne smeli ostati brezbrilni. Pa vendarle je tudi v tej pobudi nakazana rešitev. Morda samo en del. Morda kaj več?

MB

MLADI V ŽALCU IN SAMOUPRAVLJANJE

BODO DOBILI KLUB

Prejšnji teden je bila v Žalcu seja predsedstva Občinske konference Zveze socialistične mladine, ki sta se je med drugim udeležila sekretar Telesnokulturne skupnosti Adi Vidmajer in sekretar Občinskega sveta Zveze sindikatov Drago Zlender.

Na seji so najprej govorili o prioriteti športnih panog v Sloveniji in občini Zalec. Adi Vidmajer je med drugim podal informacijo o športnih panogah, ki lahko kandidirajo za prvo, drugo in tretjo prioriteto. To so atletika, košarka, rokomet, nogomet, odbojka in kegljanje. V prioriteto I. naj bi na prvo mesto sodila atletika, ki je osnova vsem ostalim športom, v upoštevanje pa pride tudi košarka. Po podanih informacijah k tej točki dnevnega reda, se je razvila živahna razprava, v kateri so sodelovali vsi člani predsedstva. Navzoče je v glavnem zanimalo, zakaj ne bi dali več poudarka športnim panogam, ki niso tako razvite, pri katerih o kakšni množičnosti ne moremo govoriti, lahko pa bi postale naše nacionalne športne panoge. Prisotni so mislili predvsem na smučanje in namizni tenis.

Predsedstvo Občinske kon-

ference Zveze socialistične mladine je brez pripomb podprlo sklep, da atletika in košarka prideta v prvi prioritetni razred tako v Sloveniji kot v občini Zalec. V drugi prioritetni razred je predsedstvo predlagalo rokomet in odbojko. Ob koncu te točke dnevnega reda je bilo še zanimivo vprašanje, ki ga je postavil predsednik Branko Povše. Zanimal se je glede financiranja za planinstvo, smučanje in plavanje, ki se bo v bodoče primerno financiralo in šlo za množični šport.

V nadaljevanju se je predsedstvo Občinske konference Zveze socialistične mladine so govorili tudi o ustanovitvi in delovanju kluba samoupravljalcev v občini Zalec.

Informacijo o ustanovitvi in delovanju tega kluba je podal sekretar Občinskega sveta Zveze sindikatov, Drago Zlender, ki je poudaril, da bo naloga Kluba samoupravljalcev predvsem ta, da bo načrtno usmerjal družbene dejavnosti pri razvijanju samoupravljanja, se zavzemal za uveljavljanje neposrednih interesov delavcev na področju izobraževanja, obveščanja, svetovanja in izmenjave izkušenj samoupravljalne prakse.

Klubi samoupravljalcev bodo na vseh teh področjih opravljali konkretne naloge v skladu z neposrednimi interesi samoupravljalcev. Klub, ki bo interesna skupnost, se bo zavzemal za aktivnost na področju družbe, no političnega izobraževanja, delavcem pa bo omogočil tudi svetovalno in drugo strokovno pomoč. Kot vsako interesno področje, bodo tudi klubi ustanovili na osnovi družbenega dogovora. Poleg skupščine bo imel tudi upravni odbor ter strokovnega delavca, ki naj bi bil v žalski občini polprofesionalen. Ustanovna skupščina kluba bo med 20. in 25. januarjem 1976. Mladi so ocenili delo kluba samoupravljalcev kot organizirano obliko izobraževanja, ki bo lahko dala mlademu človeku napotke za spoznavanje samoupravljalne prakse. Predsedstvo je sprejelo sklep, da je treba o delu kluba obvestiti vse osnovne mladinske organizacije v žalski občini.

Ob koncu se je predsedstvo so mladi govorili še o gospodarskem šolskem centru v žalski občini ter pregledali delo konferenc in komisij v preteklem letu.

JANEZ VEDENIK

V ZREČAH GRADIJO VRTEC

V Zrečah so že pričeli z izgradnjo novega otroškega vrta, v katerem bo prostora za 60 predšolskih otrok. Prostori starega vrta so bili namreč neprimerni zaradi vlade, pa tudi premajhni so bili, da bi lahko sprejeli večje število malčkov. Konjska skupnost otroškega varstva se je zato odločila, da postavi nov otroški vrt, v katerem bo sedaj prostora za 60 otrok, pozneje pa bi vrtec še razširili in bi se tako njegova kapaciteta še enkrat povečala. Pri gradnji vrta sta s precejšnjimi sredstvi pomagali obe zreški tovarni, pri komunalni ureditvi okolice pa bo sodelovala tudi krajevna skupnost. Vrtec bo predvidoma zgrajen do pričetka novega šolskega leta.

D. S.

KRAJEVNE SKUPNOSTI

ZA SVOJ RAZVOJ

V žalski občini so vse krajevne skupnosti pripravile osnutke srednjeročnih planov razvoja. V teh osnutkih je analizirano sedanje stanje ter del potreb, predvsem po komunalni in socialni infrastrukturi, ki bi jo bilo treba analizirati do leta 1980. Danes posvečamo nekoliko več besed razvoju in potrebam krajevnih skupnosti Petrovče, Tabor in Gomilsko.

Krajevna skupnost PETROVČE si je v osnutku srednjeročnega programa zadala dokaj zahteven program. Ta zajema kot vsepovsod v prvi vrsti rešitev problemov glede ureditve cest in križišč ter boljše rešitve takozvanih črnih točk na cestah, ki peljejo skozi krajevno skupnost. Sem prištevajo semaforizacijo križišča v Petrovčah, ureditev boljše preglednosti v Drešnji vasi ter ureditev ostrega ovinka v Petrovčah, ki je postal zelo ozko grlo, predvsem ob otvoritvi kamnoloma v Libojah in se bo z nadaljnjim razvojem Zarje v Petrovčah tudi povečal. Za rešitev problemov, ki sodijo v področje cest so za vsako leto izdelali podroben program.

Med ostale potrebe, ki bi pripomogle za boljši standard krajanov pa sodi nova samopostrežna trgovina, ureditev kanalizacijskega omrežja, gradnja novega vrta v bližini osnovne šole, postopno pa bo treba skrbeti tudi za varstvo otrok v Levcu in Drešnji vasi. Srednjeročni plan razvoja krajevne skupnosti zajema tudi gradnjo gasilskega doma v Levcu ter nabavo gasilske opreme pri društvih v Petrovčah, Drešnji vasi in Levcu.

Skupni dotok sredstev v krajevni skupnosti TABOR, naj bi vključno s sredstvi referenduma v petletnem obdobju znašal 2.738.000 dinarjev. Sredstva bi namenili za ureditev avtobusnega postajališča in kolesarnice, ureditev doma TVD Partizan, popravilo krajevnih cest, mostov ter za ureditev kanalizacije. Pojavljajo pa se tudi potrebe za javno razsvetljavo, ureditev pokopališča

ter za ureditev zbiralnikov za gasilsko društvo.

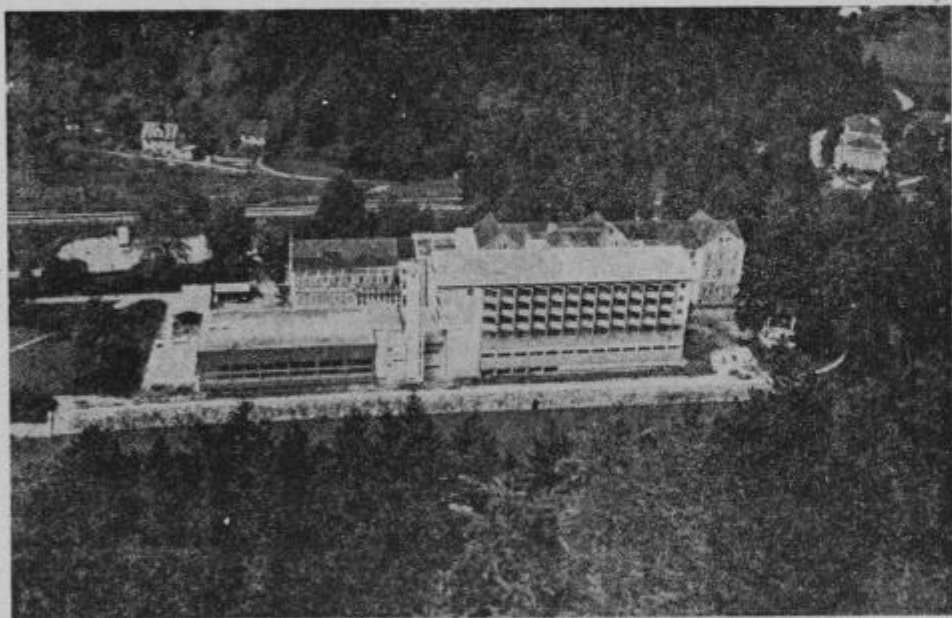
Krajevna skupnost GOMILSKO pa je osnove načrtovanega razvoja razdelila na pet glavnih točk in sicer na razvoj lesno predelovalnega obrata INGRAD Gomilsko, razvoj kmetijske in kooperacijske proizvodnje, razvoj zasebne obrti, družbenega standarda ter ureditev najbolj kritičnih komunalnih vprašanj.

Med prioritete potrebe je Krajevna skupnost Gomilsko uvrstila ureditev predšolskega varstva, uvedbo celodnevne osnovne šole, iz-

gradnjo prostorov za kulturo, športno ter družbenopolitično dejavnost, ureditev prostorov za delovanje Krajevne skupnosti ter knjižnice, obenem pa bi bili ti prostori namenjeni tudi samopostrežni trgovini in pošti.

Na Gomilskem predvidevajo v naslednjih letih tudi ureditev pokopališča z mrliško vožo ter asfaltiranje cest Grajska vas—Gomilsko, Šmatevž—Gomilsko in Zakl—Gomilsko. Treba pa bo urediti tudi vaško razsvetljavo ter kanalizacijo.

JANEZ VEDENIK

ZDRAVILIŠČE LAŠKO

NOVA VRATA

Najrazličnejši so vzroki, da se izgradnja nove zdraviliške stavbe po poljevo odvíja. Najmanj je za takšne razmere kriv kolektiv, zato o tem tokrat nebi zgovljali besed. Ker tudi polje naposled pride do svojega cilja, tako je tudi nova zdraviliška stavba tik pred zdajci, čeravno se gradbišče še ne bo tako kmalu poslovilo iz okolice rehabilitacijskega zavoda. Zanimljivo z zadnjimi obrtniški deli zaključujejo gradnjo osrednje stavbe z namestitvenim delom (hotel), terapijskim oddelkom ter kopališčem, ki vključuje velik bazen in kabine. Ostaja odprto vprašanje kuhinje in restavracijskega prostora. Kuhinja bo morala biti v obstoječih razmerah kos povečanemu odjemu, kar zahteva jedilnice pa bodo uporabili staro telovadnico za dodatni gostinski prostor.

Te dni bi moral imeti kolektiv stotero oči. Do formal-

ne otvoritve in v garancijski dobi bo treba odkriti vse pomanjkljivosti, ki jih bomo morali odpraviti izvajalci. Že pri površnem ogledu smo te dni samsko v prijetni delu naši veliko očitnih napak, da bi zmanjkalo prstov na obeh rokah. Mnoge napake se utegnejo pokazati šele takrat, ko bo stavba, ko bodo naprave v obratovanju, kot rečemo — obljudene.

Najbrž naše bralce najbolj zanima vprašanje, ali bo kopališče odprto tudi za javnost. Bo. Najbrž bo javnost v kopališke prostore povabljen celotno prejo kot pacienti, v novem delu pa bo na voljo poleg 32 modernih sodobnih kabin še bazen, ki je grajen po vseh modernih principih pokritih kopališč, ki nastajajo v renomiranih kopaliških in turističnih krajih.

Kdaj se bomo lahko kopali? Po 20. januarju zagotovo!

ŠOFERJI PRAZNUJEJO

V soboto bodo ponovno praznovali šoferji in avtomobilisti, Celjsko društvo ZSAM vključuje okoli 1.000 šoferjev in avtomobilistov ter drugih delavcev v cestnem prometu. Zvezni praznik (15. januar; dan, ko je postal redni član te organizacije tovariš Tito) bodo povežali z izjemnimi uspehi. Društvo, ki se v celoti samo financira, bo imelo redno delovno konferenco v prostorih Samopostrežne restavracije v Gaberju. Poleg delovnih poročil in razprave bodo imeli tudi krajši kulturni spored, v katerem bo sodeloval pevski zbor AVTO Celje (zopet nov zbor v celjski občini!).

Združenje šoferjev in avtomobilistov Celje se lahko pohvali z izjemno dobro dejavnostjo. Poleg športnega udejstvovanja imajo največ uspehov z organizacijo avtošole. Leta 1974 je obiskovalo njihovo šolo 2700 kandidatov za šoferski izpit — povprečno več kot 200 mesečno. Ugotovili so, da je odstotek opravljenih izpitov izredno visok, kar 85 odstotkov kandidatov je opravilo zahtevne naloge. To jim je nekako vrsta zagotovila, da bodo njihova predavanja uspešna tudi vnaprej, uspešni pa bodo tudi v praktičnem pouku, saj razpolagajo s 5 lastnimi in 16 najetimi vozili. To je le nekaj podatkov iz bogate galerije uspehov v letu 1974, zato lahko s optimizmom pričakujejo sobotno konferenco.

Š. Z.

IZPITI ZA OTROKE KOLESARJE

Zakon o varnosti cestnega prometa tudi določa, da otroci starejši od sedmih let ne smejo več na cesti, če nimajo potrjena o opravljenem izpitu o znanju najosnovnejših pravil, ki veljajo za sodelovanje na cesti. To odločitev so sprejeli zato, da bi tudi otroke naučili pravilne vožnje s kolesi, saj so prav zaradi nepoznavanja prometnih pravil marsikaj povzročili nesrečo. Do sedmega leta pa se lahko otroci peljejo po cesti samo v spremstvu odrasle osebe.

Tudi kazni so dokaj visoke, saj bodo za prekrške kaznovali starše s 100. do 500 din kazni oziroma 30 dni zapore. Otroci se lahko naučijo osnovnih prometnih pravil v šolah oziroma drugih vzgojno-izobraževalnih organizacijah, kjer bodo po uspešno opravljenih izpitih tudi dobili dovoljenje za vožnjo. Prvi takšni izpiti so bili včeraj v Celju pri Pionirskem domu. Upamo, da bodo vso zadevo najbolj resno vzeli starši, ki naj bi sodelovali pri tej akciji, da njihovi otroci brez znanja o osnovnih pravilih o prometu ne bi šli na cesti s kolesom. Gre za otrokovo in našo varnost!

PORTRET ZDRAVNIKA

V IMENU ČLOVEKA

Ze na začetku vem, da bo ostal portret zdravnika JANEZA LOVSINA nedodelan. A naj bo tako ali drugače, tudi torzo o humanistu dvajsetega stoletja, pove nekaj.

Pred mano sta ga bolj uspešno slikala še dva, Božidar Jakac in France Mihelič, oba pa v tistih časih, ko je slo slovenskemu narodu za nohte. Takrat je tudi zdravnik Janez vedel kje je njegovo mesto in kje lahko potrjuje smisel svojega življenja. Med ljudmi, med ranjenimi partizani v roški bolnici, kjer je kot zdravnik lahko opravljal svoje poslanstvo.

Pojčca dolenska govorica ga izdaja, da je doma iz Ribnice. Pa le tedaj, ko se ne obvlada in ga čustva zanesejo, žez mero. Drugače govori kajženo slovensščino, ki jo je čul še iz ust velikega slavista Ivana Prijatelja. V njihovo gostilno v Ribnici je zahajal tudi Ivan Cankar, ki je bil prijatelj Janezovega očeta, velikega slavjanofila in ljubitelja umetnosti.

Jabolka ne pada daleč od drevesa in sokovi drevesa življenja se pretakajo iz roda v rod. Ka se je študent Janez vračal iz študijev med dolenske griče, medtem pa je spoznal še nekaj sveta, je odločitev za študij medicine prišla sama od sebe, izdajala pa je željo, delati za ljudi in med ljudmi. Koli humanizma so pognale, stopinje pa, ki jih je začel ubirati, pa so bile takrat tipične za slovenskega izobraženca.

Po končanem študiju medicine v Ljubljani in Avstriji je eno leto voluntiral, potem pa se je zaposlil leta 1932 kot sekundarij v celjski bolnišnici. Po izpopolnjevanju v Pragi se je kot zdravnik splošne prakse naselil v Brastovcah, kasneje pa je zdravljelezarje v Storah. Na tem delovnem mestu je

tudi dočkal vojne dni ter se kmalu vključil v narodnoosvobodilno gibanje. Prvim partizanskim četam na celjskem ozemlju je pošiljal sanitetni material. Tla pa so mu postala kmalu pod nogami prevroča, zato je iskal zvezo z rodnim domom. V Ribnici je prišel dvainštiridesetega leta, od tu pa je odšel v partizane. Najprej je bil zdravnik v partizanski bolnišnici v Gorjancih, ki je bila izdana, potem pa se je preselil v centralno roško bolnišnico, v oddelke Lešen kamen.

Sivolasti doktor se danes nerad spominja tistih dni. Pa le trpljenja in stisk, ko ni bilo materiala za bolnike.

V spominu pa mu ostaja nepozaben lik tovarišva,

ki ga je v času hudih viharjih dni doživljal v tolikšni meri, da že prerasča v enkratno podobo tega abstraktnega pojma. Toplino tega tovarišva še danes doživlja na srečanjih partizanskih zdravnikov, ko obujajo spomine zdravnica Franja, on in drugi kolegi. Nekaj nostalgije je v tem, krepi pa jo zavest, da so sodelovali v pomembnih trenutkih slovenske zgodovine. Iz tistih časov doživlja na srečanjih bogati majcena življenja s spomini iz mladih in partizanskih dni. Obledi mora uniformo, ki jo je nosil kot partizan zdravnik in takrat pravi sam, da je najbolj občudovan.

Sicer pa v okrilju prijateljskega doma skrbi zanj soproga, ki zna brati še vsako njegovo misel. Morda bi z risanjem njenega portreta bila podoba zdravnika Janeza Lovšina bolj popolna. Tudi otroka in vnuka ne bi smeli manjkati. Tako pa je nastala le prva risba, skopa in nedodelana, le kamenček v mozaiku, ki naj bi prikazal lik zdravnika in humanista.

veda, vseskozi pa zavzet zdravnik in vodja zdravstvene službe od 1948 do 1965 leta. S tremi milijoni je začel graditi današnji zdravstveni dom, pri tem pa je imel vso podporo takratnega vodstva, nasičenega z entuziazmom in odrekanjem. Tega je bil poln tudi on sam in če danes izrazi kakršnokoli pripombo na mladi rod zdravnikov, leti le-ta na pomanjkanje zagnanosti in idealizma, ki je v tikan v zdravniški poklic. Se bolj ga boli siromašenje človeškega duha, ki ga je da našnje obdobje polno in pelje k zanikanju LEPOTE. Tej muzi je ostal zdravnik Janez Lovšin zvest vse življenje. Notranje ga bogati, dajala pa mu je poleta tudi v časih, ko mu je bilo najhujše. Obdaja ga v stanovanju. Miza in police so polne skulptur, med njimi je tudi Boljkova Ribničan. S sten zrejo vanj slovenski impresionisti in oba portreta slovenskih slikarjev. Častno mesto zavzemajo tudi plošče s klasično glasbo, violina, ki jo je tako rad vzel v roke, a sameva še dalj časa, če jo sploh še ima. Morda so jo dobili že njegovi vnuki, h katerim se obrača izredno rad in jim že zdaj bogati majcena življenja s spomini iz mladih in partizanskih dni. Obledi mora uniformo, ki jo je nosil kot partizan zdravnik in takrat pravi sam, da je najbolj občudovan.

Sicer pa v okrilju prijateljskega doma skrbi zanj soproga, ki zna brati še vsako njegovo misel. Morda bi z risanjem njenega portreta bila podoba zdravnika Janeza Lovšina bolj popolna. Tudi otroka in vnuka ne bi smeli manjkati. Tako pa je nastala le prva risba, skopa in nedodelana, le kamenček v mozaiku, ki naj bi prikazal lik zdravnika in humanista.

ZDENKA STOPAR

DEVETDESETLETNICA

PARTIZANSKE MATERE

Prav danes, ko je izšel Novi tednik, praznuje ANTONIJA HUSU svojo devetdesetletnico, torej življenjski jubilej, na katerega je resnično lahko ponosna. Ponosni pa so tudi vsi tisti, ki jo poznajo. Dobro namreč vedo, kaj njeno ime pomeni in kaj vse je morala pretrpeti od rojstva pa do danes. Težko je najti besede, ki bi ponazorile vse tiste dni in leta, ki se tako neopazno tkejo v naše življenje, da niti ne vemo, kdaj smo se znašli sredi velikega pleta. A kljub temu naj bodo te besede zapisane z namenom, da se bolje spoznamo Husuovo mamo, partizansko mamo, mamo proletarcev, da spoznamo, kako se je kot človek borila na svoj način, borila za boljši jutrišnji dan svojih otrok, za nas vse.

Luč sveta je ugledala na današnji dan, 15. januarja 1886 leta v vasi Veliko polje pri Vipavi. Bilo je to v kmečki družini. Na Primorskem tiste čase ni bilo življenje postelano z rožicami. Takoj je spoznala trdo življenje na še trši kraški skopi zemlji.

Leta so minevala, delala je s starši na skromni kmetiji. Potem se je poročila s Francem Husujem, ki je bil železničar v Sežani. Doma je bil iz Orleka. Kljub trdemu življenju sta imela srečen zakon, kjer se jima je rodilo sedem otrok. Pri življenju so ostali samo trije. Leta 1922 se je njena družina namreč preselila v Celje, a mož ni dobil stalne službe na železnici. Kruh je služil in preživljal številno družino s priložnostnim delom. Se v času pred drugo svetovno vojno je bila njena družina (mati, oče, bratje in sestre) v Braziliji, kjer so delali pet let na plantaži kave. Iz tistih časov se dobro spominja, kako Brazilci pripravljajo kavo. Se danes jo rada srkne in pravi, da je ta, ki jo pijemo pri nas ravno tako dobra.

Po štirih letih bivanja v Celju je umrl Franc. Uničila ga je bolezen. Mati Tončka je ostala sama s tremi nepreskrbljenimi otroki. Skrbeti je morala tudi za starega očeta, ki je živel pri njih. Brez njene velike požrtvovalnosti ne bi otroci uspešno doraščali in se tudi vsi zaposlili. En sin je delal v Žični, dva pa v Kinopodjetju.

Cas je naglo tekel, bližala se je druga svetovna vojna. Še pred prihodom Nemcev je njen sin Lojze umrl kot predvojni komunist. Njegovo sliko najdemo v celjskem Muzeju revolucije. Njegov brat Stanko je bil med prvimi v Celjski četi pod vodstvom heroja Staneta. V neki bitki so ga ujeli in ga pozneje ustrelili v Mariboru, upepelili pa v Gradcu. Po vojni je Jugoslavija uspela dobiti od Avstrije vse žare nazaj in njegova počiva v grobnici na Golovcu.

Mati Tončka je preživljala hude čase. Vojna vihra ji ni prizanesla. Izseljena je bila v Slavonijo, kjer so jo preganjali Nemci in ustaši, saj so zvedeli, da je mati zavednih revolucionarjev. Vse tegobe je prenašala ponosno in z zavestjo, da bo nekoč bolje. Njeno upanje se je uresničilo. Ob njenem visokem jubileju ji tudi mi iskreno čestitamo!

DRAGO MEDVED

KREDITI

V šmarnski občini teče že dalj časa razprava o tem, da bi vsem borcem, ki jim je potres prizadel domovanja tako, da so jih komisije vključile v III. in IV. kategorijo, kredit, ki so ga dobili za obnovo, odpisali. O predlogu, ki ga je izvršnemu svetu Skupščine občine Šmarje pri Ješah dalo občinsko združenje Zveze borcev NOV, so na občini že nekajkrat razpravljali. Na eni zadnjih sej se je izvršni svet s pomočjo borcem načelno strinjal, vendar meni, da naj bi namesto odpisa kredita uvedli doživljenjski moratorij odplačevanja. Menili so tudi, da je dosedanj predlog treba nekoliko popraviti in dopolniti tako, da bi nekatere predloge borcev zavrnili in vključili nove.

mst

SPOMENIK MALOMARNOSTI

Človeku je včasih hudo. Hudo, pa četudi sam ni neposredno prizadet. Da, prav pogosto se to pripeti. Dolgo nisem bil doma in ko sem po dolgih mesecih le prišel, sem si, kot vsi, zaželel obiskati vse tiste koticke domačega kraja, ki sem jih imel rad, kjer mi je bilo lepo. Eden takšnih »mojih« koticov je bila tudi TRIM steza na Hudinji. Bila? Da, bila. Danes to ni več, ker ne more biti.

Spominjam se tistih lepih pomladnih dni pred slabim letom, ko sem često zavil med košata drevesa, ki so v svojem obsevu skrivala ta prijetni koticček. Spominjam se dni, ko sem utrujen od napornega dela zavil po znani stezi, prišel med drevesa ter tam nabral na priročnih napravah novih moči za naslednji delovni dan. Prijetno je bilo tekati po gozdu, se ustaviti ob spretno postavljene ovirah in se pomeriti z njimi. Kdo bo zagal? Če ni šlo danes, bo šlo jutri. Čudovito je bilo, zdravo, zani-

mivo in koristno. Prav to je tudi namen TRIM steze — sprostitve po delu, preprosta rekreacija, ki človeku današnjega časa nudi vse tisto, česar v mestu ne more najti, pa njegovo telo tega tako potrebuje.

Hudo mi je, ko danes zrem v ostanke hudinjske TRIM steze. Se to, kar je ostalo, sploh še lahko imenuje »ostanek«. Naprave so zdesetkane, uničene. Napisnih plošč, ki so slikovito govorile o nalogah, ki jih je na oviri treba opraviti, ni več. Puščice, ki so kazale smer teka, so izginile. Hrastova plošča, v kateri je bilo ponosno vžgano ime in namen TRIM steze je izginila... Zrem v žalostne ostanke človeške malomarnosti, neskrbnosti in neumnosti in se sprašujem: zakaj? Kdo so krivci? Smo res tako bogata družba, da s težavo ustvarjene dobrine tako vprašanja dežujejo, odgovorov pa ni. Je kriva mladina? So krivi okoliški stanovalci? Je kriva hudinjska osnovna

šola, ki je pred leti prevzela obvezo čuvanja in vzdrževanja steze? Je kriva celjska zveza za športno rekreacijo? Je sploh važno, do je kriv?

Hujše je to, da je takšna in podobna malomarnost tako pogost gost v naši družbi. Podobno je z gostinskimi objekti, čisto s tovarnami, surovinami, z vso družbeno imovino. Veliko želimo doseči v naši družbi. Nemale so žrtve delovnih ljudi, ki vse naše dosežke finansirajo. Toda, je je njihovo ogorčenje, ko vidijo, da skupni dosežki tako poceni propadajo? Bo podobno z vsemi objekti in dobrinami, ki jih s skupnimi naporji ustvarjamo?

B. STAMEJCIC

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

MUZEJ REVOLUCIJE

VELIKO RAZSTAV

Razstava takšnega ali drugačnega gradiva je prav gotovo ena izmed najbolj dostopnih načinov, kako seznaniti ljudi z nekim dogodkom, življenjem, obdobjem ali posameznikom. Skorajda pravilo je že, da si razstave ogleda precejšnje število ljudi, ki je vsekakor večje od tistega na predavanjih in podobnih oblikah komunikativnosti med ljudmi. Vsekakor je najvažnejša neposrednost, ki je odraz takšne oblike dostopa do človeka.

Dokaz za zgornje trditve je brez dvoma dejavnost celjskega muzeja NOB v minulemu letu. V jubilejnem letu, torej ob trideset letnici zmage nad fašizmom, je muzej revolucije razvil izredno pestro razstavno dejavnost. V prostorih muzeja smo si lahko ogledali razstave Delavsko prosvetno kulturna društva ob 40. letnici zleta Svobod v Celju, Kozjansko in Savinjska dolina v NOB, 30 let slovenskega sodstva, gostujoča razstava Kultura med NOB in Zaključni boji za osvoboditev Slovenije ter 50 let pisane partijske besede.

Da ne bomo ostali zgolj pri opisu razstavne dejavnosti, naj povemo za ilustracijo, da si je vse razstave ogledalo okoli 60.000 ljudi, največ prav mladine, kar je še posebej pomembno. V prvi vrsti so razstave namenjene prav njej.

Tako uspela dejavnost muzeja NOB pa seveda pogojuje nove načrte. Število obiskovalcev kar narekuje, da se muzej znova osredotoči v razstavni program in kot nam je zatrdil ravnatelj muzeja, Stane Mrvič, bo temu res tako.

»Kot prva, ki jo pripravljamo, bo na vrsti razstava Celjsko savinjsko okrožje, katere namen je, da pokaže po-

poln razvoj organizacije OF na omenjenem območju ter vlogo in delež aktivistov in ilegalnega dela med NOB. Razen tega bo muzej revolucije v tem letu pripravil še likovno razstavo, ki se bo ukvarjala zgolj s tovrstnim umetniškim snovanjem med NOB. Že sedaj je gotovo, da bodo pri nas gostovale še druge, občasne razstave, ki bodo seznanile občane z razvojem našega boja v drugih delih Slovenije. Že v januarju bomo predstavili zelo zanimivo tematiko Partizansko šolstvo v NOB med leti 1941—1945. Med drugimi bo pri nas tudi razstava Denarništvo v NOB.

Muzej bo skušal pritegniti k sodelovanju še druge podobne ustanove iz sosednjih republik, tako da bi lahko videli vsaj eno razstavo, ki bi predstavila boj ene bratskih republik.

Praksa, da so zelo obiskane tudi razstave, postavljene v občinskih središčih ob praznovanju občinskih praznikov, se bo nadaljevala in tako bomo tudi letos lahko videli vrsto priložnostnih razstav. Dosežen pa bo še drug namen: približati dejavnost ustanove občanom, ki težko obiščejo muzej, čeprav bi ga radi.

Sočasno z razstavno dejav-

nostjo se bo še razvijala publicistična dejavnost, ki je dosegla že vrsto uspehov. Letos nameravajo izdati samostojno publikacijo o prvi celjski četi, sodelavci muzeja pa bodo objavili več prispevkov o NOB na celjskem območju. V dolgoročnem načrtu je priprava večje publikacije, ki bo predstavila celjsko savinjsko okrožje v revolucionarni borbi, pomembno mesto pa bo tokrat dobilo tudi preučevanje kozjanske zgodovine NOB.

Posebno skrb je muzej posvečal — in to tudi še namerava — šolski mladini. Ta dejavnost bo segla od učnih ur v samem muzeju pa do priprave raznih materialov (magnetofonskih posnetkov, map in podobno), v pripravi pa je posebna didaktična mapa o prvi celjski četi, ki bo učitelju v razredu pomemben pripomoček za nazorni pouk.

Nekaj sprememb bo doživela tudi stalna razstava v muzeju. Zamenjani bodo nekateri originalni dokumenti s kopijami in pa razstavljeno orožje. Dopolnjen bo tudi oddelek, kjer je prikazan povojni razvoj. Dopolnitev slednjega bo v prihodnjem obdobju ena primarnih nalog delavcev v muzeju.

MILENKO STRASEK

SLOVENSKE KONJICE: MESEC KULTURE

V Slovenskih Konjicah so že pripravili osnutek programa za letošnji Mesec kulturnih prireditve, ki bo tekel od 6. februarja do 7. marca. V tem času bo več koncertov, kinopredstav, gostovali bodo igralci Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja, na ogled pa bo tudi razstava slik konjiškega slikarja Primožiča. V prireditvi, ki bo namenjena slovenskemu kulturnemu prazniku in našemu velikemu poetu Francetu Prešernu, se bodo predstavili učenci konjiških osnovnih šol z izborom njegovih pesmi, sodelovali pa bodo tudi gojenci Glasbene šole. Podroben program Meseca kulture v Slovenskih Konjicah bomo objavili v eni naslednjih števil Novega tednika.

D. S.

DPD „SVOBODA“

POJE IN IGRA

Velika pridobitev DPD Svoboda Celje — Gaberje

V Delavskem prosvetnem društvu »Svoboda« Celje, ki deluje v celjskem predelu Gaberje, beležimo v zadnjih dveh letih občutne kakovostne premike pri delovanju in organizacije drugega največjega kulturnega društva v Celjski občini. V njegovem okviru deluje moški pevski zbor, tamburaški orkester, harmonikarji imajo več večjih ali manjših sestavov, narodno zabavni ansambel »Franceta Zemeta« in zabavni ansambel »Kavalirje«. Pestra dejavnost tega društva nam zagotavlja, da obiskovalcem petkove prireditve, ki so jo imenovali »Svoboda« poje in igra, ne bo žal, če bodo prišli v Narodni dom. To bo letni pregled dela in prizadevanj vseh,

ki najdejo svoje področje dela prav v teh sekcijah.

»Svoboda« je bila zibelka naprednih gibanj že pred vojno, zdaj pa nadaljuje delo v novih pogojih. Povsod skuša najti korak s sodobnostjo: dogovarja se z delovnimi organizacijami in jim nudi svoje programe, pojavlja se povsod, kjer lahko popestri proslave — posebno še v lanskem letu, ko smo proslavljali 40 letnico znamenitega Zleta »Svoboda« itd.

Celjani se bomo vsem članom najbolj oddolžili s polnoštevilnim obiskom te prireditve, zato pričakujemo, da bo njihovo delo okronano s vsedruženim priznanjem.

STEFAN ŽVIZEJ

VELENJE

DADAIZEM

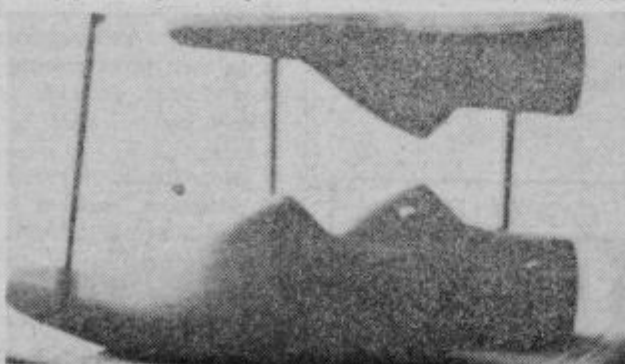
Prvič v Velenju smo dobili dadaistično razstavo Antona Hermana v galeriji velenjske knjižnice. Mladi kipar iz Šoštanja, ki je šele dokončal akademsko študijo v Ljubljani, se je tokrat predstavil s svojevrstnimi objekti pač najprej v domačem okolju pred domačo publiko, ki je bila vsaj ob odprtju razstave vznemirjena ali celo šokirana. Avtor, ki je odgovarjal na vprašanja gledalcev, je bil postavljen pred težko nalogo občinstvu, vajenemu običajnih, več ali manj realistično zasnovanih razstav, dati odgovore. Predvsem pa je bilo zgrešeno, da nihče ni osvetlil ali obrazložil pojem dadaizem v likovni umetnosti, ki negira vse običajno in če hočemo tudi sistematično, na akademiji pridobljeno znanje. Dadaizem, kot nova smer tako v literaturi kot likovni umetnosti, se je pojavil v začetku 20. stoletja v zahodnih umetniških dekadentnih krogih, ki so negirali vse dotedanje likovne kriterije. Zanimivo je, da so v tej skupini na zahodu sodelovali tudi nekateri znani slikarji in kiparji. Kot posebnost naj navedem, da je leta 1922 tudi v Zagrebu izhajal literarni časopis z imenom DADA, čeprav se je ta nova smer, ki se je pojavila na začetku 1. svetovne vojne kot protest proti nesmiselnemu prelivanju krvi, že leta 1922 tudi razpadla.

Kaj je s svojimi čevljarstvi.

mi kopiti kot objekti, ki jih je razpostavil deloma kar po podu galerije, želel povedati Herman, je jasno. Hotel je prikazati popolnoma umetniško sproščenost, ki je značilna za to takozvano dadaistično smer. Hkrati pa pokazati, kot je razvidno iz posameznih naslovov, na duševne stiske današnjega stehničarja in na pol avtomatiziranega človeka, ki v življenjskem tempu reagira le še na šokantne in neobičajne dogodke. To pa je tudi vse, kar je Herman izpovedal s svojimi kopiti kot objekti, ki jih je več ali manj aranžersko domiselno razporedil po galerijskem prostoru.

Kot zanimiv razstavljen eksponat pa je vredno posebej zabeležiti Hermanov poizkus vkomponirati likovne elemente na maketi Titovega trga v Velenju. Na prostranem trgu si je zamislil kompozicijo petih črk, ki simbolizirajo referendumsko geslo NAŠ DA. Prostrani Titov trg bi s kompozicijo črk, zasnovanih v različnih položajih, izdelanih iz poliestra, vsekakor pridobil na razgibanosti, ki bi bila edinstvena bodisi v takšni ali drugačni kompozicijski obliki. Dejstvo pa je, da takšna realizacija likovne pozitivne Titovega trga v Velenju na ploščadi pred domom kulture nikakor ni nemogoča in mlademu umetniku želimo, da bi jo lahko v resnici tudi izpeljal.

V. KOJC

30 LET 'HME LJARJA'

Glasilo slovenskih hmeljarjev praznuje 30-letnico svojega delovanja. Oblika in vsebina časopisa se je spreminjala časi in potrebam. Zdal je »Hmeljarje« glasilo podjetja Hmeza; saj končno Hmeza združuje 70 odstotkov slovenske hmeljarske proizvodnje in celotne trgovine s hmeljem v svojih petih TOZD in je naslednik tradicij savinjskega hmeljarstva, kar ponazarja široko Jugoslavije in po svetu znano ime Hmeza, ki izvira iz naziva nekdanje po-vojne hmeljarske zadruge.

Rojstvo »Hmeljarja« je bilo leta 1946. Ledito sta mu orala takratna pionirja socialističnega zadrugištva pokojni Martin Jošt in pokojni pisatelj Janko Kač. Prvi odgovorni urednik pa je bil za kratko dobo ing. Adolf Cizej, za njim pa Janko Kač vse do leta 1951. Za to razdobje je bilo značilno, da je list osveščal našega kmeta na poti preobrazbe iz avtohtono-individualnega gospodarjenja na naprednejše z družno povezano gospodarjenje v kmetijskih zadrugah. Od leta 1951 do 1957 je urejal list Boris Debič, od leta 1957 do 1960 Jaka Slokan. Za to razdobje je značilno, da nakazuje prehod od zadrugištva na kooperacijo. Zadnje razdobje, ko ureja list ing. Vili Vybihal pa je za glasilo značilno po uvajanju samouprave v kmetijstvu. V zadnjem desetletju se je »Hmeljarja« bistve-

no vsebinsko razširil, saj poleg strokovnega dela opravlja nalogo velike delovne organizacije Hmeza, ki vključuje tako delavce kot kmete — kooperante te široke delovne organizacije. Glasilo izhaja enkrat mesečno v pet tisoč izvodov.

Ob tej priložnosti so v Savonovem razstavnem salonu v

Zalcu odprli tudi razstavo pod naslovom »30 let izhajanja Hmeljarja v svobodi«, ki bo odprta do 18. tega meseca. Na sliki: Ob otvoritvi razstave, kjer je imel slavnostni govor profesor Zoran Razboršek, predsednik Kulturne skupnosti Zalec.

Tekst in foto: TONE TAVCAR

Občinska konferenca Socialistične zveze delovnih ljudi Žalec

razpisuje prosto delovno mesto

FINANČNEGA KNJIGOVODJE

POGOJ: končana srednja ekonomska šola in do pet let prakse

Možnost zaposlitve takoj ali po dogovoru

Rok prijave velja do zasedbe delovnega mesta,

Prijava je poslati na zgoraj navedeni naslov.

USPEŠNI ŠENTJURSKI PEVCI

35 članski moški pevski zbor skladatelj Ipatcev iz Šentjurja pod vodstvom E. Gorišča zaključuje minulo pevsko leto zelo uspešno. Zbor je koncertiral doma in v Rogški Slatini ter dal s pesmijo poudarek vsem krajevnim in občinskim manifestacijam. Uvedel je novo vrsto nedeljskih dopoldanskih pevskih nastopov na vasi, ki so na Ponikvi Marofu in Šentjurju privabili veliko število prijateljev slovenske pesni. To je neka oblika petja fantov na vasi ali petja pod lipo, ki je bila svoje dni v naši domovini globoko ukoreninjena, pa jo je tehniziran in mehaniziran čas enostavno povozil. Nedvomno je taka oblika petja najbolj neposredno prenašanje pevske kulture med ljudstvo. Omembe vredno je tudi to, da je zbor s tremi pesmimi sodeloval pri snemanju gramofonske plošče najlepših zborovskih stvaritev skladatelja Ipatcev. Plošča je pred nedavnim bila dana v prodajo. Radio Ljubljana je te dni posnel 11 zborovih pesmi, člani zboru so sodelovali pri snemanju TV nadaljevanke o Ipatcih kot pevol in statisti.

V letu 1976 ima zbor v načrtih sodelovanje na republiškem tekmovanju zborov v Mariboru, pospeševati petje na vasi in po možnosti organizirati TV snemanja.

PISMA

Objavljamo le pisma s polnim naslovom avtorja. Za vse navedbe v pismih odgovarjajo izključno pisci.

ŽALSKI ETATIZEM

V zadnji številki preteklega leta sem v Novem tedniku bral poročilo s seje Izvršnega sveta občine Zalec, ki ga je sestavil Janez Vedenik. V poročilu navaja, da je Izvršni svet obravnaval težko gospodarsko situacijo na Opekarni Ložnica in da je zato odobril posojilo več milijonov din.

Od kdaj lahko daje izvršni svet posojila je uganka, saj so doslej dajali posojila samoupravni organi bank.

Nadalje je izvršni svet naročil podjetju, da izdela v določenem roku sanacijski načrt, če ga v določenem roku ne izdela se to podjetje (opekarna Ložnica) priključi Montani.

Kaj na tako poseganje v samoupravne pravice podjetja porečejo ti organi in komunisti podjetja? Ali prevladuje etatizem, ki smo se mu že davno odpovedali?

Nadalje piše, da se priključi POZD Schmidt drugemu podjetju v Zalcu, ne

da bi navedel, kaj o tem mislijo samoupravni organi prizadetih podjetij.

Mislím, da je ta vaša informacija v Novem tedniku grobo izkrivljanje samoupravnih pravic delavcev prizadetih podjetij.

Kolikor verno je Izvršni svet samo izvrševalec sklepov delegatske skupščine in pobudnik za pereče probleme, nikakor pa organ, ki meritorno odloča, kar bi bilo seveda tudi v grobem nasprotju z novo ustavo.

V kolikor napisana informacija ni prav posredovana s seje Izvršnega sveta, potem mora vaš novinar še v šolo samoupravljanja. Če pa je točna, ste se dolžni kot javno obdružba od takega načina dela Izvršnega sveta distancirati oz. ga obsoditi kot nesprejemljivega po načelih nove ustave, ko je samoupravljanje ne samo v besedah ampak v dejanjih, prenešeno na delavce v podjetju.

BRALEC IZ ZALCA

NAS PRIPIS: Naše pravo, ki je nepodpisanih pism ne objavljamo. Tokrat smo naredili izjemo pri »bralcu iz Zalca«, ki se ni upal podpisati. Zakaj, ostane njegova skrivnost. Ker pa vse nas — ne le novinarja Vedenika in uredništvo — želi učiti nekaj, kar sam ne razume, povzru tega pa pripisuje novinarju besede, ki jih ni zapisal, se nam zdi potrebno odgovoriti. Njemu in tistim, ki bi želeli neodgovorno polemizirati z Izvršnim svetom žalske občinske skupščine prek novinarjevega hrbita.

Najprej moramo zanikati nekaj piščevih trditvev. Najbolje bo, da vzamete znova v roke omenjeno številko Novega tednika. Novinar je namreč s seje poročal, da so na njej GOVORILI O PROGRAMU ZA SANACIJO TOZD Opekarna Ložnica in

POZD Schmidt. Ta program je Izvršnemu svetu vendarle nekdo predložil. Potemtakem je Izvršni svet razpravljaj v postopku za sanacijo razmer obeh organizacij. Razumljivo je, da je v programu sanacije bilo tudi predvideno posojilo za prebroditev težav. Izvršni svet je ocenil, da je dodelitev kratkoročnega kredita utemeljena, zato je sklenil, da naj Opekarna DOBI 150 starih milijonov. Nadalje je novinar tudi poročal, da je Izvršni svet sklenil, da mora organizacija KIL Liboje PRAVITI KVALITETNO DOLGOROČNO RESITEV RAZVOJA. Če tega ne bo storila, bo, kot poroča novinar, IZVRŠNI SVET PREDLAGAL, DA SE OPEKARNA PRIKLJUČI K MINERVI.

Kaj je tu spornega? V čem bi Izvršni svet posegal v samoupravne pravice posameznih organizacij, če je prav njim podal SVOJE MNENJE IN STALIŠČE za ureditev razmerij. Mi menimo, da je to ne le njegova pravica, temveč tudi DOLZNOST! Spet bi bilo dobro vzeti v roke Ustavo SRS. Po Ustavi Izvršni svet ni samo izvrševalec sklepov delegatske skupščine, kot navaja bralec iz Zalca. Izvršni svet je odgovoren za stanje in razmere v občini, zato ima tudi lastno pristojnost, opredeljeno v Ustavi, zakonih in v statutu občine. Dajati mnenje in zavzemati stališča je eden izmed načinov njegovega delovanja, ne v smislu konzultacije, temveč v postopku izvrševanja njegovih ustavnih in statutarnih nalog. O posameznih zadevah Izvršni svet tudi meritorno odloča in ni, da bi mu vi to pravico odrekali in jo proglasili za neustavno. O tem pa, kdaj so posamezne odločitve in predpisi v skladu z Ustavo ali ne,

ne odločamo občani sami, temveč Ustavno sodišče.

Ob koncu pa še tole. Menda bi kar vsi lahko šli skozi šolo samoupravljanja, se vam ne zdi, tudi vi?

ODGOVORNI UREDNIK

BODIMO LJUDJE

Ljudje se marsikdaj ob nedeljah in praznikih spomnimo, da ravno ta dan rabimo znamko, razglednico, britvico, časopis in še marsikakšno drobno stvar. Kje naj vse to dobimo? Seveda v kiosku, na celjski železniški postaji. V tem kiosku so zaposlene prodajalke, ki jim v prijaznosti in ustrežljivosti skoraj ni para. Vsek, ki mora ali si zaželi tam kaj kupiti, je postrežen s prijaznim nasmehom. In ne bi se reklo profesionalnim, temveč odkritosrčnim. Skoraj vedno je tam polno ljudi in prodajalke hitijo, da čimprej ustrezajo željam kupcev.

Tako je bilo tudi v nedeljo po novoletnih praznikih, to je 4. 1. 1976 nekaj pred dvanajsto opoldne. Bila je vrsta, ki pa se je hitro manjšala. Ne nadomna smo zaslišali osoren glas, ki je nadrl prodajalko. Vsi smo prisluhnil kaj možak, ki je bil prej, ko je stal v vrsti, videti še kar spodoben, govori. Ko smo prisluhnil njegovi osornim besedam, smo o njegovi spodobnosti kmalu spremenili mnenje. Nekaj njegovih ocvirkov, ki jih je serviral prodajalki naj kar opišem:

»Vas ni sram, da nimate robe?« »Kaj sploh počnete tukaj, če ste zanič.« »Jaz vam bi že dal, treba bi vas bilo kaznovati.« »Sram vas naj bo, ko bi bil jaz vaš šef, vas ne bi samo kaznoval, ampak bi vam dal še kaj drugega.« Ljudje smo pričeli negodovati in tedaj je možakar pihnil kot jezen vol

in odšel. Sprašujem se, kako se more človek toliko spozabiti in po nedolžnem nadret prodajalko, ki pravzaprav ni nič kriva. Spomnimo se samo, da je bila to nedelja po novoletnih praznikih in je bilo nemogoče imeti vse na zalogi kot druge dni.

V pogovoru z eno izmed prodajalk, drugi dan, sem zvedel, da se jim takšne stvari marsikdaj dogajajo. Pravijo, da jim mečejo v obraz take besede, ob katerih morajo zardeti.

Zakaj takšni ljudje nikoli ne pomislijo, da so te prodajalke tudi matere in žene, ki imajo dom in družino pa vendar so vsako nedeljo in vsak praznik tam, v kiosku, kjer te prijazno in z nasmehom postrežejo, medtem ko ti, ki jim mečejo razne opazke v obraz, že od petka uživajo v svojem prostem času. Prav bi bilo, da bi ti ljudje nekoliko pomislili in bili človek človeku res tovariš, ne pa, da na vsakem koraku kažejo svoje ostre zobe in plehko glavo.

IVAN STRMOLE
Goriška 4
63000 Celje

OB ROBU NEKEGA PISMA

Se eno pismo smo prebrali, podpisano z »redna stranka vaše prodajalne«, ki ga žal prav zaradi tega, ker je anonimno, ne bomo v celoti objavili. Pa bi ga, če je vse to res, kar v njem piše. Takole piše (izpuščeno je, kar bi kazalo na konkretnost):

Pred nekaj dnevi sem prišel v malo trgovino sredi Celja. Zato, da si kupim nekaj... Mlada deklica me je prijazno pozdravila in me vprašala, kaj želim. Povedal sem ji. Tako mi je ponudila katalog... Ko sem izbral, se ji je pridružil nek prodajalec mlajših let

in zelo krepkih besed. Prosil sem ga, naj mi pokaže eno izmed... Kratko je odvrnil: »Nimamo.« Karkoli sem ga nato še vprašal, mi je na grob način odgovoril. Ali res morajo biti prodajalci takšni? Deklica ga je očarljivo pogledala, se mi približala in rekla z lepim nasmeškom: »Tovariš, oprostite, saj nisimo vsi taki in če dovolite, vas bom jaz postregla.« Kmalu sem našel zaželeno.

Sprašujem se, zakaj so nekateri trgovci tako neprijazni. S tem člankom pa se želim zahvaliti prodajalki Jožici, tako ji je ime, z željo, da bi bili odnosi do strank vselej takšni, kot mi ga je izkazala Jožica.

NAS PRIPIS: Zakaj to pismo ni podpisano? Kako bomo potem delovali v potrošniških svetih — v Klu-kluks-klan oblačilih?

KRUTOST PA TAKA

S prijateljico sva se s kolesom peljali iz Zalca proti Ložnici. Ko sva se tako vozili, sva ob poti zagledali škatlo, zaprto z lepimi trakovi. Radovedni, kaj je v njej, sva stopili s kolesa in jo odprli. In kaj sva zagledali? Živega malega psička, ki se je ves tresel. Bil je premražen in tudi lačen. Tisti dan je tudi deževalo. Nisva mogli drugega kot da sva ga nesli domov. Dali sva mu toplega mleka. Pozneje sva ugotovili, da je psička, ki se jo je hotel lastnik znebiti na surov način. In tako se znova sprašujem, ali so med nami res takšni ljudje, ki tako kruto ravna jo z živaljo?

Čeprav nerada, je psičko vzela domov prijateljica. Zmagalo je usmiljenje. A.S.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

65

PARTIZANKA ŠPELA

Jadviga Golež je postala konec 1943. leta član okrožnega partijskega komiteja za Maribor. V prvih mesecih 1944 je ob sodelovanju nekaterih na prednih žena in deklet organizirala v Mariboru Protifašistično žensko zvezo in je bila tudi njena prva predsednica. 17. aprila 1944 je odšla zaradi vse večje ogroženosti iz mesta na deželo. Postala je ilegalna. Se nadalje je bila član okrožnega komiteja, a istočasno tudi pomočnik politkomisarja Lackovega od reda. V juniju 1944 se je udeležila obširne konference članov okrožnega komiteja z dvema članoma Pokrajinskega odbora OF za Štajersko (še živeti Ivan Nemec — Vojko in pred tremi leti umrli duhovnik Jože Lampret).

Jadviga je uspešno delovala med aktivisti in partizani. V okrožnem komiteju je odgovarjala za razvoj osvobodilnega gibanja v Slovenskih gorah in na Dravskem polju. Pogosto se je prebivala skozl zasede, ko je potovala s člani štaba Lac-

kovega odreda na Kobansko (Kozjak — gorato področje na levi strani Drave, severozahodno od Maribora) in v razne kraje najožje okolice Maribora. Borci so obdružovali njen samozavesten in pogumen nastop. Se uspešnejša je bila njena prijetna govorica in topla nasme. Nobena hiša ni brcem odrekla hrane, če se je pojavila partizanka Jadviga. Osvobodilni fronti je pridobila mnogo pristavev in jih vključila v vrste sodelavcev. Stevilne kmečke fante je pregovarjala, da so zapustili vermansaft ali da se niso več vrnili z dopusta v nemško vojsko. V tistem času se je na tamkajšnjem področju pričelo pojavljati tudi skrivaštvo. Mnogi bivši vermani, nemški soldatje in skrivači so postali partizani prav zaradi preudarnih besed politične aktivistke Jadvige, ki so jo v partizanih klicali Špela.

ODREŠILNI POBEG

Gestapovcem je uspelo s pomočjo izdajalca zajeti Jadvigo Golež 12. avgusta 1944 v Jakobskem do-

Božo Mravljak, že nekajkrat v naši nadaljevanji omenjeni politični aktivist v Zg. Savinjski dolini leta 1941. Slika je nastala v Spaniji, kjer se je Mravljak bojeval dve leti v španski državljanski vojni kot borec in oficir internacionalnih brigad in bil trikrat ranjen. Slika iz družinskega albuma Mravljakove sestre Milene Jerina iz Soštanja je prvič objavljena.

lu (Slov. Gorice). Takoj po zajetu so jo privedli v gestapovske zapore v Maribor, kjer jo je zasliševal in zverlinsko pretepal sam prosluli šef gestapa Kurt Stage. Naslednjega dne je bila prepeljana v sodnijske zapore. Vedela je, kaj vse je lahko izdajalec Karel Kladnik — Uroš, ki je leto dni deloval v istem komiteju, izpovedal o njenem delovanju. Poznala je tudi gestapovske metode zasliševanja in vedela je, kaj jo čaka in da jo odreši samo smrt. Zato je, čeprav že vsa zbita, se zbrala dovolj moči in se odločila za pobeg v smrt — prav takšno, kakršno je storila v zaporu njena dolgoletna prijateljica Milena Zakrajšek. Jadviga je bila sama zaprta v celi. Ker so ji pozabili odvzeti pas, ga je uporabila namesto vrvi. Obesila se je za nogo postelje, ki je bila postavljena v dvoje nadstropij.

Preživeli sodelavci Jadvige Golež — nekdanji politični aktivisti in partizani — še po več kot tridesetih letih stisnejo pest in spremeni se jim glas, kadar nanese pogovor o tem lepem, odločnem in

pogumnem dekletu, predvojni naraščajnici pri Sokolu — Maribor I in kasnejši učiteljici v Smartnem ob Paki.

ŠE PO SLEDOVIH PREDVOJNIH VPLIVOV

Morda se bo doždevalo komu to opisovanje delovanja nekaterih predvojni učiteljev v času narodno osvobodilne borbe kot preširoko registriranje dogodkov, ki so posegli izven našega področja. Delo je tako. Toda krivico bi jim storili, če ne bi opisali njihove življenjske poti in njihovega dela, ki jim je upravičeno nadelo naslov predvojni pionirskih kadrov naprednih idej na področju bivšega gornjegrajskega sreza. Ze nekaj let pred okupacijo so s svojim delom za napredne ideje in zapostavljanjem osebnih interesov vzbujali med ljudstvom narodno in tudi razredno zavest, kar vse je imelo močan vpliv tudi ob nastopu najtežjih dni v letih nemške okupacije. Ti napredni učitelji so govorili o zlu in nasilju, ki je s fašizmom zajelo Nemčijo. Opozarjali so na

veliko nevarnost, ki preti tudi Jugoslaviji. Vse to pa tedanjim oblastnikom ni bilo po volji in zato so bili takšni učitelji pred vojno preganjani.

Vsekakor je treba omeniti vpliva, ki so jih prinašali delavci, zaposleni v Sošanju, Velenju in drugod. Teh delavcev ni bilo veliko in le redki od njih so sodelovali oz. bili vključeni v delavsko prosvetno društvo »Svoboda« in kasneje »Vzajemnost«, tako ni prišlo po tej plati do kakšnega zamavnega vprašanja revolucionarnih idej med prebivalstvo.

Studentov v teh krajih prav tako ni bilo veliko. Iz razgovora s Karliom Druskovičem je posneti, da sta bila na Ljubnem visokošolca brata Mirko in Darko Ermenc napredno usmerjena. Studirala sta v letih 1932—1938. Izhajala sta iz finančno zelo dobro stoječe hiše posestnika in lesnega trgovca Ermenca. Svojih idej ni sta kaj glasno izražala ali jih prenašala na druge. Vplivala sta le na najožjo okolico in na lastnega očeta, da je bil čimbolj korekten do najetih delavcev, žagarjev in splavarjev.

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

OBSOTELJSKA SLIKARKA

VAŠA MATILDA,

mi je rekla, ko sem je vprašal za ime, ki se ga nisem mogel takoj spomniti. Njene slike sem že videl na razstavi v Kozjem, a od tega je domala že eno leto.

Majhna lična hiška stoji ob prašni cesti proti Bistrici ob Sotli. Nedaleč od Sedlarjevega, malce na levo pomaknjena, a še dovolj blizu ceste, da je vsa bela od prahu. Majhna je, a prijetna, kot je prijetna Matilda, ki je tako nerada izgovorila svoj priimek. Nerada je sploh začela pogovor z mano o njeni slikarji, ki je poglajala korenine že v njeni rani mladosti. Še predno je začela hoditi v šolo. In ko sem zvičajno hotel zvedeti od nje vsaj letnico začetka njenega šolanja, je samo zamahnila z roko in rekla, da je to bilo še v stari Jugoslaviji in da bi se moralo celo spomniti stare Avstrije.

Njene slike oživijo v njeni hišici. Vse je opravljeno z ljubeznijo, ki izdaja iskren odnos od vsega, kar nastaja pod njenimi prsti. Čeprav je nekatera poteza še preokorna, čeprav so še nekateri njeni motivi povzeti po drugih delih, kar seveda Matilda ne skriva, je kljub temu v njenih slikah nekaj tiste toplote, ki človeka priklene nase, če ga še ne poda v razmišljanje. Rada bi vse naslikala, kar vidi. Nima tematike. Delala bi tihožitja, panorame, portrete, karkoli, samo da bi lahko slikala. To je poskušala tudi v času med zadnjo vojno, ko je bila cela njena družina izseljena v Nemčijo in so na tej mučeniški poti spoznali kar devet taborišč. Toda želja je bila premoča, treba je imeti tudi ustrezne pogoje za delo. Teh pa v taborišču za Matildo ni bilo. A po vrnitvi domov se je spet lotila slika-

nja, kar počne še danes. Zvedeli so zanj, imela je že nekaj razstav. To ji je v veselje, kot ji je v veselje slikanje. Malo ji nagaja zdravje, sicer bi se pogostejše odpravila na sončne obsoteljske gričke in planjave, da bi slikala. Svet okoli njenega domovanja je lep. Šla bi, a bi rada imela ob sebi prijateljico, ki bi kaj delala ob njej, morda brala knjigo ali kaj podobnega. Sama pa ne

mara, da bi šla iskat motive. Naredila je že veliko slik, večino jih je podarila, le tu in tam kakšno proda, da si kupi barvice.

Tak je njen svet. Živahnih barv, svojih oblik, vse pa v upanju in optimizmu, pa tudi v nostalgiji za časi, ki so že mimo. Tega je tudi polno njeno slikarstvo, ki si počasi utira pot iz njene tesne male hišice ob prašni cesti.

DRAGO MEDVED

GABERKE

SOLIDARNOSTNI KONCERT

Vas Gaberke pri Soštanju je že vrsto let poznana po izredni aktivnosti prebivalcev, še posebej pa mladine, ki je dala pobudo in tudi izpeljala že marsikatero družbeno koristno akcijo. Vas, ki je razvlečena, saj so hiše raztresene ob vsaki strani ceste, ki pelje iz Soštanja, ima središče pri gasilskem domu, v katerem se zbirajo vaščani, ker drugega prostora zaenkrat pač ne premorejo. Kot že rečeno, je pobudnik marsikatero akcijo v vaši tamkašnja mladina, ki je sodelovala tudi pri izgradnji nove šole v Zibiki na Kozjanskem. Mladi iz Gaberk

pa tudi zelo vneto sodelujejo pri izgradnji novega doma družbenih organizacij. Dokler pa le-tega še nimajo, pripravijo razne družabne in kulturne prireditve kar v improvizirani dvorani gasilskega doma.

V nedeljo 11. januarja popoldne je osnovna organizacija zveze mladine iz Gaberk organizirala svojevrsten koncert, ki so mu nadeli izjemen naslov »Koncert solidarnosti«. Dobiček tega koncerta so namenili Stropnikovi družini iz gorske vasice Razhorja nad Gaberkami, ki jim je nedavno pogorela domačija, iz katere niso mogli rešiti

ničesar razen živine. Za ta dobrodelni koncert so mladi iz Gaberk uspeli pridobiti širok krog priznanih izvajalcev. V pestrem programu so nastopili: ansambel Jožeta Saleja, Gorski instrumentalni kvintet, Saleški oktet, Ansambel ITD, Trio Sovič, Saleški instrumentalni kvintet, Saleški fantje in domači pevski zbor iz Gaberk.

Ob tem svojevrstnem koncertu moramo posebej pohvaliti domiselnost in pobudo osnovne organizacije mladine iz Gaberk, ki se je lotila tako hvale vredne akcije, s katero bo pomagala od požara prizadeti Stropnikovi družini iz Razhorja. Ta posnemanja vredna akcija zasluži vsekakor vso podporo in pohvalo širše javnosti, saj je bil to verjetno prvi koncert solidarnosti na našem območju.

V. KOJC

PROTESTNI PLAKAT

Sempeter krasijo tudi številna drevesa, lipe in kostanje, ki pa postajajo zadnje čase vse bolj nakičeni, vse več so prelepljeni z lepaki. Tudi v izložbenih oknih trgovin je več lepakov kot pa dobrot, ki jih trgovina ponuja.

Nujno bi torej bilo potrebno postaviti reklamni pano v središču Sempetra, na katerega bi lahko lepili plakate; zato pa se naj bi zavzela predvsem krajevna skupnost.

E. M.

od: **SEMPETER: GABERKE**

vpc **Soboto dne 6.12.17.**

pc **KULTURNO PROSVETNO DRUŠTVO GOTOVLJE**

zr. **predi v nedeljo dne 7.12.1975 ob 17. uri v združnem domu gotovlje**

koncert

NAŠ KRAJ

BRASLOVČE: ZADOVOLJNI

Na rednem občnem zboru turističnega društva v Braslovčah so se minulo soboto zbrali člani društva ter pregledali dveletno delo. Iz poročila predsednika Danila Vošnjaka je bilo razvidno, da je bilo delo v minulem obdobju zelo uspešno. Osrednja akcija je bila tradicionalna kmečka turistična prireditev Dan hmeljarjev, ki jo je obiskalo več kot 10.000 ljudi. Izvršili so tudi inventarizacijo rib v jezeru z izdatno pomočjo ribiških družin Celje in Sempeter, ter vložili 1200 kg porcij-skih krapov, itd. V okviru društva deluje tudi olepševalna sekcija. Po daljši razpravi so sprejeli nova pravila društva, nov odbor, za novega predsednika pa inženirja Jožeta Rojnika.

T. TAVCAR

POLZELA: BILTEN ZA KRAJANE

V želji, da bi bili občani krajevne skupnosti Polzela čimbolj seznanjeni z delom KS ter drugih družbenopolitičnih organizacij in društev, so se odločili za izdajo biltena, ki je pred dnevi že izšel kot priloga glasila Tovarne nogavic na Polzeli — »Lastovka«. V uvodnem članku Biltena pod naslovom vsi za lepo urejeno Polzele, piše o delu v minulem letu. V osrednjem članku so največ prostora namenili planu dela za letošnje leto, eno od strani pa so namenili prispevkom učencev osnovne šole Vere Šlander na Polzeli.

S tem Biltenom je krajevna skupnost na Polzeli prva v žalski občini, ki na tak način seznaja občane o svojem delu.

T. TAVCAR

ROGAŠKA SLATINA: POLOVIČNA ZASEDENOST

Od 722 ležišč, kolikor jih skupaj z novim hotelom Donat v Rogaški Slatini zmorejo vsi hoteli, je trenutno zasedeno 351 ležišč. Zasedenost v hotelih je torej skoraj polovična. Hotel Donat ima trenutno zasedenih 84 ležišč, kar je nekaj več kot tretjina.

Kavarni Park, kjer igra vsak večer orkester Ota Pestnerja iz Celja, se je pridružil še hotel Donat. V njegovi kavarni igra vsak večer pianist Grabar. V hotelu je vse dni odprto pokrito kopališče ter sauna. Zabave torej še kar dovolj. Da vas spomnimo še na kinodvorano: vsak dan nov film.

—MST—

CELJE: AKADEMSKI PLES

Pred dnevi nas je v uredništvu obiskala delegacija celjskih študentov, ki nas je v krajšem kramljanju seznanila z načrti, da se celjski študentje trudijo povežjo s samoupravno bazo in s štipenditorji. V sklop teh vezi sodi tudi razprava našega uredništva s študenti, ki so nam v poletju pomagali beležiti dogodke za nas časnik.

Ob tej priložnosti so nam povedali, da tudi letos organizirajo AKADEMSKI PLES, ki bo 17. januarja ob 20. uri v dvorani narodnega doma v Celju. Kot so povedali, so v Celju pri vseh naletih na razumevanje in pomoč v organizaciji te prireditve. Tako je Kompasova celjska poslovalnica prevzela predprodajo vstopnic, hotel Celja bo skrbel za žejne med plesom, igral pa bo ansambel Uniorji.

Z naše strani pa tole: opozorili smo na prvo letošnje priložnost za ples, družabno igro, ki jih v Celju tako ni mnogo.

AN

NA ŽAGI V KOZJEM

Kozje nama mnogo industrije, zato smo zelo veseli, če lahko obiščemo kakšen industrijski obrat. To pot smo se namenili na žago.

V sončnem, a vetrovnem vremenu, smo se z učiteljico odpravili proti žagi. Tam nas je pričakala tovaršica Manica Juhart. Najprej nam je razkazala prostore, kjer žagajo les. V tem prostoru je velika žaga, skozi katero gre

naenkrat 12 hlodov, če je hlodovina trda in 20–25 hlodov, če je hlodovina mehka.

Delo je zelo naporno. Delavci delajo 8 ur. Imajo vsak dan toplo malico. Če je v mesecu 5 sobot, delajo prvi dve soboti, če pa so v mesecu le 4 sobote, delajo prvo soboto. Delo poteka v dveh izmenah.

Žaga v Kozjem je obrat LIP Bohor. Les dobijo od GG Brežice in GG Podčetrtek. Na žago ga pripeljejo s tovornjaki. V dolino ga spuščajo po drčah, kjer pa so težja mesta, ga vlačijo s konji. Iz Trsta in Gorice prihajajo tovornjaki, ki odvažajo deske za Italijo in Ameriko, nekaj pa tudi za Tunizijo.

Na žagi v Kozjem dela 14 delavcev iz Kozjega in okolice, ki so po poklicu brusarji, gateristi ali strojniki. Ko pride zjutraj brusar na delo, najprej počisti zobce na žagi. Nato jih usloči enega na levo, drugega na desno itd. Deske potem režejo. Dva delavca vpišujeta na deske dolžino. Delavci lahko delajo na žagi, četudi nimajo dokončane osnovne šole.

Žaga v Kozjem stoji že od takrat, ko so ljudje žgali opeko. V Kozjem bi morali zgraditi nova poslopja, žago povečati in modernizirati. S tem bi delavcem olajšali delo in povečali delovno storilnost.

DEJAN KRESNIK

JURKLOŠTER: MLADI OSTARELIM

Mladinci in pionirji na osnovni šoli v Jurkloštru so se pod vodstvom mentorja Zlatka Tomažiča odločili za pomoč ostarelim občanom in aktivistom NOB.

Prvo vprašanje Zlatku Tomažiču:

— Zakaj ste se odločili za to akcijo?

— Da bi občanom dokazali, da mladinci ni samo za zabavo, sino začeli uresničevati akcijo za pomoč ostarelim in onemoglim občanom — nekdanjim aktivistom NOB in partizanskim materam. Želimo, da b. mladinci in pionirji sami ugotavljali socialne probleme ljudi v svojem okolju, saj ti občani družbene podpore ne morejo primerno izkoristiti. Da bi jim olajšali življenje in omogočili zadovoljnejše življenje, so začeli mladinci z akcijo.

— Kako je potekala akcija? sva zastavili vprašanje mladincem, ki so sodelovali v akciji.

— Mladinci smo se odločili, da se bomo razdelili v skupine, ki jih sestavljajo naslednji mladinci: Bojan Gračičnik in Mojca Kajtna sta se akcije udeležila v Blatnem vrhu, v Lahov graben so se napotili Sonja Stopinšek, Cvetka Malgaj, Tomaž Zagar, Jani Span in Vili Stopinšek. V Panečah so bili Olga Hladin, Andreja Klenovšek in Franci Brečko, v Mrzlem polju Magda Kajtna, v Mišjem dolu Rosvita Stopinšek in Elica Stopinšek, zadnja skupina, v kateri so bili Dani Zelič, Dani Klenovšek in Marija Horjak pa je odšla pomagat v Polano. Pot, po kateri smo hodili, je bila naporna, saj so vse poti do hiš zelo strme. Tisti trenutek, ko smo stopili v kašno hišo, smo že vedeli, kaj bo naša dolžnost. Poprijeli smo za delo, pospravili smo po kuhinjah, sobah in očistili zunanost. Po opravljenem delu so nam ljudje z veseljem pripovedovali dogodke iz NOB. Ob slovesu so nam izrekli iskreno zahvalo z željo, da bi še kdaj prišli.

V tej akciji z veseljem sodelujejo in se obvezujejo, da jo bodo nadaljevali.

MAGDA OBLAK in REZI MEDVED, novinarski krožek OS A. Aškerc, Rimske Toplice

PONIKVA: BENCINSKA ČRPALKA

Zaradi vse večjega števila kmetijske mehanizacije na kmetijsko dobro razvitem področju KS Ponikva so krajanje že v dogovarjanju s podjetjem PETROL za izgradnjo bencinske črpalke. Ker je v nekaterih naseljih ponikovski krajevne skupnosti pomanjkanje pitne vode, se dogovarjajo o izgradnji vodovoda v delih naselij Ponikva, Boletina, Podgaj, Uniše in Hotunje. Predvidevajo tudi, da se bo zdravstvena ambulanta iz dosedanjih neustreznih prostorov preselila v nove prostore.

Ze od rosne mladosti sem ljubil lepo, dobro knjigo. Zlasti v mladosti in tudi pozneje v življenju sem prebral veliko knjig. Nič čudnega, če sem postal zelo pogost član in poznejši knjižničar pri domačem slovenskem bralskem društvu v Novi cerkvi, katerega ustanovitelj je bil dr. Lavoslav Gregorčec, kanonik in dekan v Novi cerkvi (sedaj Strmec). Bil je navdušen in zagrižen Slovenec, čeprav takrat državni poljanec v dunajskem avstrogrškem parlamentu. Društvo je bilo ustanovljeno okrog leta 1855. S pomočjo dr. Gregorčeca je društvo naročilo knjige od vsepovsod, pa tudi sam mu je iz svoje knjižnice daroval precej knjig, tako da je društvo razpolagalo s knjižnico, ki je ni bilo takrat enake valeč naokoli. Posedovalo je Mohorjev kalendar 1. letnik, nekaj izvodov Slomškovih Drobtičev, Blaže in Nežica v Nedeljski šoli, precej etnikov Ljubljanskega zvonca, poleg tekočih tiskanih izdaj slovenskih knjig.

Po prvi svetovni vojni je Slovensko bralno društvo preimenovalo v Prosvetno društvo, ki je zaživelo z vsem žarom. Privrežalo je kvalitetne knjige, gojilo zborovsko petje in razpolagalo z redno lepim številom knjig.

Tako vse do leta 1941. Ob vdoru okupatorja na naša tla sem bil

predsednik omenjenega društva. 11. aprila in naslednje dni so se valile švabske horde skozi Novo cerkev na vzhod. Nastanili so se v osnovni šoli. Ze

sti večer s takratno knjižničarko Pepco Vrisk, da bova odnesla vsak na svoj dom vsaj najlepše in najdragocenejše knjige. Po dvakrat sva jih naložila in

namestili svojo ropotijo. Trepetal sem, kaj bo vsemu temu še sledilo. Kaj kmalu so v prvi etapi izselili nekaj družin, v drugi spet nekaj. Po nekaj tednih sem zvedel, da sem na listi tudi jaz z družino, s petimi malimi otroci od 1 do 10 let. Pričakoval sem najhujše. Po glavi mi je rojilo, kaj bo s knjigami, kako jih rešiti za vsak slučaj.

Odločil sem se, da jih zakopljem v kotu vinske kleti. Klet je bila tlakovana z židno opeko, kakor še danes. Odstranil sem sode in gantarje, odstranil opeko, izkopal jamo za tri zabojne s časopisnim papirjem in suho žagovino, vse lepo zasul in na vrh spet položil opeko, da najboljši opazovalec ne bi mogel opaziti nič sumljivega.

Divjala je vojna vihra ... štiri leta. Velikokrat sem se spomnil na zakopane knjige. Dočakali smo svobodo. Nekega pomladnega popoldneva leta 1945 sem se odločil za izkop mojega zaklada. Ko sem odstranil pokrove mojih zabojev, sem ostrmel. Ljubljanski zvon, ki je bil na vrhu, je bil ves plesniv in trhel; ko sem ga vzel v roke, se mi je razletel na kosce. Vse knjige so bile ena sama trhla žagovina, kajti do njih je prišla podtalna voda.

Na pragu svobode, pred 30. leti, se mi je utrnila grenka solza ob grobu mojih knjig.

GRENKA SOLZA NA PRAGU SVOBODE

drugi dan so znosili vsake knjige šolske knjižnice na šolsko dvorišče in jih tam sežgali. Presinila me je misel: kaj bo z našimi knjigami? Domenila sva se še ti

odnesla. Drugi dan so se že zeleni nastanili v prostorih knjižnice. Se istega dne so izpraznili omare s knjigami, jih znosili na farovski vrt in sežgali, v omare pa

FRANKOLOVO

VČASIH SO PRALI PERILO

ki se peljejo skozi na Frankolovo, zamika po na kopalni bazenček, iz tega se v hladnejših dnevih rahla meglica. Kaj to, da je voda v bazu veliko toplejša od domačini pravijo te bazenčku Toplica. V njem je v toplih dneh »narna kopalci. Najbrž so se kopalci začeli kopati v izviru že pred letom

1912, ko je zgradil angleški oficir, lastnik graščine, prvi bazenček. Leta 1959 so bazen s prostovoljnim delom prebivalci Frankolovega obnovili. Voda v bazenu ima stalno temperaturo okrog 19 stopinj Celzija. To pa ni najtoplejša voda. V izvirih ob cestni »škarpi« ima temperaturo okrog 26 stopinj C. Frankolčani pravijo, da imajo vode dovolj. Tajnik turističnega

društva Rudi Hrovat nam je dejal da izvira na sekundo kar 60 litrov vode. Povedal nam je, da ta izvir ni samo topel, ampak, da tudi zdravi. Najbolj blagodejno vpliva po pripovedi starejših na kožo in hitro celjenje ran. Leta nazaj so bile tople vode najbolj vesele perice, ki so na nalašč napravljenih pralnikih »prale vse vrste umazanega perila«. Topla vo-

da pa je mnogim pomagala tudi do kruha. Ko so pozimi zamrzili vsi potočki, na katerih so stali mlini, so kmetje iskali mlin, ki bi še mlel. Med temi so bili vedno mlini na Frankolovem. V hudem mrazu so mlinarji ob potočku, v katerega se je zlivala topla voda Toplice, mleli za kmete iz bližnje in daljnje okolice. Sedaj ko so pralni stroji izpodrinili pranje na prostem in ko kmetje ne iščejo več mlinov, pa prihajajo v mrzlih dnevih na Toplico domači mesarji. Ti namreč v času kolin perejo v topli vodi čreva za krvavice in pečenice.

Žal za drugo dejavnost bazenčka Toplica nima možnosti. Za večjo turistično dejavnost bi rabili precej denarja. Do tega pa je težko priti. Frankolčani to vedo, saj sredstva za razmah »Toplica« iščejo že dolgo vrsto let. Načrti za razvoj so bili že izdelani. Pri njihovi izdelavi je sodeloval med drugimi tudi pokojni Ing. Stanko Bloudek. Po tem načrtu bi novi bazen stal ob cesti v Črešnjici, ki postaja iz dneva v dan zanimivejša za oddih ob koncu tedna. Kdaj pa to bo, je težko napovedovati.

V turističnem društvu pa večja dela nimajo sredstev. Drugje jih je tudi težko najti. Zato bodo najbrž še leta in leta, ko bo Toplica služila le še domačim mesarjem in redkim kopalcem v poletnih mesecih.

Tekst in foto: MILAN BRECL

na bazenček. Ob njem so pralniki za pranje perila, ki jih sedaj perice le redko

MALA ANKETA

„DA“ ZA SOLIDARNOST

V naši redakciji smo se pred dnevi dogovorili, da bomo z današnjo anketo spodbudili delavce in občane vseh občin celjske regije k razmišljanju o izvedbi zanimive, predvsem pa solidarne akcije, ki naj bi jo zastavili 29. februarja. Gre namreč za to, da je ta dan, lahko bi rekli podarjen, saj se v koledarju zvrsti le vsako četrto leto. V redakciji smo zato razmišljali, ali ne bi veljalo po občinah zastaviti tega dne solidarnostne akcije, katerih namen bi bil združiti dnevne zaslužke delovnih ljudi in ga nameniti tja, kjer je v občinah najbolj potreben.

Z malo anketo smo se najprej namenili v konjiško občino. Ljudi iz različnih poklicev in krajev smo povprašali, ali bi podprli solidarnostno akcijo in kam bi morali po njihovi presoji nameniti zbran denar. Naj povemo še to, da bi v konjiški občini zbrali s predlagano akcijo okrog 90 milijonov starih dinarjev.

ROZIKA SODIN, članica izvršnega sveta občinske skupščine: »Jaz podpiram predlog za izvedbo solidarnostne akcije 29. februarja. Vendar je vprašanje, kam bi namenili. V občini smo imeli vključiti vse večje začete investicije, novih objektov pa z leve, desetimi milijoni starih dinarjev ne moremo pričeti graditi. Predlagala bi, da bi denar, ki bi ga zbrali v tej akciji, če se bomo seveda odločili zanjo, namenili za obnovo kulturnega doma v Ločah.«

FRANC SERAFINI, predsednik centralnega delavskega sveta OZD Kostroj: »Seveda bi se odrekel eno dnevno zaslužku, če bi se v občini dogovorili za izvedbo solidarnostne akcije. Predlagal bi, da bi zbran denar namenili v kako krajevno skupnost, kajti v naših krajih desetdeset milijonov le nekaj pomeni. Morda bi bilo dobro, da bi v Spitalu zgradili pretvornik za televizijski program, kajti v tej krajevni skupnosti res še ničesar nimamo.«

DANICA HOHLER, delavka iz Cometa: »Jaz bi bila za to, da bi se delavci odpovedali enodnevno zaslužku 29. februarja, vendar ne vem, ali bi bili res vsi delavci naše občine tudi za takšno akcijo. Po mojem bi morali ta denar nameniti v kakšno krajevno skupnost, kjer bi lahko s tem denarjem res nekaj naredili. Predlagam, da bi denar dali krajevni skupnosti Skomarje, ki ima precejšnje probleme in ki bi jih lahko s tem denarjem precejšnje izboljšali.«

STONE PILPAHER, predsednik krajevne skupnosti Draža vas: »Jaz podpiram takšno akcijo, vendar se bojim, da se bo vsaka krajevna skupnost potegovala za svoje interese in da zato ne bomo izbrali prave rešitve. Moj osebni predlog pa je, da bi ta denar namenili za obnovo žičke soke, ki je zelo stara in dela v zelo slabih pogojih. S tem denarjem, ki bi ga solidarno zbrali, pa bi šolo lahko lepo obnovili.«

MIHA FIJAVZ, kmet iz Bukovelj: »Tako sem za to, da bi ta denar združili, vendar se bojim, da bomo ljudje zelo različnega mnenja, kam nameniti ta denar. Tako se bodo delavci v tovarnah popolnoma drugače odločali kot mi kmetje, ker so njihovi interesi različni od naših. No, moj osebni predlog je, da bi ta denar združili in ga uporabili za dokončno obnovo teve Lambrechtovega doma v Konjicah.«

Mnenja nekaterih občanov konjiške občine smo izvedeli, končno odločitev pa bi morali sprejeti delavci in občani na svojih zborskih. O akciji pa bi brez dvoma veljalo razmisliti.

DAMJANA STAMEJCIC

VZTRAJNEŽI OSTANEJO

V boju za obstoj zmagujejo tiste živali in rastline, ki so najvztrajnejše in najodpornije ter se znajo najboljši prilagajati. Nekateri menijo, da naj bi bilo tako tudi na naši kmečki vasi. Kmečki sem zapisal zato, ker bodo nekatere vasi kmalu brez kmetov. Tako kaže sedanjí razvoj in tako deluje tudi naravni izbor v sedanjih razmerah na naši vasi.

Po naravnem izboru bi na kmetijah morali ostati najvztrajnejši in najpodjetnejši mladinci, podobno kot si najmočnejša drevesca v goščavi prisvojijo največ sonca. Tako je bilo včasih, ko je še velika večina Slovencev živela od dela na kmetih. Kjer kmetij niso delili, je postal gospodar najvztrajnejši ali najspodobnejši, drugi pa so bili strici, neplačani delavci pri hiši, ali hlapci, dninarji.

Razvoj drugih gospodarskih dejavnosti je porušil tak naravni izbor na kmetijah. Kmetje so pošiljali v šole najbrihtnejše otroke. O tem smo veliko govorili še precej let po zadnji vojni. Hiter gospodarski razvoj pa je odtegoval s kmetov vse več mladincev, ki so se spremenili v delavce. Čeprav delavcem z malimi dohodki ni postlano z rožicami, je večina takih kmečkih otrok bolj zadovoljnih, kot če bi ostali na kmetiji. Kdo bo torej še ostal? Razen tistih, katerih starši imajo dobro urejene, večje, donosne kmetije, le taki, ki niso sposobni za druga dela, bodisi zaradi telesnih ali umskih hib ali lenobe. Le redki se odločijo za težak boj za obstoj.

Tako je zdaj na naši vasi. Kmetovalci in drugi gospodarstveniki ter politiki pa razmišljajo, kaj storiti, da bi na kmetijah ostalo več sposobnih in podjetnih mladincev.

Pred leti smo poslušali trditve, da bi mladina ostala na kmetijah, če bi bile opremljene s stroji. Kmetijski stroji, ki jih je že precej, niso zadržali dovolj mladincev. Nekateri so menili, da bo za mladince bolj spodbudno pokojninsko zavarovanje kmetov. Kmala pa bodo dobili, čeprav za začetek bolj skromno — kmečka mladina pa se zanj ne zmeči veliko. Kaj naj torej še poskusimo?

V pogovoru s kmečkimi mladinci in njihovimi starši zvemo, da mladi sicer računajo, kako bo v prihodnosti, želijo pa ustrezno živeti tudi zdaj. Zakaj ne bi imeli enake obleke in toliko denarja za zabave kot delavci? Če jim starši ne morejo dati, si poiščejo zaposlitev. Doma ali v tujini. Le redki pa vlagajo zaslushek v kmetijo. Ne računajo, da bi se vrnili.

Kmetje bodo postali le tisti kmečki mladinci, ki bodo doraščali na urejenih kmetijah. Družinski dohodki ne bodo smeli biti nižji, kot jih bodo imele delavske družine. Delo na kmetiji ne bo smelo biti veliko naporenejše. Tako ne menjo le naši mladinci, enako je tudi v sosednjih državah. Ker dohodkov ni moč zviševati le s cenami, jih je treba z veliko proizvodnjo. A kdo bo kmetom to omogočil? Sam naravni izbor ne bo. Družba bo morala nekaj storiti, če ne mara dovoliti, da bi kmetijska zemljišča ostala neobdelana in vasi brez kmetov. Na to naj bi računali tudi kmečki mladinci, kadar se odločajo za poklic ali zaposlitev. Vsaj taki, ki čutijo, da jih nekaj še veže na zemljo.

JOZE PETEK

STROKOVNJAK SVETUJE

BRESKOVA KODRAVOST

Zaradi nenormalnih vremenskih pogojev v preteklem letu se je močno razmnožila glivična bolezen na breskvah, imenovana breskova kodravost. Da bi pravočasno omejili pojav omenjene bolezni v letošnjem letu, moramo breskve škropiti prvič že v zimskem času... Svetujemo gojiteljem breskev, da izkoristijo vsak ugoden tople zimski dan, da poskrope drevesca. Priporočamo škropljenje z naslednjimi kemičnimi sredstvi: bakreno apno super v 1 odst. koncentraciji, to je 1 kg na 100 litrov vode ali Cuprablau Z v 1 odst. koncentraciji pa tudi modro galico v 2 odst. koncentraciji, Radotiram WP v 0,3 odst. koncentraciji ali Ciram v 0,4 odst. koncentraciji.

Škropljenje mora biti temeljito, kar pomeni, da mora biti poskropljen sleherni kvadratni centimeter površine drevesca. V času škropljenja naj ne bodo temperature pod 0 stopinj Celzija.

Da bi uspešno zatrli breskovo kodravost, moramo škropljenje ponoviti tik pred začetkom vegetacije z organskimi kemičnimi sredstvi (Ciram, Radotiram itd.).

ING. FRANC SATLER

UREDITEV KMEČKIH POKOJNIN

Celjska zadruga zveza že dalj časa ureja pokojninske zadeve svojih kmetijskih proizvajalcev. Pogoj za urejevanje kmečkega zavarovanja je seveda gospodarsko sodelovanje in pa dohodek, ki ga je kmetovalec ustvaril. Podrobnejša pojasnila so bila zajeta v decembrski številki Kmečkoga glasu in sicer v številki z dne 19. decembra 1975.

Obstajala je možnost dokupa let, predvsem od leta 1973 do leta 1975, ki pa je z začetkom letošnjega leta prenehala. Za prejšnja leta se to še da urediti, seveda z ustreznimi dokumenti, ki potrjujejo, da so bili kmetijski proizvajalci v delovnem razmerju z omenjeno delovno organizacijo ali pa izven nje.

AKTIVNOST KMETOV

NAČRTI IN PRIČAKOVANJA

Pravijo, da le mrtvi nimajo načrtov. Le kdor je skrajno brezbrizen, mu ni mar, ali bo jutri kaj ustvaril ali ne. Mi pa, ki živimo in delamo s kmeti vemo, da so kmetje še kako dejavni. Da neprestano načrtujejo, kaj bodo delali jutri, pojutrišnjem, prihodnje leto. Zato moramo tudi mi zastaviti načrt za bodoče obdobje, ki je pred nami.

Naše delo se od delavčevega razlikuje po tem, da je sezonskega značaja. Poleti imamo delavnik daljši kot osem ur, pozimi lahko tu in tam posedimo, pomalicamo klobaso, ki smo si jo sami pripravili, poženimo otroke, ki so zrasli, še preden se nam je zdelo vredno razmišljati o ball. Vmes pa naredimo načrt, kaj bomo morali najprej ukreniti za dober začetek novega proizvodnega leta. Vsi imamo mnogo načrtov, mladina še prav posebno. In kaj nameravajo delati mladinci združeni v Aktivu mladih zad-

rušnikov Kmetijske zadruge Konjice?

Delovni načrt je narejen natančno po mesecih, razdelili smo dolžnosti po kolektivu. Zadolžili mladince za to in ono nalogo, ki jo je treba izpolniti v določenem roku. To še tem bolj, ker smo se vključili v tekmovanje za najboljši aktiv mladih združnikov, ki ga je razpisala kmečka sekcija pri Zvezi socialistične mladine Slovenije v Ljubljani.

Delo smo razdelili na dva dela. Po domače bi rekli ta veseli in ta resni del. Med resne zadolžitve sodi izobraževanje, izvedba sortnih poskusov, izvedba volitev v samoupravne organe, ekskurzije in poučni izleti.

K veselemu delu pristevamo tekmovanje za najlepši kmečki dom, prikaz kmečkih običajev za kmečki praznik v Ločah v poletnih mesecih, tekmovanje v košnji z ročno koso.

Med najbolj resne obveznosti štejejo pri nas izobraže-

vanje. To pride v poštev v zimskih mesecih, ko je na kmetijah več časa. V prihodnjih dneh nameravamo izvesti tečaj za traktoriste. Tak tečaj je vsakemu kmetu, lastniku traktorja nujno potreben. Marsikateri mlad kmetovalec ima že sedaj prepoved opravljanja izpita za več let, ker ga je prometna milica dobila na cesti brez voznškega dovoljenja. Danes je na kmetiji tako, da zna otrok prej voziti traktor kot oče. Zato so prekrški ravno pri mladini najbolj pogosti.

Pozivamo vse kmetovalce iz področja Kmetijske zadruge Konjice, ki nimajo traktorskega izpita, njihove hčere, sinove in žene, da se čim prej prijavijo na zadrugi. Tečaj bomo skušali organizirati po vaseh tako, da bi bil eden v Ločah, drugi v Zrečah in tretji v Konjicah. S tem bi kmetu bolj približali izobraževanje in mu dali večjo možnost, da se poslužil uslug prometnega strokovnjaka.

K izobraževanju sodijo še razna strokovna predavanja, razna politična predavanja, tečaj ročnega dela, ki pravkar poteka, kuharski tečaj, katerega bi radi organizirali na Jerneju ter druge oblike poučevanja. Izbiramo izključno tako snov, ki kmeta zanima, zato nimamo nikoli problemov, da bi predavanje ne bilo obiskano.

Letos bi se spet radi udeležili traktorskega tekmovanja v spretnostni vožnji in oranju. Tekmovali bomo v znanju »Kaj veš o kmetijstvu«, izvedli bomo natančnejše sortne poskuse, kot smo jih lani.

Volje imamo dovolj. Delamo radi. Če bo šlo vse po sreči, bomo na koncu leta lahko zadovoljni. Upamo tudi, da nas bodo pri naših prizadevanjih močno podprli naši gozdarski kolegi in, da bomo na koncu lahko delili zadovoljstvo z uspešnim delom.

IDA TEPEJ

Hudinov sadovnjak v Bistrici ob Sotli je prav gotovo vzor dobro in smotrno urejenega nasada, ki ni le prijeten za oko temveč v polni meri zadovoljuje v času obiranja tudi svojega gospodarja. Ureditel takšnega sadovnjaka sicer res ni stvar enega ali dveh let, vendar se v bogati meri obrestuje.

Foto: D. Medved

RAZGOVOR Z VINKOM JUGOM

O KMETIJSKIH STROJIH

Kmetje v Savinjski dolini so dobro opremljeni s kmetijsko mehanizacijo. Računajo, da Savinjska dolina razpolaga danes s približno dvesto traktorji, če pa k temu pristevamo še številne kosilnice, samonakladalke in razne druge priključke, potem smo lahko prepričani, da imajo v Strojni postaji v Zalcu kar precej dela. Precej dela tudi zaradi nepoučenosti kmetov, ki marsikdaj s svojimi stroji ne znajo ravnanj tako kot je treba. Sicer pa pristuhnite razgovoru s strokovnjakom Vinkom Jugom iz žalske Strojne postaje.

»Pri nas popravljamo predvsem traktorje, kombajne ter druge bolj »komplicirane« priključke. Proizvajamo za trosilce za umetna gnojila ter celotno hmeljsko linijo vključno z obiralnimi stroji.«

— Do kakšnih okvar naj pogosteje prihaja in zakaj?

»Najbolj pogoste so okvare na traktorjih. Gre za poškodbe motorja in hidravlike. Precej dela imamo tudi zaradi prevrnitev. Povedati moram, da smo v Sloveniji v enem samem mesecu dosegli

izredno žalosten rekord. Smrtno se je poškodovalo kar enaindvajset traktoristov...«

Po mojem prihaja zaradi okvar predvsem zato, ker so ljudje premalo tehnično podkovani za tako komplicirano izdelano kmetijsko mehanizacijo. Pogosto se dogaja, da ljudje ne upoštevajo navodil, ki jih dobijo, ko kupijo nek nov stroj. Po drugi strani spet pa prodajalci kmetom ob nakupu posvetijo premalo časa.«

— Je morda poskrbljeno za tehnično izobraževanje kmetov?

»Kombinat Hmezd že vrsto let poskuša v zimskem času izobraževati uporabnike teh strojev. Pri tem izobraževanju smo sicer dosegli že lepe uspehe, vendar je kmetijsko strojništvo danes tako širok pojem, da je kompleksno izobrazbo težko dati.«

— Kako naj naši kmetje ravnaajo čez zimo s svojimi stroji?

»To je pravzaprav težko vprašanje, ker gre tu tako za vzdrževanje teh strojev, kakor tudi za konzerviranje v

času ko le-ti stojijo. Se enkrat ponovljam in priporočam vsem, da si preberejo tovarniška pravila in ravnanje s temi napravami, kot zahtevajo tovarniški normativi. Predvsem pa naj kmetje pazijo, da gume ne bodo stale v olju, da ne pustijo vode v hladilnem sistemu...«

Vso skrb je treba posvečati tudi uporabi motornih olj. Ni vseeno kakšno olje vlijemo v nek motor! Vemo celo za primere, ko so kmetje uporabljali tudi olja, ki niso za motorje. Ko sva že pri kmetijski mehanizaciji bi rad povedal še to, da kmetje stroje preveč nenačrtno kupujejo glede na površino zemlje, ki jo imajo. Pred vsakim nakupom je treba temeljito preštudirati, kakšen traktor naj kupimo glede na površino in nenazadnje tudi lego zemlje. To seveda velja tudi za priključke.

Vsekakor pa bi se kmetje morali prej posvetovati s strokovnjaki, kakšen traktor naj kupijo. Tako pa se vse bolj pogosto dogaja, da kmet traktor nepremišljeno kupi, takoj ko ima nekaj denarja. Kasneje nakupujejo še razne

priključke, ki pa se marsikdaj, na žalost, ne dajo priključiti na traktor.«

JANEZ VEDENIK

ZAŠČITENE KMETIJE

Še ena novica iz celjske zadruga zveze. Člani zveze so ponovno razpravljali o dodatnem predlogu o zaščitenih kmetijah, ki naj bi ga predložili občinski skupščini.

Celjska zadruga zveza je opravila ponoven pregled vseh zaščitene kmetij in vključila v seznam tudi tiste kmetije, ki so v prvem osnutku predloga izpadle. Problematiko so širše obravnavali na sestanku na Svetini pa tudi s posameznimi kmetovalci po dolini.

Interes za status zaščitene kmetije je na celjskem območju precejšen, saj imajo te kmetije tudi davčne olajšave, lažje dobe kredite in imajo še nekatere druge ugodnosti. Seveda so zaščiten kmetije pomembne iz več razlogov in zatorej pozornost družbe ni naključna — mst-

Ze jutro je kazalo, da bo tisti dan lep in suh. Pravzaprav ni bilo nič zimskega, razen prijetne svežine, ki je rezala v obraz in roke. Bil je četrtek. Pravzaprav povsem navaden dan, saj se je življenje začelo tako, kot vse ostale dneve. No, bilo pa je tudi nekaj sprememb in to zaradi tega, ker smo se odločili in skupaj s celjskimi miličniki pripravili prometno akcijo. Najprej smo si zamislili, da bi pregledovali tovornjake, ki so nepravilno naloženi ali preobremenjeni s tovorom in ki tudi onesnažujejo ceste. Za takšne prekrške določa nov zakon težke kazni in to tako za delovne organizacije, kot tudi posameznike.

»Prometni zakon nas je pooblastil, da lahko ukrepamo in da ne prizanesemo nobenemu več,« pripovedujejo miličniki, katere so na posebnih seminarjih seznanili z vsemi novostmi, da bodo lažje ukrepali ter da ne bo prišlo do težav. »Dosledno bomo preganjali neregistrirana vozila v prometu, ko razne delovne stroje in podobno ter tiste, ki s kamenjem ali mokrim gramozom onesnažujejo ceste. Takšnega grešnika bomo lahko kaznovali tudi do 10 tisoč din. Ali pa kazen za delo na cesti: če ne bo vse v redu in po predpisih, bo lahko delovna organizacija kaznovana z denarno kaznijo do 30 tisoč din. Enkrat je treba narediti red.«

In želeli bomo videti, kaj resnično delajo tovornjaki v našem prometu. Pa smo kmalu odstopili od te zamisli, ker so nam fantje miličniki povedali, da je zdaj za takšne stvari pravzaprav mrtva sezona. Najhuje je poleti, ko vozijo gramoz iz Savinje in od njega teče, ter v jeseni, ko kmetje spravljajo pridelke s polj in z blatnimi traktorji naredijo pravo godljo na cestišču. Poleg tega je v tem času tudi zaprt kamnolom v Veliki Pirešici, od koder drugače vidimo voziti nekatere prav hudo naložene tovornjake, ki so šolski primeri za kaznovanje.

Problem preobremenjenega tovornjaka je v tem, da mu lahko pri nenadnem zaviranju ali prehitri vožnji na primer pada kamenje na cesto, od tam pa se odbije v zadaj vozeči osební avto ali pešca. Takšni primeri so dokaj pogosti, lahko pa bi jih bilo manj, če bi se vsi držali tistih predpisov, ki so za to. Ker pa tako radi grešimo in vse kaže, da nam je to všeč, pač ni nič čudnega, če prihaja do tragedij.

Miličnika Franc Pavlič in Slavko Hacin sta vedela povedati, da je primer preobremenjenih tovornjakov z gramozom najbolj pogost v kamnolomih v bližini Krškega ter Brežic. In ko miličniki postavijo »zasedce«, se trije ali štirje ujamejo, potem pa že obvestijo ostale, ki raje čakajo v gramoznici z nepravilno naloženim tovornjakom, dokler miličniki ne odidejo. S takšnim načinom pa vozniki goljufajo sami sebe, saj jim teče delovni čas in to brez haska, ker ne vozijo oziroma če vozijo, izpostavljajo sebe in vse druge eventualni nesreči zaradi prevelikega tovara, močenja ceste (zlasti ob mrzlem vremenu, ko hitro zmrzne in nastane poledica) itd.

Posedli smo v dva miličniška avtomobila in se odpeljali. Od komandirja postaje prometne milice smo dobili še zadnja navodila in akcija se je začela. Miličnika Jože Operčkal in Stane Zafošnik sta se odpeljala proti Vojniku, jaz pa s Francem Pavličem in Slavkom Hacinom proti Žalcu.

Četrtek dan se je komaj rojeval in treba je bilo imeti prižgane luči. V Drešnji vasi ustavimo velik tovornjak ljubljanskega Viatorja, ker mu ni gorela sprednja desna žarnica. Šofer je vse skupaj lepo popravil, miličnika sta ga posvarila in odpeljal je dalje.

MILICNIKI: CESTA NAJ BO SONCE!

Na njej in na njih veliko človeških življenj ter pločevine. Cesta, ceste.

Čas hiti naprej: medtem, ko cestnega omrežja v bistvu kaj dosti ne izboljšujemo pa število motornih vozil iz dneva v dan s silovito naglico narašča. Prostor ceste tako postaja vse manjši in potrebno je, da se temu prostoru prilagodimo. Prilagodimo tako, da bo za vse dovolj prostora in kar je najvažnejše, da ne bi prihajalo do prepogostih nesreč s številnimi smrtnimi žrtvami, huje ali lažje telesno poškodovanimi, razbito pločevino, tragedijami... Včasih smo govorili o lepih, sicer prašnih, cestah, ki peljejo v svet. Danes ceste niso več, vsaj v večini ne, prašne, pa tudi ne peljejo več v lepi svet, ampak žal v — smrt in nesrečo.

Zato pa niso krive ceste, ampak — ČLOVEK! Človek se mora prilagajati cesti in stroju, kajti obratno verjetno nikoli ne bo.

Tradicija je že, da večkrat organiziramo akcije, kaj se dogaja na naših cestah. Miličniki sicer to pogosto delajo, vendar vsega ne napišemo, kaj ugotovijo. V zadnji akciji, 8. januarja, smo sodelovali: miličniki Franc Pavlič, Slavko Hacin, Jože Operčkal in Stane Zafošnik ter iz redakcije NT — RC Drago Medved ter avtor tega zapisa Tone Vrabl. Igralci, ki so režirali promet na naših cestah, pa so bili vozniki motornih vozil in pešci, kot statisti.

Namen akcije: v nekaj urah ugotoviti, kaj vse se nepravilnega dogaja na naših ljubih cestah!

Čas: od sedme ure zjutraj do enajstih dopoldne.

Ugotovitve: slabe!

»V večini takšnih primerov samo opozarjamo. So pa tudi primeri, ko nočejo popraviti ali pa se na čudne načine izgovarjajo. Zoper takšne damo prijavo sodniku za prekrške,« pojasnjuje miličnik Franc Pavlič, ko se odpeljemo (točno 60 km na uro, vsi ostali pa v pravilni varnostni razdalji za nami in nobenemu ne pride na pamet, da nas bi prehitel, pa čeprav bi nas lahko!) proti petrovškemu križišču. Ostro miličniško oko opazi večji tovornjak krepko naložen z gramozom. Odpeljemo za njim in ga v Žalcu ustavimo. Pregled dokumentov in povpraševanje, koliko tovara je naloženega. Šofer pojasnjuje, da je vse v redu in da ni preveč. Sledi kontrola na posebni tehnični Montani, kamor je bil šofer tudi namenjen. Posebna tehničnica pravimo zato, ker najprej stehata prvi del avtomobila, potem pa ga porine naprej in še drugega. To seštejejo in dobijo težo. Kako je s točnostjo te

tehnične, pa verjetno nihče ne ve. In še nekaj: več kot dvajset minut so iskali človeka, ki dela s tehnično. Tehničnica je bila lepo zaprta, možakarja pa nikjer, kot da bi ga pojedla zemlja. V vrsti pa so čakali trije tovornjaki. Končno so le našli ključ in to v privatnem stanovanju, stehali in ugotovili, da tovor ni presegel dovoljene teže. Šoferju priznanje, da se drži reda, upravitelcu s tehnično pa črna pika.

»Imamo tudi številne primere, ko prijavljajo manjšo nosilnost tovornjaka, kot pa je resnična. Tako imajo korist pri prometnem davku, pri posameznih voznjih in še kaj drugega,« lahko skriva v tem,« med vračanjem proti Celju pripoveduje Slavko Hacin. Tretji postanek napravimo ponovno v Drešnji vasi in sicer za vozila, ki peljejo iz Celja proti Ljubljani.

Franc Pavlič najprej ustavi avto z registracijo MO 500-35 celjskega podjetja NIVO. Kaj je pa zdaj to, avto celj-

skega podjetja pa z mostarsko registracijo, saj je prometno dovoljenje pisano na ime Slavka Marića!!! Šofer in sopotnik nam začeta pojasnjevati zapleteno zadevo in sicer nakako takole: zasebnik v Mostarju je lahko uvozil avto, nato ga je kupilo beograjsko podjetje Indžija pa preko Commerca mi. Tako je registracija še vedno mostarska, imamo pa tudi dva avtomobila z zagrebško registracijo. Za primer zanimivega preprodajanja in kupovanja avtomobila se je baje že zanimala tudi uprava javne varnosti...

Vozilo je bilo sicer drugače popolno, samo tisto prometno dovoljenje za Slavka Marića je pa res zanimivo. Sicer je pa pri nas tako vse možno!

Potem smo opravili še nekaj manjših pregledov brez večjih posebnosti in akcijo končali pred Merxovim hotelom v Celju, kjer smo doživeli pravo smetano akcijo. Najprej lastnik dolgega tovornjaka za cevi ni imel s seboj voznškega dovoljenja, potem pa je zaradi nepravilno naloženega tovara padla z avtomobila CE 732-43, ki ga je upravljal Kar! Verbič, 30 kilogramov teška opeka! Voznik je namreč iz Medloga peljal za Ingrad nekaj sto komadov opeke (vsaka 30 kg), ki je bila nepravilno naložena. Ko je zavrl, mu je ena opeka padla na cesto in to pred prehodom za pešce, ki je še zlasti namenjen otrokom, ker je v neposredni bližini šola. In kaj če bi se v tistem trenutku mimo pripeljal kolesar ali kdo drug? Posledice bi bile lahko katastrofalne. Potem sta šofer in sovoznik hitela bolj zlagati opeko (kar bi morala storiti že prej) in pojasnjevala, da je opeka zmrznjena ter drsi. Če je to res, bi morala biti še bolj previdna, kot sicer. Seveda pa se bo vse skupaj končalo pri sodniku za prekr-

ške. Se dobro, da samo tam, lahko bi se lahko tudi zaradi malomarnosti kje drugje, recimo v bolnišnici ali pa celo na pokopališču!

Mimo je prisopihalo 28 tonsko vlečno vozilo MB 782-34, last GTTP Pohorje. Vozilo je bilo preširoko za cesto in table, ki označujejo, da je takšno vozilo na cesti, nepravilno pobarvane. In še zanimivost: obvestili so o vozilu na cesti Cestno podjetje Celje ter PM Maribor in Ljubljana, celjsko PM pa ne!

Tako. Akcijo smo sklenili v prostorih Prometne milice Celje, kjer smo se dogovorili, da jih bomo v letošnjem letu pripravili še več, tudi nočne. Gre samo za stalno prisotnost v prometu in željo, da s preventivnimi akcijami zmanjšujemo število nesreč ter prekrškov in večamo zavest voznikov oziroma vseh uporabnikov cest, tudi ne nazadnje pešcev. Cesta naj bo sonce, ne pa krsta!

Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

PAVLA PRAVI

PRVIH 100 LET JE TEŽKO

Rodila se je v Bohinjski Bistrici. Ko ji je bilo devet let, je šla od doma za kruhom. Dva-inštirideset let je trdo delala, da je preživela svojo družino. Danes živi v Zrečah. Na svoja zgarana pleča si je nadela že dvainsedemdeseti križ, pa je še vedno polna optimizma. Pravi, da je prvih sto let res težko živeti, potem pa že gre...

Pavlo Drametovo dobro poznajo vsi Zrečani, saj živi v tem lepem kraju pod Pohorjem že vsa leta po vojni. Dva in dvajset let je delala v tovarni, bila je čistilka, perica, šivilja in kuharica delavcem. Delala je vse dneve, velikokrat tudi noči, da je preživela svoje štiri otroke in štiri polbrate in polsestre, ki so živeli pri njej. A trdo delo je ni zlomilo. Danes je še bolj vztrajna in trdna, kot je bila kdajkoli prej.

Poročila se je, ko ji je bilo štiri in dvajset let. Moža je spoznala v času, ko je bila po nekaj letih službovanja v Ljubljani zopet pri svojem očetu. Ta je bil gozdar in iz Bohinjske Bistrice se je preselil v Zajčkolster pri Spitalu, kjer je delal pri grofu Windischgrätzu. Poročila se je in njena nesreča se je tako pričela. Njen zakon namreč ni bil veljaven, ker je bila poročena le srodnjsko, ne pa tudi cerkveno.

To pa je bilo v tistih časih več kot nezaslišano. Ljudje so jo obsojali, govorili so ji celo, da je čarovnica. Toda Pavla ni marala za njihove besede. Ostala je trdna in neomajna v svojem prepričanju. Sedaj pravi, da je bila že tedaj pravi komunist, čeprav tega ni vedela.

»Nikdar nisem bila ver-na,« mi je pripovedovala, »in kako naj bi verjela v boga, ko pa sem morala vse življenje tako garati! Izkoriščali so me, morda v tistih hudih časih še bolj kot druge prav zato, ker nisem hodila v cerkev. Toda to me ni omajalo v mojem prepričanju, katerega sem se navzela od očeta. Leta 1962, ko mi je bilo osem in petdeset let, sem bila sprejeta v Zvezo komunistov. In še danes delam v naši osnovni organizaciji po vseh svojih močeh.«

Takoj po začetku druge vojne so Nemci ožigosali Pavlino družino z belo le-

gitimacijo, ki je pomenila takojšnjo izselitev. Toda Pavla se ni prepustila obupu. Skupaj s svojimi štirimi otroki je skrivaj zbežala v Slovenske Konjice, kjer se je zaposlila kot kuharica v Lavričevi Usnjarni. Tovarnar ji je pomagal, da si je pri-skrbela veljavne dokumente, odstopil ji je celo podstrešno sobico, ki je postala zatočišče njej in njenim otrokom za vsa leta vojne. V letu 1942 je Pavlo kot strela zadela novica, da so ji Nemci ubili moža v Moravčah pri Domžalah. Ostala je sama s štirimi otroki. Moževa smrt jo je hudo prizadela, a ni se prepustila žalovanju. Še bolj je poprijela za delo, da so kravi žulji lajšali njeno bolečino.

Po vojni se je Pavla preselila s svojimi otroki v Zreče in se zaposlila v tovarni, sedanjí Kovaški industriji. Po nekaj letih se je vnovič poročila s človekom, ki jo je raz-

mel in ji pomagal v njenih najhujših stiskah. Kmalu se je preselil k njej v Zreče tudi oče, ki je pripeljal s seboj še štiri majhne otroke. Pavline polbrate in polsestre. Tako je bilo doma devet lačnih ust, ki sta jih Pavla in njen mož hranila več kot deset let.

»To so bili res težki časi,« se spominja Pavla, »a pri tolikšni družini ni bilo časa za pomilovanje samega sebe. Zjutraj sem bila v tovarni, popoldan sem delala v kinu, ponoči pa sem velikokrat šivala, da sem dodatno zaslužila še kaj malega. Kmalu so otroci toliko odrasli, da so šli delat. Toda žal mi je bilo, da bi z golimi rokami trdo delali celo življenje, zato sem skoraj vse poslala najprej v šolo. Danes so že vsi v službah in ko jih gledam, kako so pri delu zadovoljni, sem skupaj z njimi srečna in zadovoljna tudi jaz.«

Pavla živi danes sama.

Njeni otroci, polbrate in polsestre so se poročili in odselili, oče in mož sta umrla. Toda le za hip zmrači spomin na tiste hude čase Pavlino sicer vedro lice. Nikdar se ni prepuščala življenju, da bi jo nosilo po svojih kalnih vodah obupa. Vedno si je sama s trdim delom krojila usodo. In čeprav je danes sama, je po svoje srečna. Njen največji prijatelj je narava, v kateri objem se zateka Pavla v trenutkih osamljenosti, sreče in žalosti. A ko se nameni v naravo, pusti grenke spomine kar doma, kajti med ljudmi in zunaj v naravi je Pav-

la vedno nasmejana in polna optimizma.

»Naj je bilo življenje takšno ali drugačno, vedno sem bila optimist,« pripoveduje Pavla. »Kaj bi jokala, ko pa mi to ne bi prav nič pomagalo. Jaz vedno pravim: Prvih sto let je na tem svetu težko, potem pa že gre! In če je moj oče doživel 86 let, ded 101 leto in praded 111 let, zakaj tudi jaz ne bi skočila čez stoti plot?«

»Če ne prej, se zopet vidiva tedaj, ko bom praznovala stoti rojstni dan. Ni šment, da mi ne bo ste prinesla šopka rož?« DAMJANA STAMEJČIČ

Na podlagi 161. in 162. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74) izdajata davčna uprava občine Celje Laško in Zalec

POZIV

k vložiti napovedi za odmero davkov občanov za leto 1975 za zavezanke, katerim se odmerjajo davki po preteku leta in za leto 1976 za zavezanke, katerim se odmerjajo davki vnaprej na leto.

Napoved je treba vložiti do vključno 31. januarja 1976.

Napoved za odmero davka za leto 1975 morajo vložiti:

1. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o dohodkih, doseženih v letu 1975.
2. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o dohodkih, doseženih v letu 1975.
3. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, katerim se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o dohodkih, doseženih v letu 1975.
4. Zavezanec davka na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic o dohodkih doseženih v letu 1975, in sicer:
 - a) lastnik ali imetnik stanovanjske pravice od dohodkov, ki jih dosežejo z oddajanjem stanovanjskih prostorov, garaž in počitniških hiš v najem ali podnajem;
 - b) občan od dohodkov od oddajanja opremljenih stanovanjskih prostorov, če doseženi dohodek presega znesek naveden v javnem pozivu k vložiti napovedi za odmero davkov občanov;
 - c) občan od dohodkov od nepremičnin, premičnin ali od drugega premoženja in premoženjskih pravic, če od teh dohodkov ne plačujejo kakšnega drugega davka;
 - d) občan od zakupne vrednosti poslovnega prostora v lastni stavbi, ki je bila priznana kot strošek po 9. točki 75. člena zakona.
5. Zavezanec davka od premoženja, in sicer:
 - a) občan, ki poseduje stavbo, stanovanja, garaže, poslovne prostore, počitniške hiše in druge nepremičnine ne glede na to, ali jo uporablja lastnik oziroma uživalec sam, ali pa jo daje v najem. Napovedi po tej točki ni potrebno vložiti občanom, katerim se v letu 1975 v primerjavi s prijavljeno vrednostjo v letu 1974 vrednost premoženja ni spremenila.
 - b) občan, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih ne štejejo za kmete, posedujejo pa gozdna zemljišča, katerih površina presega 0,50 ha.
6. Zavezanec posebnega prispevka po 23. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju za leto 1975, če so njihovi dohodki iz naslova pokojnine skupno z dohodki iz delovnega razmerja, samostojne dejavnosti, ali dela na podlagi pogodbe o delu v letu 1975 presegli 67.500,00 dinarjev in pod pogojem, da so v skupnem dohodku ostali dohodki, brez pokojnine, udeleženi z več kot 10.134,00 dinarjev.
7. Zavezanec davka iz skupnega dohodka občanov, katerih skupni čisti dohodek po odbitku davkov in prispevkov je v letu 1975 presegel 50.000,00 dinarjev.

Napoved za odmero davka za leto 1976 morajo vložiti:

1. Zavezanec davka od osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se odmerjajo davki v pavšalnem letnem znesku.
2. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se odmerjajo davki v pavšalnem letnem znesku.

Napoved za odmero davka morajo vložiti:

- zavezanec davka od obrtnih dejavnosti, intelektualnih storitev in avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav pri davčni upravi občine, v kateri opravljajo dejavnost, oziroma plačujejo davek od samostojnega opravljanja te dejavnosti;
- zavezanec davka na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic, če gre za dohodek od nepremičnin pri davčni upravi občine, na katerem območju nepremičnina leži, če gre za dohodek od premičnin, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
- zavezanec, ki poseduje stavbo, stanovanja, garaže, poslovne prostore, počitniške hiše in druge nepremičnine pri davčni upravi, kjer nepremičnina leži;
- zavezanec gozdnih zemljišč v občini, kjer gozd leži;
- zavezanec davka iz skupnega dohodka občanov pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
- zavezanec, katerim se odmerja davek v pavšalnem znesku, pa pri davčni upravi občine, v kateri opravljajo dejavnost oziroma plačujejo davek od samostojnega opravljanja dejavnosti.

Napoved za odmero davka je treba vložiti na predpisanem obrazcu, ki se dobi pri davčni upravi oziroma v sprejemni pisarni občine.

Prosimo, da občani-zavezanec vložijo davčne napovedi osebno pri pristojnem referentu na davčni upravi.

Pozivamo zavezanke, da napovedi vložijo v roku, določenem v tem pozivu, kar bo sicer za nepravčasno vložene napovedi odmerjen davek povečan za 10 % oziroma najmanj za 100,00 dinarjev.

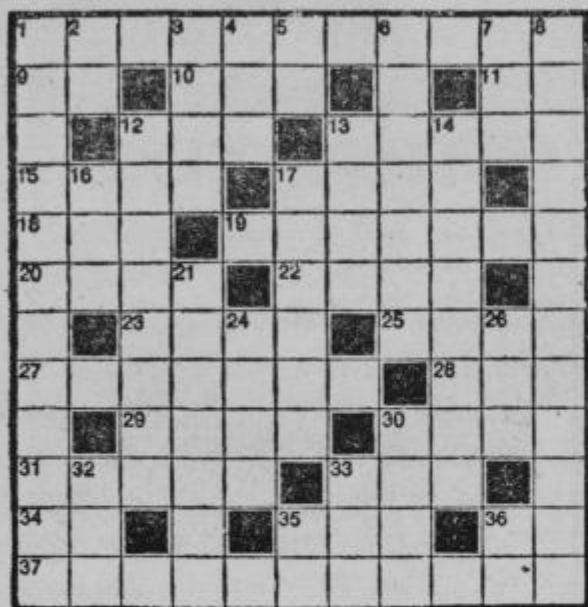
Celje, dne 12. 1. 1976

DAVČNE UPRAVE

Prema. ki ostane.

jubilejna kava merz

KRIŽANKA

Vodoravno: 1. turistično zelo razvit kraj v Črno-gorskem primorju, 9. kemijski znak za element litij, 10. uradna kratica Združenih držav, 11. kemijski simbol za natrij, 12. namizno pregrinjalo, 13. potomstvo, 15. prispevek staršev otroku, ki se hoče poročiti, 17. gornje okončino, 18. žuželka, ki boleče piči, 19. naočnik za eno oko, 20. nemški filozof, 22. osebna zavest o pravni vrednosti, 23. slovenski slikar in grafik, samouk (Jože Horvat), 25. moško ime, 27. meso na vratu, 28. podzemni hodnik, 29. geometrijsko telo, 30. ime ameriške filmske igralkice Turner, 31. del pohištva, 33. glavni števniki, 34. avtomobilska oznaka Sarajeva, 35. merilec časa, 36. avtomobil.

biška oznaka Vinkovcev, 37. lastnica tovarne.

Navpično: 1. premajhna količina rdečih krvničk ali krvnega barvila v krvi, anemija, 2. rimska šest, 3. izlet v gore, 4. jadranski otok, 5. kratica za sine anno (brez letnice), 6. lastnost, značilnost enakega, 7. češka pritrdilnica, 8. televizijska serija, ki se nadaljuje, 12. golčav svet, 13. zemeljski predel, 14. rektorski urad, 16. staro-židovski vladar, 17. obmorsko mesto v Istri, 21. pripadnica Tatarov, 24. kilogram, 26. latinska nikalnica, 30. naslovni junak Shakespearove tragedije, 32. kitajski državni (Cetung), 33. predpona, ki označuje visoko starost, 35. francoski nedoločni člen, 36. različna soglasnika.

HUMOR

Ameriški bogataš, industrialec in človekoljub Andrew Carnegie je na bregovih michiganskega jezera izgubil psa. Takoj je odšel v uredništvo Morning Herald, glavnega časopisa, ki je izhajal v takojšnjem mestecu in

dal objaviti naslednji oglas: »Izgubil se je foksterier. sliši na ime Billy. Lastnik plača tisoč dolarjev tistemu, ki mu ga pripelje v Star Place.«

Ko se je milijonar vrnil domov, mu je prišlo na misel, da Billyjev opis ni dovolj natančen. Odločil se je, da dopolni opis psa z odstavkom: »Na prednjih tacah ima dve črni lisi.«

Prišel je v uredništvo, a tam ni bilo nikogar. Potrkal je na vrata redakcije, tudi tam ni bilo nikogar.

Začuden je šel do vratarjske lože in rekel vratarju:

»Povejte mi, kako je mogoče, da v uredništvu ni nikogar? Saj so pred kratkim še vsi delali!«

»Oh,« je odgovoril vratar, »o tem ne vem ničesar; vse, kar vam lahko povem, je to, da so direktor, uredniki, blagajnik in strojepisci odšli iskat psa, ki mu je ime Billy...«

Madame de Staël je vprašala Boufflersa, kakako, da ni član Akademije.

»Draga gospa,« se je pošalil markiz, »akademijo bi morala ustanoviti midva. Prepričan sem, da bi imela pameti za štirideset članov: vi za štiri, jaz pa za ničlo!«

Carnegie je bil zelo bogat. Ko mu je neki levičarski politik dejal,

da bi bilo pravičnejše, če bi se njegovo ogromno premoženje razdelilo, je Carnegie hitro nekaj izračunal, potem pa je rekel tajniku:

»Dajte gospodu 16 centov, del mojega premoženja, ki mu pripada!«

Francoskega pisatelja Paula Moranda so vprašali:

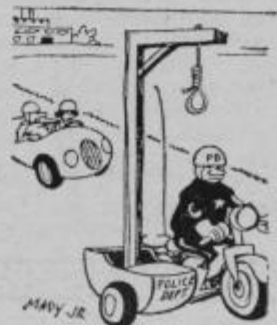
»Čemu je treba izkazovati večje spoštovanje: razumnosti ali denar-cem?«

»Seveda razumnosti! Edini način, da prepričate ljudi o svoji inteligenci, pa je denar. V tem je ravno... razumnost.«

K angleškemu slikarju in bakrorezcu Williamu Blaku je prišel prosit dela mož, ki si je domišljal, da zna slikati.

»Dajte mi delo; imam ženo in osem otrok.«

»Prav... in kaj še znate delati poleg tega?«

Bodi pazljiva, tod so s košile cestnih pisov z-le strogi.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno 26. decembra, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada (150 din): JO-SIP CESAR, 63252 Rogatec, p. p. 21

2. nagrada (100 din): ZORKO KOTNIK, 63327 Smartno ob Paki 62

Knjižne nagrade prejmejo:

IZTOK KARIZ, 63000 Celje, Simončičeva 2

ANTON KOJAR, 63000 Celje, Na zelenici 1

ANDREJA VEBER, 66330 Piran, Vodopivčeva 11

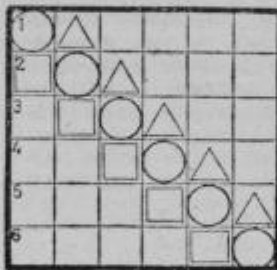
ERIKA GOLOUH, 63000 Celje, Malgajeva 16

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti.

RESITEV

Vodoravno: Janca, teren, Rapa, oven, kolaps, Ita, Aleria, as, let, Stern, iva, Koreja, Kelt, osel, okol, TK, avto, SO, tamtam, Iranika, kantor.

IZPOLNJEVANKA

Vodoravno: 1. prvi predsednik prve slovenske vlade (Boris, 1912-1953), 2. slovenski gledališki in filmski igralec (Bert), 3. majhno rebro, 4. mesto v sev. Franciji, najvažnejše pristanišče za prevoz v Anglijo, 5. kemijska prvina, ki se — — — — — za zlitine in prevleko drugih kovin (znak Ni), 6. pust, prismoj, korant.

Na različno označenih poljih dobite tri kemične elemente.

POSETNIKA

IRMA NOSAN

Tov. Irma se odpravlja v miniaturno državic. Katero?

VELIKO 20—50% SEZONSKO ZNIŽANJE CEN MOŠKI, ŽENSKI, OTROŠKI KONFEKCIJI, ŠPORTNI KONFEKCIJI, PLETENINAM IN OBUTVI DO 5. FEBRUARJA

V VELEBLAGOVNICI

SALONU

MARKETU

GORENJE VELENJE

HČI GROFA BLAGAJA

43

RADO MURNIK

Na levi je molela iz kruharnice potapljalca, dolgo bruto s kolesom, trujo, košem; v njem so pomakali prekomerne pekarske sleparčke v Ljubljano. Po reki so plavali čolni, mali in veliki; korenjaški brodarji so preplavali pešce z brega na breg, kajti Ljubljana je imela dve mostova, Mesarski most in pa Dolenji ali Spi-lski most. Na desnem obrežju so prale urne perice in sušile perilo po stopnicah skozi male durce onečenejega doma. Most je bil ozek in ne posebno trden. Četudi romalo tod vsak dan, zlasti pa semanje dni, zelo mnogo tujcev in trgovcev z obrtnega Gorenjskega, Novega, iz Nemčije, iz Italije, posebno iz Benetk, in Reke; četudi so prihajali po črno, rumeno porajenem Mesarskem mostu avstrijski vladarji v mesto nazval vsemu temu je bil mestnim blagajnikom dobrega: dali so ga popraviti le, kadar so bili izredno dobre

Za mesnicami, na levem bregu, so imeli svoje lope editarji sedlarji, zlasti pa čevljarji. Zamisljen jo je alah vitez Ahac proti starodavni Dolgi (židovski) ulici. Zidci pa se je ustavil in debelo gleda nazaj proti Franči. »Zakaj je prihajal vitez Frauensteiner šele za menoj o trgu? — Kaj pa, če bi bil prišel vohunit za Turke?« Hjal je stari lisjak vse, kar smo blebetali tam pri Veleznici. In zdaj si menda natančno ogleduje Ljubljanske utrbe. — saj se Hansu ne godi ravno najbolje v njegovem zanikrnem gradiču. Za mehur cekimov bi naj prodati ta Juda Iškarijot nas in Ljubljano!«

žalam. Velikanske množice gorenjskega in drugega železa so morale skozi Ljubljano na Napolitansko in dalje v Italijo.

To važno lego ljubljanskega mesta so kmalu spoznali tudi nemirnega hasvera navihani sinovi. Zidje so se prvi naselili v novem Trgu, na levem bregu Ljubljanske, šele pozneje so se nastanili tam plemiči. Ljubljanski »peton, židovska četrt med Ljubljano in Gosposko ulico je obsegala samo dve zelo ozki in temni ulici. Večja je nosila ponosno ime Dolga ulica (sedaj in tudi že za Valvazorja Židovska ulica); manjša pa se je imenovala Kratka ulica (pozneje Poverenčna ulica ali Židovska steza). Zlobni Ljubljancani so jo pa imenovali Umazano ulico ali stego vseh slabih vonjav.

V teh dveh zatohlih mračnih ulicah so prebivali Judje sami zase, strogo ločeni od Ljubljancanov, kakor v pregnanstvu Tukaj, na levem bregu, ni imela mestna gosposka nobene pravice. Judje so imeli svoje sorodnike. Imeli so tudi svojega redarja, ki je skrbel za mir in varnost, zatvarjal v mraku in pred velikim tednom obojna vrata ob vhodu Dolge in konec Kratke ulice ter zapiral nepokorneže v temno ječo ob severnem mestnem zidu. V tem neprijetnem zakotju so životali zidje po naukih in zakonih, kakor so jih sestavili njih največji kahomini (modrijani). Naveč se jih je preselilo iz Primorja, Italije in Nemčije; zato so govorili čudno mešanico.

Domovi bogatinov so bili zidani, drugi o bili leseni in okrašeni samo z mahom in gobami na trlih stenah in strehah, vsi pa so bili okajeni, očrneli. V vsaki hiši je bila vsaj po ena gornjica s premično streho; na »praznik šotorov« so dvignili to streho in jo nadomestili s smrekovimi vejicami. Ker so molela gorenja naustropja nad dolenji in so si obtemtakem stale hiše zgoraj še bliše nego zdolaj, je sijala modrina majnikovega neba le kakor skozi ozko razpoko v prepadi.

»Kako temno mora biti tukaj šele v meglenih dneht! si je mislil vitez Ahac. »Za nič ne bi hotel tukaj živeti — rajši v vsaki bajti na kmetih.«

Vsa okna v prizemlju so bila zavarovana z zarjavlimi, prašnimi mrežami in oprežena s pajčinami; odpirala se je v njih le majhna linica. Stari trg — Ljubljana na desnem bregu — ni bil kdove kako čeden in blagovonjav. V primeri z docela zanemarjeno židovsko četrtjo pa je bil vendar — vsaj očasih — vzorno čist in snažen. Ker je Dolgo ulico zapiral del visokega severnega zida (proti sedanji Zvezdi), jo je mogla preprihati le močna burja. Vitezu Ahacu je kar sapa jemalo v slabovonjavi soparici. Stanovaleci so metali vso nepotrebno šaro na ulico in ogaden je bil tudi duh po razlitih pomijah, po dimu, po trohnboli, po usnju, kosteh, po gnijočih capah. V Kratki ulici je prebival klavec in pekel gosi; od tam je prav neprijetno zaudarjalo po smodeči se gosji masti, od drugod pa po čebuli in drugih, v srednjem veku pretirano rabljenih dišavah in začimbah.

Zidci je zaslišal čudno kričanje otroških glasov iz judovske šole. Prišel je mimo sinagoge, židovske cerkve. Ze pred 13. stoletjem je stala tukaj na oglu Dolge in Kratke ulice krasna sinagoga; leta 1213 pa so jo prezidali in okrasili, da je bila lepša od vseh ljubljanskih cerkev. V molitnici je preganjani žid iskal svoj duševni mir in srečo, s fanatično gorečnostjo opravljajoč verske dolžnosti.

Vitez Ahac je postal nekaj trenutkov in pozorno motril motna okna poleg sinagoge. Tam naj bi bili židje vsako leto opolnoči med velikim četrtkom in petkom zaklali ujetega krščanskega otroka in rabili kri nedolžne žrtve za svoj praznik passah. Tako so jih kristjani došli obrednih umorov, kakor svoj čas Rimljani kristjane.

Seasoma so se ljubljanski židje čedalje huje zamerili stanovom in meščanom. S svojo trgovsko spretnostjo so polagoma izbili ljubljanskim trgovcem velik del kupčije iz rok, skubili in odirali so meščane in gospodo. Plemiči so potrebovali vedno mnogo denarja; zdaj za stavbe, zdaj za vojne priprave, zdaj za odkupnino ujetih to-rodnikov.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

PLEZALNA ŠOLA

V četrtek, 22. januarja začne pri alpinističnem odseku Celje z delom letošnja plezalna šola. Vsak močnejši alpinistični odsek izvede letno plezalno šolo za planinke in planince, ki jih markirane poti v naših in tujih gorah ne zadovoljijo več. Hočejo pač v skrivnostni, težaven, tvegan, a izredno lep in bogat svet alpinizma, hočejo užiti goro v vsej njeni veličini. Najbolje je, če se prijavijo ljudje, ki imajo za seboj planinsko abecedo, planinsko šolo ali izpit za mladinske vodnike. Sprejemamo pa seveda vsakogar, ki ima v gorah resen namen in je starejši od 16 let. Ta resen šport je vendar tudi družaben in vesel, zvezan s tovarištvom in v nobenem primeru hazard.

Prvič se zberemo na pogovor 22. 1. ob 18. uri v pisarni PD Celje, Stanetova ulica. Program šole predvideva teoretični del s predavanji: nevarnosti v gorah, oprema alpinistov, prehrana, zgodovina planinstva in alpinizma, vremenoslovje in orientacija, prva pomoč, težavnostne stopnje in terminologija — približno 10–12 predavanj enkrat tedensko ob istem času.

Vzporedno bo potekal praktični del na plezalni skali v Tremarjah in po prvih urah že skupni pohod proti Okrešlju ali Korošici. Osip v plezalni šoli je vsako leto precej velik, ker tečajniki šele na prvi resnejši turi spoznajo, da so želje in pričakovanja eno, zmogljivi-

Visoka šola ledenega plezanja.

vost in sposobnost pa povsem nekaj drugega.

Teoretični in praktični del šolanja vodijo člani AO Celje, gorski reševalci, vodniki in zdravniki, člani GRS.

V nedeljo, 11. 1. 1976 sta Jože Zupan in Brane Gračner drugič pozimi ponovila Salajev greben v Turski gori. Čas plezanja 10 ur. Razmere v steni izredno zahtevne, v zadnji tretjini je plezalca presenetil veter s hitrostjo več kot 100 km na uro.

Snežne razmere so ostale v naših hribih praktično nespremenjene. Močan veter v nedeljo je le še utrdil snežne strmine proti vrhovom in dodal nekaj ledu. Vsi pristopi na vrh zahtevajo varovanja z vrvmi in uporabo derez in cepina. Višina snega: Okrešelj 40 cm, Savinjsko sedlo in vrh Turskega žleba ter Škarje 1 m. Grebeni in vrhovi mestoma kopni ali poledeleli. Podatki so z dne 11. januarja 1976. Nevarnosti plazov ni, ob morebitnih snežnih padavinah pa bo ta nevarnost zaradi ledene podlage izredna.

CIC

PISMO
BRALCASMRAD,
SMETI...

Ali se res ni nobeden oglašil s Polzele za ogled najlepšega kraja? Je vendar Polzele zelo lep kraj! Čezenj teče Savinja, v njej je mreža avtobusnih postaj, najlepših turističnih točk, za Golte in sploh za Gornjo Savinjsko dolino. Tudi železnica vozi skozi Polzele; le en madež je na tem kraju, in to je: odpadki ob železnici, ki pa res niso naš ugled!

Ob tem želim zapisati: Zakaj odpadki tak smrad pa ravno ob železniški progi? Ali res drugje prostora ni za te smeti?!

Drugo je pa tu, v mojem rojstnem kraju, zelo zelo lepo in sem ponosen nanj.

Vas prav lepo pozdravlja vaš Dani Turnšek, učenec 5. razreda osnovne šole Vere Šlander, Polzele.

NAS PRIPIS: Tale pesmica kot opozorilo niti ni tako slaba. Rima se! Kaj pa če bi ji dodali še: Smo se domenili, da narave ne bomo več skrunili!

SLOVIN — ZOZD Vital Celje
Kocbekova 5 — 63000 Celje

razpisuje

JAVNO
LICITACIJO

za prodajo rabljenih osnovnih sredstev

1. tovornjak TAM 2000	din 3.000,00
2. tovornjak TAM 4500	din 8.333,34
3. parni kotel	din 3.000,00
4. polnilec 16 P.	din 25.000,00
5. pralni stroj	din 3.500,00
6. zapiralec steklenic	din 8.500,00
7. satarator	din 15.000,00
8. glava za pluto zamaške	din 5.000,00
9. ploščni pastelizator	din 1.000,00
10. čepilec sas ročni	din 8.000,00
11. mešalna miza	din 1.900,00
12. hidrofor	din 3.600,00
13. več sodov	

Javna licitacija bo v ponedeljek, dne 19. januarja 1976 ob 12. uri, in sicer za osnovna sredstva pod zaporedno številko 1. in 2. v obratu polnilnica Zalec, za ostala osnovna sredstva pa v obratu Mestinje.

Ogled bo istega dne od 8. ure dalje.

Vsi zainteresirani morajo pred licitacijo položiti 10-odst. varščino od vrednosti predmeta, ki ga nameravajo licitirati, in sicer: pravne osebe barirani ček, zasebniki pa v gotovini.

Zasebniki plačajo ob nakupu še 26. odst. prometni davek.

Staša Gorenšek

MODA JUTRA
IN VEČERA

Moda ni le zunanji videz, modna niso le oblačila, ki so nam največkrat na očeh — moda kdaj pa kdaj pokuka tudi pod obleko, se ukvarja s spodnjim perilom, spalnimi srajcami in jutranjimi haljami.

Saj to menda vse vemo, da se ne urejamo le zaradi drugih, ki nas obdajajo, da se urejamo tudi zase, za naše razpoloženje in počutje. In tudi domači, tisti, s katerimi preživljate največ sproščenega časa, naj vas bodo navajeni prijetnega in urejenega videza.

Z novimi ljubljimi kroji modnih spalnih srajc to ne bo težko doseči. Dolge so ali kratke, s svojimi izrezi, čipkastimi vložki in bordurami poudarjajo ženskost, obenem pa so dovolj udobne, največkrat sešite kar iz preprostih bombažnih materialov. Jutranje halje pa so mehke, flanelaste, tople in klasično krojene. V kimono kroju in z dolgim šal ovratnikom narejena jutranja halja bo vselej priljubljena tako za njega kot za njo.

Slovenske železarne
Ž I Č N A
tovarna žičnih izdelkov
Celje, Ipavčeva ulica 20

Komisija za medsebojna razmerja
objavlja prosta delovna mesta:

1. Analitik v plansko-analitskem
oddelku

2. Električar II

POGOJI:

pod 1.: visoka šolska izobrazba ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj
pod 2.: kvalificiran električar in 4 leta delovnih izkušenj
Interesentom nudimo ugodne pogoje.
Informacije se dobijo v kadrovsko-splošnem sektorju — Ipavčeva ulica 20, Celje.
Objava velja 15 dni od datuma izida v dnevnem tisku.

MOHORJEVA DRUŽBA
Celje — Zidanškova 7

objavlja
prosta delovna mesta

SALDAKONTIST

za nedoločen čas

KNJIGOVODSKO MOČ

za določen čas (lahko tudi upokojenec)

Možen takojšen nastop.

Prednost imajo zainteresirani s srednjo ekonomsko šolo in nekajletno prakso.

Prijave z dokazili pošljite na gornji naslov v roku 8 dni.

Interesenti bodo obveščeni o izbiri v 15 dneh po objavi.

Stanovanja ni.

Osební dohodek po pravilniku in dogovoru.

Odbor za medsebojna razmerja

Komunalnega
podjetja
Laško p. o.

objavlja
naslednja prosta delovna mesta:

1. strojnega tehnika za pripravo
dela in pomoč mojstru ključav-
ničarskega obrata

POGOJI:

končana srednja tehniška šola — strojne smeri z nekaj let prakse, lahko pa tudi začetnik

2. mojstra avtomehanične delav-
nice in avtoparka

POGOJI:

visokokvalificiran avtomehaničar z nekaj let prakse

3. strojepiske

POGOJI:

popolna srednja administrativna šola — začetnik, nepopolna srednja administrativna šola z nekaj let prakse

Nastop službe takoj.

Osební dohodek po samoupravnem sporazumu o OD.

Podjetje s stanovanji ne razpolaga.

Kandidati naj pošljejo ponudbe na gornji naslov do 25. januarja 1976.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

V ČETRTEK, 22. JANUARJA 76

PRIZNANJA ŠPORTNIKOM, ŠPORTNIM DELAVCEM IN REKREATORJEM

S priznanji za najboljše dosežke tako na športnem kot rekreativnem področju za lansko leto so v večini slovenskih mest že končali. V Celju bo ta prireditev v četrtek, 22. januarja 1976, ob 18. uri v veliki dvorani Narodnega doma. Pripravljajo jo Telesna kulturna skupnost Celje, Zveza za športno rekreacijo Celje ter Novi tednik in Radio Celje. V prireditvi, ki je tradicionalna in kjer bodo za veselo razpoloženje poskrbele ZABE, bodo podelili priznanja:

- najboljšim mladim športnikom, ki so šele začeli (in to uspešno) športno kariero (ta priznanja bodo podelili letos prvič),
- športnim delavcem za 30-letno delo v športnih organizacijah,
- najboljšim v lanskem zelo uspešnih sindikalnih športnih igrah in
- najboljšim športnikom ter športnicam. Slednje sta izbirala NT — RC

in TKS skupaj ter proglasila za najboljšega športnika v lanskem letu edinega celjskega olimpijca za Montreal rokometarja Vlada Bojoviča ter za športnico stalno državno reprezentantko kegljarko Eno Ludvig. Vlado je ta naslov osvojil prvič (pred njim so ta naslov osvajali samo atleti, ki jih letos prvič tudi ni med olimpijskimi kandidati!), Eva pa drugič.

Prireditve bo popestrjena z glasbo in številnimi nagradnimi igrami. Vabimo vse, da se te prireditve udeležijo, saj gre za srečanje celjskih športnikov in športnih delavcev, ki sicer nastopajo po številnih igriščih doma in v svetu, na takšni prireditvi pa se le redko srečajo.

Zelimo, da bi priznanja športnikom, športnim delavcem in rekreatorjem podeljena prihodnji četrtek, 22. januarja ob 18. uri pomenila nov mejnik pri nadaljnji rasti telesne vzgoje v naši občini. tv

KEGLJANJE

KONEC IN ZAČETEK

Konec zato, ker so s prvim delom v republiški kegljaški ligi končale tekmovalke in začetek zato, ker so s prvim delom začeli tekmovalci.

Za nas sta obe ligi zanimivi, saj pri članicah nastopata ekipi KK Celje in KK Hmezd Zalec, pri moških pa KK Celje, KK Aero Celje in KK Hmezd Zalec. To je nov dokaz, da je kegljanje ne samo na našem področju močno razširjeno, temveč tudi kvalitetno. V prid tega nam ne govorijo samo trenutne uvrstitve ekip v posameznih konkurencah, temveč tudi vse večji prodor posameznikov v najboljše selekcije tako državne, kot republiške reprezentance.

V ženski republiški ligi trenutno po prvem delu vodita z enakim številom točk ekipi Ljubljane in Celja. Slednje tekmovalke so upravičeno bile že na začetku smatrane kot favoritinje, saj združujejo izredno veliko število kvalitetnih enakih tekmovalk, kot Urhovo, Ludvigovo, Marinčevno, Gobčevno in vse ostale. Žal je prav tem dekletom, ki nastopajo v državni reprezentanci ali pa se borijo za vstop v njo, spodletelo v Kranju proti Triglavu, tako da bo treba ta spodrsilaj popraviti v drugem delu, če bodo hotele upravičiti naziv favoritinj in osvojiti naslov republiških prvakinj. Razpored je sicer dokaj ugoden, vendar žal prav pri kegljanju prihaja na dan vedno novi momenti, ki lahko uničijo vsako, še tako prepričljivo varianto. Kegljarske steze žal niso povsod enake (o tem vedo največ tekmovalci sami!), to pa pogojuje tudi slabše rezultate. Vseeno upamo, da bodo celjska dekleta, ki se trenutno uvrščajo med najboljše športnice v Celju, držale vse pritiske in ob koncu slavile. Saj navsezadnje so dovolj rutinirane igralko, ki si večjih spodrsilajev ne bi smele do-

Trenutno najboljši celjski kegljarki, stalni članici reprezentance in lani najboljši športnici Celja — Magda Urh (levo) in Eva Ludvig. Foto: T. TAVČAR

voliti. Drugače je z dekleti Hmezda iz Zalca. Z rahlimi izjemami je to mlada ekipa, ki pa lahko z vestnim delom v republiškem merilu še veliko naredi. Več, kot v prvem delu!

Nekoliko drugače je pri moških. Po prvih dveh krogih sta celjski ekipi na zadnjih mestih, kar pa ne pomeni, da bosta tam tudi ostali. Liga je sicer izredno izenačena in zato za zmago odločajo drobni detajli, ki so včasih še kako pomembni. Celjani in Zalcani so obnovili kegljišči, s tem izgubili prednost domačega terena in zdaj smo pa tam! Treba bo močno garati, če bodo vse tri ekipe hotele tudi v prihodnji sezoni nastopati med najboljšimi. Na tem mestu je treba izdvojiti predvsem člana KK Hmezd Zalec Ludvika Kačiča, ki se počasi, toda vztrajno prebija med najboljše v Jugoslaviji in je že skoraj enakovreden takšnim asoma, kot sta bivši in sedanjí svetovni prvak Stržar ter Dra-

gaš. Prav zaradi izrednih kvalitet bi bilo potrebnotemu nadarjenemu fantu iz Zalca omogočiti vse, da bi se razvil do tistih mej, ki pomenijo vrhunstvo. Osnovni potencial je, treba je dodati samo še okraske. Teh pa žal sam zaenkrat ne zmore, torej morajo pomagati drugi.

Ob koncu: kegljanje je vsekakor v celjski regiji izredno razširjeno tako po kvalitetni kot kvantitetni strani. Prav zaradi slednje pa bi bilo potrebno (morda vsaj v Celju) zgraditi kegljišče za rekreative in obstoječe kegljišče Ingradar nameniti zgolj treningom kegljačev tekmovalcev. Če bito dosegli, pa morda še kaj drugega zraven, bi lahko čez nekaj let govorili še o večji kvaliteti kegljanja pri nas. Zdal pa obrnimo naslov — (teh je dovolj in to resnično dobrih), konec pa žal pri kegljiščih. Morda pa bo kdaj drugič le bolje, saj ubazaz začetek je pri tekmovalcih je! TONE VRABL

DO BAI ŠE 155 DNI

PRVI MITING, PRIPRAVE

Tekmovalna in organizacijska mrzlica vse bolj zajema AK Kladivar, ki bo letos organizator in prireditelj doslej največje športne prireditve v našem mestu Balkanskih atletskih iger.

V letošnjo sezono so štartali z društvenim mitingom, da bi videli, kako se zlasti mlajši tekmovalci pripravljajo za letošnjo sezono, kajti tudi njih čakajo številna tekmovanja. V teku na 50 m moški je zmagal Strniša 6,0 pred Sekljoč 6,1 ter Horvatom in Plavčakom, oba 6,2. Med dekleti je na isti progi bila najhitrejša Kopitarjeva 6,7 pred Tomšičevo 6,9 in Marušo s istim časom. V teku na 60 m za moške je bil ponovno najhitrejši Strniša s časom 6,9 pred Sekljoč 7,1, Rennerjem in Horvatom, vsi so dosegli čas 7,1. Med članicami je zmagala Kopitarjeva s 7,9 pred Marušo 8,1 in Jagrovo 8,2. V višino je največ skočila Jagrova 155 cm, pri moških pa Darko Prezelj 200, Cop 195 in Renner 180 cm. Zanimivo je, da ima AD Kladivar trenutno najmočnejše orožje prav med skalci v višino, saj v povprečju preskočijo 209 cm! Pri tem so trije bratje Prezelj pa Cop, veteran Vivod itd. Ko bi bilo še v ostalih disciplinah vsaj približno tako...

Poročali smo že, da so pred časom pri AD Kladivar pripravili seminar za nove atletske sodnike, katere bodo še posebej potrebovali na letošnjih BAI. Vsi, ki so seminar opravili, bodo polagali izpite in to 23. januarja ob 15. uri v društvenih prostorih AD Kladivar. Tako bo Kladivar imel vsaj približno dovolj domačih sodnikov, s katerimi bo lahko izpeljal to zahtevno veliko mednarodno tekmovanje.

DO BALKANSKIH ATLETSKIH IGER JE Z DANASNJIM DNEM SAMO SE 155 DNI!

Pohitimo s pripravi na vseh področjih, da bomo zagotovili najboljšo organizacijo tako značilno za Celje in čim boljše počutje vsem gostom v mestu ob Savinji. Novi tednik in Radio Celje za to priložnost pripravljata pokal za najboljšega Celjana v jugoslovanski reprezentanci (upamo, da bo!), posebno izločbo v centru mesta, stalno poročanje in piknik za stanovske tovariše, ki jih bo približno 100! Prvi uspešen miting v letošnji sezoni v dvorani naj bo uvod v Balkanske atletske igre, ki bodo od 18. do 20. junija letos v mestu atletike — Celju!

T. VRABL

ŠAH: ŽELEZNIČARJI ZMAGALI V CELJU

Celje bo prizorišče državne prvenstva v šahu za železničarje. Prvenstvo bo v Hotelu Celeia od 2. do 9. februarja. Nastopili bodo vsi najboljši šahisti železničarji Jugoslavije. Gre za prvenstvo, ki daje prvi sedmerici pravico sodelovanja na olimpijadi železničarjev.

Vodja tekmovanja in eden od najboljših celjskih šahistov Franc Pešec je ob tem pomembnem dogodku povedal:

»Da je prvenstvo v Celju v organizaciji naše OZD je novo priznanje za celjski šah. V reprezentanci Slovenije bo verjetno nastopil poleg mene še Janez Pešec. Konkurenca bo izredno močna, kajti med nastopajočimi bodo tudi šahovski mojstri. Kljub temu upam, da se bom uvrstil med potnike za olimpijado. Do sedaj sem bil vedno tretji do peti. Morda bo domače okolje prispevalo še k večjemu uspehu.« J. KUZMA

HOKEJ NA LEDU

GORENJE PRVO

Hokejisti Gorenja iz Velenja so že osvojili naslov prvaka v vzhodni republiški hokejski ligi. V nedeljo so premagali Stavbarja iz Maribora 19:1 in jim zaradi tega morebitni poraz v zadnjem kolu proti Ptujju ne more vzeti pravice sodelovanja v kvalifikacijski tekmi s prvacom zahodne skupine republiške lige za končnega prvaka Slovenije.

Ekipa Velenja, v kateri tudi letos uspešno nastopajo bivši igralci Celja Hribar, Sušnik, Kolenc in Cvetko, je zlasti v srečanju proti Stavbarju pokazala zrel hokej, poln kombinacij in solidne obrambe. Igra sicer še ni na kakovostni ravni II. zvezne lige, toda ko bodo Velenjčani dobili umetno drsališče, bi lahko kaj kmalu posegli v borbo za vstop med najboljše ekipe v drugi zvezni ligi.

Velenjčani so do sedaj dvakrat premagali Stavbarja in enkrat Ptuj. Obe ekipi precej visoko. Ta uspeh so dosegli Hlep, Kumar, Kolenc, Slivar, Cvetko, Sušnik, Kodrun, Hribar, Letner, Škofljek, Spindler, Lukač, Globočnik in Čepin.

Strelici na zadnjem srečanju pa so bili — Sušnik 4, Kodrun in Hribar 3, Globočnik in Cvetko 2 ter Letner, Slivar, Kolenc in Spindler po enega. Naslednjo, zadnjo tekmo, bodo odigrali v nedeljo ob 17. uri v Celju proti ekipi Ptujja. J. KUZMA

ŠTART V INTERLIGI

V tradicionalni šahovski Inter ligi, ki se bo začela v soboto, je letos prišlo do spremembe. V prvi skupini tega mednarodnega tekmovanja bodo letos tekmovali Stiria, Merkur in Geimeinde iz Gradca v Avstriji ter Maribor, Radenska in Celje iz Slovenije. Celjani branijo naslov prvaka. Toda letos imajo zelo slab razpored in se

ŠSD

NAJBOLJŠI CELJANI

Trbovlje, Laško in Celje so bili prizorišče treh področnih finalov ŠSD v košarki. V teh srečanjih so zastopniki iz celjskih ŠSD dosegli prodoren uspeh. Zmagali so na celi fronti. Boj je bil težak zlasti pri pionirjih in mladincih, kjer so bila moštva izenačena in na kvalitetni ravni.

V Trbovljah so nastopile mladinke, štiri izbrane ekipe iz predhodnih občinskih prvenstev. Tehnični rezultati: ŠSD Kajuh: gimnazija Velenje 30:16, SC Trbovlje: PSC Celje 34:17. V borbi za 3. mesto je PSC premagal velenjsko gimnazijo s 27:21.

Trbovlje, Laško in Celje so bili prizorišče treh področnih finalov ŠSD v košarki. V teh srečanjih so zastopniki iz celjskih ŠSD dosegli prodoren uspeh. Zmagali so na celi fronti. Boj je bil težak zlasti pri pionirjih in mladincih, kjer so bila moštva izenačena in na kvalitetni ravni.

Mladinci so se srečali v Celju v telovadnici osnovne šole Sl. Šlander. Rezultati — ŠSD Kajuh: RSC Velenje 61:43 (26:20), SC Trbovlje: ŠSD Tehnik (Ce) 56:42 (26:23). V borbi za 3. mesto je ŠSD Tehnik premagal ŠSD RSC (Ve) s 56:55 (23:26), v borbi za naslov področnega prvaka pa mladinci ŠSD Kajuh iz celjske gimnazije SC Trbovlje s 57:41 (30:20).

V telovadnici osnovne šole Primož Trubar v Laškem so se v finalu spoprijeli štirje polfinalisti na prehodnem srečanju občinskih prvakov iz vrst pionirjev celjske regije. Rezultati — ŠSD F. Skok (I. OŠ Celje): Sentjur 48:33 (24:19), Polzele: Laško 38:35 (10:13). V borbi za tretje mesto je Laško premagalo Sentjur s 35:24 (19:16) in v srečanju za naslov področnega prvaka je ŠSD Ferdo Skok premagalo po izredno dramatični borbi Polzele s 46:38 (18:20). Vsi štirje

finalisti v Laškem so pokazali izredno zrelo igro. V ekipah so bili mladi igralci, ki bodo ob nadaljnjem treniranju pod strokovnim vodstvom trenerjev lahko zaigrali v vsakem klubu. Še predvsem bi pohvalili pri zmagovalcih ŠSD F. Skok iz Celja Praznika, Stuhca, Kvasa in Preskarja, pri Polzele Likba, Romiha, Pušnika in Poteka, pri Laškem Plahuto in Pakja ter pri Sentjurju Beleja in Kukoviča.

V ekipi zmagovalcev pri mladinkah so bile najboljše Otorepec, Borovšek, Kovač in Šibakovski, pri zmagovalni ekipi mladincev pa že znani košarkarji Kovinotne Pipan, Osolce, Golc in Ramskugler.

Zmagovalne ekipe so prejele pokale, vse sodelujoče ekipe pa diplome republiškega centra ŠSD. Pri pionirjih so se ŠSD Ferdo Skok (Ce), ŠSD Polzele in ŠSD Mladost iz Laškega uvrstili v republiški polfinale košarkaškega festivala Slovenije, mladinci in mladinke ŠSD Kajuh iz celjske gimnazije pa kot področni prvaki na republiško prvenstvo srednjih šol.

M

OGLASI

PRODAM

HISO za vikend v Črešnjicah — Frankolovo, prodam. Informacije dobite pri Alojziji Hrasnik. Vojnik.

GARAZO na Dečkovi cesti prodam. Celje, Ljubljanska 10/III — levo.

TESAN LES za ostrežje, tudi po meri, prodam. Ponudbe pod »POCENI«.

TRAKTOR STEYER 30 KM in Diesel motor Mercedes 190 D, vse v dobrem stanju prodam. Nova vas 12, Sentjur pri Celju.

SPALNICO, kavč, pony kolo in 2 jogi vložka, poceni prodam. Ogled od 16. do 20. Peter Rorič, Celje Vojkova 6.

ZASTAVA 750 starejši tip, dobro ohranjen, prodam po ugodni ceni. Radič, Celje, Krožna pot 2.

OTROŠKI VOZICEK globok, dobro ohranjen, prodam. Zglasite se lahko v soboto popoldne in nedeljo. Valenčak, Nazorjeva 6 (pri mlekarji).

RAZNO POHISTVO dobro ohranjeno, prodam po ugodni ceni. Mariborska 176.

FIAT 750, registriran do januarja 1977, prodam ugodno. Cena 8.000,00 din. Ogled popoldne. Mariborska 68, pri Jakopin.

OSEBNI AVTO Mercedes, obnovljen, registriran, prodam. Branko Videc, Slančev trg 23, Zalec.

TAM 4500 Kiper, poceni prodam. Teharska cesta 53, Celje.

JABOLKA obrana, neškropljena, prodam. Ivan Kranjc, Sentvid pri Planini.

FIAT 750 s 50.000 km brezhiben, prodam ali zamenjam za ček — nakup pohištva. Celje, Ljubljanska 80.

GUMI VOZ 16 col z rezervno, prodam. Vojnik — trg 26.

PISALNO MIZO rabljeno, prodam. Martin Tofant, Bukovčak 12, Teharje.

GOZD 4 ha v Letušu in omaro s kavčem, poceni prodam. Novak, Celje, Čopova 9 — Otok.

MOTOR TOMOS avtomatik, prodam ugodno. Silvo Podgoršek, Celje, Šaranovičeva 15.

KOBILLO — brejo, staro 9 let in žrebico staro 8 mesecev, prodam. Ignac Jug, Sentjur 19/a — bife.

OSEBNI AVTO FIAT 125, star 3 leta, prodam ugodno. Informacije popoldne na telefon 25-893.

POSESTVO srednje veliko, vseh kultur — strojna obdelava, v neposredni bližini Zalca — blizu industrije, cesta za vsako vozilo, trifazni tok in lastni vodovod — prodam zaradi starosti, po ugodni ceni. Ponudbe pod »BLIŽINA Zalca«.

TRAKTOR Paskvall, primeren za manjše kmetije, s priključki, prodam. Vlado Golobranec, Blagovna 90, Sentjur.

FORD TAUNUS 17 M, starejši letnik (pločevina potrebna popravila), prodam. Robič, Breg 46.

80 arov gozda v Višnji vasi, prodam. Informacije — Vojnik 52.

ZASTAVA 750 letnik 73 — karambolirano, prodam ugodno. Stanko Kolar, Okonina 34, 63333 Ljubno.

REZERVNE DELE nove, za Mercedes 14—13: telerad in tribling, adapter, seme-ringi, ležaji, sklopka, prodam. Maks Naglič, Ljubljana 71 b — 63213 Škofja vas.

TRAVNIK, šromeren za vikend parcele, Spodnje Pirniče — p. Moravče, prodam. Cena 30 din. Informacije pri Justinu Amon, Kompole 118, Store.

LUBAS HARMONIKO — štirivrsto in prikolico za lahke osebni vato, prodam poceni. Miran Cokan, Gotovlje 188, Sv. Jedert.

SIMCO 1000 prodam poceni. Janez Mrak, Sešče 79, 63312 Prebold.

NEMŠKE OVČARJE z rodovnikom, stare 6 tednov, prodam. Ivan Kobola, Zvodno 52, Celje.

GOZD 700 m², prodam. Justina Amon, Kompole 118, Store.

TOVORNI AVTO znamke DEUTZ — prekučnik, nosilnost 5 ton, rabljen, v brezhibnem stanju, prodam. Cena po dogovoru. Zglasite se pri Zupanc, Zg. Hudinja 65.

DNEVNO SOBO in peč na olje Emo 5, popolnoma novo, prodam ugodno. Ogled mogoč vsak dan od 15. do 18. ure. Olga Argelovič, Ljubljanska 31.

AUSTIN 1300 v odličnem stanju, električno — plinski štedilnik 2+2 in litoželezno peč za večji prostor (delavnico) ugodno prodam. Ogled samo popoldne. Ivan Sterle, Celje, Na rebru 9 (Aljažev hrib).

FIAT 750 ugodno prodam za rezervne dele, rabljene zimske in letne gume semperit, prodam ugodno. Kompan, Plečnikova 4 — nova hiša, ob ponedeljkih od 16. do 17. ure.

PARCELO primerno za vikend, prodam. Ponudbe pod »SENTJUR — PROZINSKA VAS«.

FIAT 750 — 65, prodam ugodno. Jožica Cizej, Poljčice 6, Braslovče.

POSESTVO z inventarjem, prodam. Anton Belak, Marja Dobje—Dramlje.

KRAVO — simentalke, vozno, (z novim mlekom), prodam. Franc Pihler, Dobrna.

ELEKTROMOTORJA — trofazna 2 in 4 KS, ugodno prodam. Koželj, Celje, Partizanska 51.

FIAT 750 prodam ugodno. Gregor Lipovšek, Lopata 40, Celje.

REZERVNE DELE VW 1200, avto radio, sedeže za Opel (ležalne sedeže) prodam ugodno. Franc Božič, Grobelno 7.

VEČJO KOLIČINO KAMENJA za gradnjo, prodam. Dostava na dom, Vladimir Petek, Strmca 14, Laško.

ZASTAVO 750 prodam po ugodni ceni. Anton Jelen, Gornjsko 73.

KUPERSBUSCH peč — sobno, dobro ohranjeno prodam. Stane Mirnik, Celje, Lopata 6.

KAVČ raztegljiv, zelo dobro ohranjen, prodam. Preskar, Teharska 30.

ZASTAVA 750 letnik 71, prodam. Dobojska 32, Hudinja.

PRIKOLICO za osebni avto prodam. Emil Brunšek, Proseniško 7 Store.

PRIKOLICO za osebni avto prodam. Emil Brunšek, Proseniško 7 Store.

VW kombi — odprti letnik 63, dobro ohranjen, v voznem stanju, prodam. Franc Avsec, Veliko Sirje 1. 61432, Zidani most.

TELEVIZOR — črno beli — Gorenje, star eno leto in pol, prodam. Lesjak, Čopova 4, Celje.

KARAMBOLIRANO SKODO 1000 MB letnik 1976, prodam lahko tudi po delih. Pleskarstvo Stumberger, Mariborska 44/a.

VEČ PLEMENSKIH ZAJK prodam. Jager, Megojnice 104.

SADOVNJAK ali zapuščen vlograd kupim za 250.000 din. Ponudbe pod »DO 20 KM IZ CELJA«.

STRESNO OPEKO dvorezno — žgano, rabljeno kupim. Celje, Ljubljanska c. 80.

UPOKOJENEC kupi enosobno stanovanje — relacija Zg. Hudinja—Gaberje—Spodnja Hudinja, ali gre v skupno gospodinjstvo k upokojenki. Ponudbe pod »GOTOVINAM«.

POSESTVO — manjše, brez obveznosti, relacija Škofja vas—Vojnik, kupim. Ponudbe pod »KMET«.

HISO staro—manjšo, na območju Spodnje Savinjske doline, kupim. Ponudbe pod »OBNOVA«.

PRIKOLICO dvoosno kiper, kupim. Ponudbe s ceno in opis pošljite na naslov: Jože Romih, Poljčice 8, Braslovče.

STANOVANJE — večje, v Celju kupim. Ponudbe pod »GOTOVINAM«.

PARCELO za vikend hišo v Savinjski dolini, od Letuša do Mozirja, ob Savinji, kupim. Petrovič, Celje, Pučova 14.

GRADBENO BARAKO kupim. Ponudbe pod »NAVEDITE CENO«.

SOBO, lepo, prazno ali opremljeno, s souporabo kopalnice v centru oddam za konskemu paru brez otrok. Vprašati na telefon št. 25-718.

FANTE sprejemem na stanovanje (Slovenec). Opekarniška 1.

MLAD FANT nujno išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »VETERINAR«.

MLAJŠA uslužbenka išče sobo, po možnosti v mestu ali bližnji okolici. Telefon št. 21-494.

ZIDAR—SLOVENEK išče prazno sobo. Ponudbe pod »MOJSTER«.

ZA 8 URNO DELO v gostilni zaposlim dekle od 16. do 25. leta starosti. Lepi dohodki, hrana in stanovanje zagotovljena. Nastop zaposlitve takoj. Stanko Ferlič, Bife DOM Braslovče 9 — 63314 — Braslovče.

PRIDNO DEKLE vajeno dela v kuhinji, v gostilni, sprejemem za 8. urno delo. Nedelje proste. Pismene ponudbe pod »GOSTILNA PRI CELJU«.

V TURISTIČNEM uradu potrebujemo sodelavko za 4-urno zaposlitev. Prednost mlajše upokojenke z delnim znanjem nemščine. Vloge na Turistično društvo Celje.

HIŠNIKA zaposlimo pogodbeno. Nudimo stanovanje. Vloge pošljite na Hišni svet Trg oktobrske revolucije 1, Celje.

IZVRŠUJEM slikarsko-plekarska dela še po zimskem popustu. Slikarstvo — plekarstvo Franc Stumberger, Mariborska 44/a.

POSESTVO dam v najem za več let, z živino in vsem kmečkim orodjem, primeren za začetnika, lahko tudi samo stanovanje — in to opremljeno dvojno stanovanje. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod oznako »PETROVCE«.

UPOKOJENKA srednjih let sprejme v svojo oskrbo upokojenca od 55 do 65 let. Možna poroka! Ponudbe pošljite pod oznako »V DVOJE JE LEPSJE«.

V VARSTVO sprejemem otroka od dveh let naprej. Ponudbe pod oznako »JANUAR«.

Delovna skupnost

VVZ OBČINE LAŠKO

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. VZGOJITELJICA
2. MEDICINSKA SESTRA — otroška smer
3. VARUHINJA — s končano 8-letno šolo in po možnosti s poklicno šolo in veseljem do dela z otroki
4. VK KUCHARICA
5. SNAŽILKA

Objava velja do zasedbe delovnih mest. Prijave pošljite na naslov: Vzgojno varstveni zavod občine Laško. Nastop službe možen v februarju ali po dogovoru.

Odbor za medsebojna razmerja

TOZD blagovne hiše »KONUS« Celje

razpisuje prosti delovni mesti:

1. POSLOVODJE
2. PRODAJALCA

za zasedbo delovnih mest v novi poslovalnici v Rogaški Slatini

POGOJI:

pod 1.: poslovodska šola ali srednja komercialna šola ali 10-letna praksa kot prodajalec v trgovini s konfekcijo
pod 2.: dokončana šola za prodajalce, po možnosti z 2-letno prakso.

Za obe delovni mesti zahtevamo znanje 1 tujega jezika — nemščine, italijanščine. Prednost imajo kandidati, stanujoči v Rogaški Slatini. Pismene vloge pošljite na naslov podjetja najkasneje do 31. I. 1978.

Vzgojno varstveni zavod Šentjur pri Celju

objavlja prosto delovno mesto

VARUHINJE

POGOJI:

— končana osemletna osnovna šola
— starost nad 17 let
— pripravljenost za pridobitev kvalifikacije
— veselje do dela s predšolskimi otroki

Poskusno delo traja 2 meseca. Prijave sprejema Vzgojno varstveni zavod Šentjur pri Celju 15 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža

Jakoba Železnika

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki so mi pomagali v najtežjih dneh. Posebna zahvala dr. Tanaskoviču za skrb in lajšanje bolečin pokojnemu, organizaciji ZB Griže za poslovljni govor, ZB Sešče, zabukovski godbi in vsem, ki so mu darovali vence in cvetje ter ga spremlili na zadnji poti.

Zalujoča žena

STROJNA INDUSTRIJA

63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

Verjetno še ne veste, da razširjamo svojo dejavnost. Zato potrebujemo še več novih delavcev, ki bodo imeli velike možnosti za razvoj svojih delovnih sposobnosti: Koga vse potrebujemo:

- VEČ VARILCEV
- VEČ OSTRILCEV ORODIJ
- VEČ KLJUČAVNIČARJEV IN STROJNIH KLJUČAVNIČARJEV
- VEČ REZKALCEV
- VEČ STRUGARJEV
- VEČ ORODJARJEV
- VEČ NEKVALIFICIRANIH DELAVCEV Z MOŽNOSTJO PRIUČITVE
- VEČ STROJNIH TEHNIKOV IN INŽENIRJEV ZA DELO V RAZVOJU IN PRIPRAVI DELA

Ste že kdaj pomislili, da imate možnosti za dobro zaposlitev takorekoč doma, ali v neposredni bližini vašega kraja. Naj velja to vabilo tudi za vse, ki bodo te dni prišli iz tujine na dopust. Možnosti dobrega dela in napredovanja so pred vami. Naj opozorimo samo na odlične delovne razmere, na urejeno družbeno prehrano. Posebno so ugodni pogoji za napredovanje na delovnem mestu. Ne pozabljamo tudi na stimulacijo, posebej pa opozarjamo na možnosti strokovnega izpopolnjevanja v tečajih, ki jih organiziramo v delovni organizaciji. Ali že veste, da odpelje iz Šempetra vsakih 10 minut avtobus? Kaj vam torej še brani, da ne izkoristite možnosti za dobro delo?

KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 39 parov, med njimi: RUDOLF ERMAN, Celje in BISERKA ZALOKAR, Griže; FRANC JAZBEC in BOZIDARA MLAKAR, oba iz Celja; GORAZD KOČAR, Ljubljana in DARA DELKOV, Grosuplje; LADISLAV CADEJ, Kasaze in MARIJA POVALEJ, Gorica pri Smartnem; STJEPAN BOŠAK, Varaždin in MILENA KRAMARSEK, Arelim; MARJAN VIDMAR, Celje in JOZEFA VERDEV, Zalec; DRAGOTIN PANIC in BOJANA HROVATIC, oba iz Celja; FRANC JUŽNA in SLAVA MOTOH, oba iz Celja; CVETKO GAJSEK, Bukovje in STANKA ZALAR, Store; MARJAN GABERSEK, Geršice in SLAVICA TEPEŠ, Zadrže ter JOŽE ČRETNIK, Platinovec in JOZEFA PODREPSEK, Lekmarje.

LASKO

STANISLAV DEŽELAK, varilec, Brodnica in ANA JURGEJ, knjigovodja, Paneče; ADAM ZELIC, delavec, Breze in JOZEFA MLAKAR, poljedelka, Breze.

SLOVENSKE KONJICE

IGNAC KOVACIČ, 25. Selski vrh in DRAGICA KOSTANJSEK, 20. Konjice; JOŽEF STERN, 29. Kaše in ELIZA BETA GEBER, 23. Prežigal; IVAN ČREŠNAR, 24 in JADRANKA MUHIC, 20, oba iz Draže vasi; AVGUST GOMBOC, 25. Ledinca in JELKA BOGATIN, 20. Bežina; PETER PRAVST, 25 in ANDREJA HROVAT, 20, oba iz Prevrata; ČRTOMIR ŽAGAR, 24. Konjice in OLGA SAGADIN, 24. Sl. Bistrica; JOŽE GOLOB, 23 in BERTA CENC, 19, oba iz Sp. Laže; ANTON KOLAR, 22. Skalice in IRENA LOVEC, 20. Zbelovo; IVAN KOVŠE, 23. Resnik in JOŽICA ČREŠNAR, 18. Koroška vasi; DARKO ROBAR, 27. Draža vasi in MARIJA STOPAR, 22. Perovec; MARJAN SKRIBINSEK, 21. Konjice in MARIJA SKERBIS, 18. SP. Grušovje; STANISLAV AJDNIK, 28. Sp. Laže in MARTINA PALJOGA, 18. Preloge; LUDVIK JEZOVSEK, 28 in MARIJA PAJ, 19, oba iz Selskega vrha; IGNAC SENEKOVIČ, 24. Zg. Partinje in TEREZIJA ISKRAC, 22. St. Slemenec; VINCENC GORJUP, 22. Konjice in ŠTEFKA JAKOP, 18. Brezje ter ALOJZ STRMSEK, 23. Zg. Laže in MARTINA VERDNIK, 21. Kravjek

SENTJUR PRI CELJU

JANKO LESKOVSEK, 21, električar, Lahov graben in SLAVKA RAMSAK, 19, delavka, Ojstro; SILVESTER FLIS, 25, delavec, Lokarje in ANGELA MOTOH, 25, poljedelka, Imenska gorca; FRANC FIRANT, 23, delavec, Kostrivnica in MARIJA FRECE, 21, delavka, Ljubljana; FRANC NOVAK, 23, delavec, Vodice in MARIJA BEVC, 20, delavka, Blatni vrh; ANDREJ KOZELJ, 27, poljedelec, Planinska vasi in ANICA GUČEK, 20, poljedelka, Loke; KARL HORVAT, 32, prometni tehnik, Vrbovo in ZLATKA STRUNA, 27, uslužbenka, Celje; JANEZ HERCOG, 42, kmetovalec, Jakob in NEŽA ZABERL, 31, delavka, Zibilca

SMRTI

CELJE

ANGELA MJHOVIC, 59, Grajska vasi; MARIJA STRNAD, 71, Gradec; IGNAC SAIBERT, 76, Kompole; CECILIJA ŠEF, 85, Medlog; MARTIN KLINAR, 50, Celje; JOŽEF REMIH, 61, Celje; MARIJA MIKULEC, 61, Celje; ANA STANGL, 71, Krmelj; RUDOLF OMEJEC, 71, Vizore; MARIJAN MEDVED, 57, Celje; MOJCA KOK, 4, Braslovče; JOŽE CVIRN, 78, Grobelno; FRANC KITAK, 82, Rog. Slatina; GORAN JURISA, 6 mesecev, Hum na Sutli; JANEZ HORVAT, 64, Šmarje; STEFAN ŠOTER, 76, Konjice; JANEZ STANTE, 64, Celje; ANTONIJA CIZELJ, 75, Celje; AMALIJA BELAK, 81, Celje; JOZEFA PLAVČAK, 60, Sevnica; MAKŠ SPRAJC, 59, Grobelce; ANGELA ROVSNIK, 50, Celje; MARIJA STAJNER, 69, Lopaca; MARJAN LUBEJ, 25, Celje; RUDI HRIBERSEK, 50, Smartno v R. d.; JANE KRUMPAK, 61, Ce-

rovec; ALOJZ TRUPEJ, 57, Laziše; FRANC SUMER, 73, Ljubecna; BOLTEZAR PUSNIK, 79, Vizore; IVAN SELSEK, 73, Osenca; VALENTIN MIRNIK, 66, Pristava; MARIJA SLEMENSEK, 69, Razgor; ANGELA PLANK, 70, Prožinska vasi; JUSTINA SODIN, 59, Sl. Konjice; FRANCISKA VODLAN, 67, Vransko in FRANC SEN, 61, Debro.

LASKO

DOMINIK DRNOVSEK, 81, upokojenec, Laško; MARIJA SERSEN, 72, soc. podpiranka, Trnov hrib; STANISLAV SELIC, 47, delavec, Male Grahovše; ANDREJ TASKER, 61, kmet, Lokavec; ANTON OCEPEK, 70, upokojenec, Globoko.

SLOVENSKE KONJICE

KAROLINA POTNIK, 70, Gabrovje; ALOJZIJA VIDEČNIK, 85, Tepanjski vrh; TEREZIJA KOPAC, 78, Konjice in TEREZIJA GODEC, 24, Polene.

SENTJUR PRI CELJU

JANJA ZMAHAR, 79, upokojenka, Celje; JOŽEF GOLEZ, 81, Sveteška; PAVLA JAGER, 59, gospodinja; Dramlje; ROZA PECEK, 85, kmetovalka, Dramlje; NEŽA KODRIN, 88, Lokta pri Zusu in MARIJA SALEKAR, 73, kmetovalka, Hrasje.

ŠMARJE PRI JELSAH

MARIJA TORBENTAR, 82, Verače; ALOJZI AMON, 80, Virštanj; MARIJA SELEKAR, 52, Sopot; MARIJA STRES, 68, Zadrže; TEREZIJA COLNER, 69, Bistrica; ANA KUNEJ, 77, Krišan vrh; KRISTINA PERC, 68, Zadrže; ANDREJ NUNČIČ, 89, Sladka gora in LUCIJA ZIDAR, 80, Vrh

ROJSTVA

CELJE

65 dečkov in 62 deklic
SLOVENSKE KONJICE
2 deklici
SENTJUR PRI CELJU
1 deček

KINO

UNION: do 18. januarja francoski barvni film »Velika avantura«
od 17. do 20. januarja ameriški barvni film »Strahote bele zore«
od 21. januarja dalje francoski barvni film »Uporni pastori«

METROPOL: do 18. januarja angleški barvni film »Kaj poležuješ, reci nekaj«
od 19. januarja dalje ameriški barvni film »Kaliber 20 za specialista«

DOM: do 25. januarja ob 16. uri ameriški film »Tarzan in Amazonke«
ob 18. in 20. uri pa do 18. januarja ameriški barvni film »Šaft v Afriki«
od 19. januarja dalje ob 18. in 20. uri ameriški barvni film »V krempljih leva«

SLG

Četrtek, 15. januarja ob 19.30. Dušan Jovanović: »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« za IV. mladinski abonma in izven.

Petek, 16. januarja ob 15.30 »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« za I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 17. januarja ob 17. uri »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« za abonma Prijatelji gledališča in izven.

Ponedeljek, 19. januarja ob 19.30 »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« — gostovanje v Sevnici.

TV SPOR

Nedelja, 18. januarja
8.25 Poročila (Lj)
8.30 Za nedeljsko dobro jutro: Festival mladinskih psovskih zborov v Celju, barvna oddaja (Lj)
9.05 Nekdo je bil hla, serijska barvna oddaja (Lj)
10.20 625 (Lj)
10.55 Otroška matineja: Stročkovsko popoldne, Solisce serija Tako so živeli (Lj)
11.30 Muzik (Lj)
11.30 Kmetijska oddaja (Zg)
12.15 Poročila (do 12.30) (Lj)
13.30 Pavičica iz luteranskega vasišča (Lj)
13.45 Pisan svet (Lj)
14.20 Pred zimskeimi olimpijskimi igrami (Lj)
14.50 Poročila (Lj)
14.55 Svetovno pevenstvo v drgnju in kolesca Lolkomotiva: Rabotniki (Lj)
15.20 Hika v pretrji (Lj)
15.15 Barvna risanka (Lj)
16.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 V Kovčevšč: Kapeški kresovi, barvna nadaljevalna TV Zagreb (Lj)
21.15 Potopis: Tri mesta v Kartumu (Lj)
21.55 Sportni pregled (JRT)
22.15 TV dnevnik (Lj)

Ponedeljek, 19. januarja

17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Marksizem v teoriji in praksi: Kultura in marksizem (Lj)
18.30 Muzik (Lj)
18.35 Odločamo (Lj)
18.45 Mlad za mlade (Sk)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Koncert simfonjskega orkestra Slovenske filharmonije — prenos (Lj)
20.50 Propagandna oddaja (Lj)
20.55 Kulturne diagonale (Lj)
21.25 Muzik kratkega filma (Lj)
... TV dnevnik (Lj)

Torek, 20. januarja

17.15 O potepuški logi — barvna oddaja iz serije Vrtec na obisku (Lj)
17.30 Mihec iz Lönneberga — serijski, barvni film (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Ne prezirite: Kogojev igrače (Lj)
18.40 Muzik (Lj)
18.45 Muzikotovel — barvna oddaja (za JRT) (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 S. poti po Latinski Ameriki: Peru gre svojo pot (Lj)
20.40 Propagandna oddaja (Lj)
20.45 G. Flaubert: Vzgoja arca, barvna nadaljevalna (Lj)
21.40 TV dnevnik (Lj)

Sreda, 21. januarja

17.30 Moletri stare japonske obrti (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Po sledih napredka (Lj)
18.40 Muzik (Lj)
18.45 Zabavno glasbena oddaja (Sk)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Mačje igre — celovečerni film (Lj)
21.40 Propagandna oddaja (Lj)
21.45 Miniature: Jazz Duo Gładkowski — Zgraja — I. del barvne oddaje (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)

Četrtek, 22. januarja

17.30 Sneška — barvna oddaja iz cikla Tako so živeli (Lj)
18.10 TV Obzornik (Lj)
18.25 Muzik (Lj)
18.30 Kako zakuriti ogenj — poljudnoznanstveni film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 O. David: Pesem — nadaljevalna TV Beograd (Lj)
20.50 Kam in kako na oddih (Lj)
21.00 Četrtkov razgled: Prednostna smer (Lj)
21.30 Po belih in črnih tipkah (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

UHF — od ajlnia Kravac in Pohorje:

17.45 Otroški spored TV Titograd (Bg)
18.15 Ali živa mislijo — poljudnoznanstveni film (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Pustolovštine velikega severa — TV nadaljevalna (Bg II)
20.55 24 ur (Bg II)
21.15 63 dni — dokumentarni film (Bg II)
22.10 Poetija (Zg II)

Petek, 23. januarja

10.00 TV v šoli: Kocka, kocka, Mongolija, Glasbeni pouk, Padjivo pogled, Tutan-kamonov Egipt (do 12.20) (Bg)
16.40 Pred zimskeimi olimpijskimi igrami — posnovec (Lj)
17.10 Krišem kraljem (Lj)
17.30 Morda vas zanima: Božo Kos (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Rock koncert: Jim Croce, barvna oddaja (Lj)
18.40 Muzik (Lj)
18.45 Cesta in mi (Lj)
18.50 Samomor na obroke — oddaja iz serije Kako bomo živeli jutri (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Tedenski notranjopolitični komentar (Lj)
20.00 3-2-1 (Lj)
20.05 Tevesenove pravilice — humoristična oddaja TV Sarajevo (Lj)
20.35 Propagandna oddaja (Lj)
20.40 CIA — III. del dokumentarne oddaje (Lj)
21.20 Propagandna oddaja (Lj)
21.25 TV dnevnik (Lj)
21.40 Serif v New Yorku — serijski barvni film (Lj)

Sobota, 24. januarja

10.00 TV v šoli: Kocka, kocka, Kitajska, Zapoje z nami (Bg)
11.55 Kibibibi: Smuk za moške — prenos (do pribl. 13.30) (EVR — Lj)
16.25 Po belih in črnih tipkah (Lj)
16.55 Ravana diskriminacija v Angliji — dokumentarna oddaja (Lj)
17.40 Srečanje s tenoristom Brunom Sebastianom (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Muzik (Lj)
18.25 David Copperfield — serijski barvni film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjopolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Vask tebe ima svoje vesele, barvna oddaja iz serije Zelena luč (Lj)
20.30 Princ in plesalka — celovečerni film (Lj)
22.20 TV dnevnik (Lj)
22.35 Jazz na ekranu: Trio Yosuke Yamashita, barvna oddaja (Lj)

PROMETNE NESREČE

PESCA JE ZBIL

Voznik osebnega avtomobila LADISLAV PETROVIC, 21, iz Kasaz je pripeljal iz smeri Zaleca v Drešinjno vas in opazil pred seboj, na sredini desnega prometnega pasu, pešca. Petro-

vič je zaviral in se pešcu umikal v levo, vendar ga je kljub temu zadel in zbil v občestni jarek. Lažje poškodovanega KRISTIJANA TOMSETA, 51, iz Celja so odpeljali v celjsko bolnišnico.

ZA 80.000 DINARJEV ŠKODE

DARKO DOBRAJC, 26, iz Celja je v Drešinji vasi pripeljal s stranske na prednostno cesto v trenutku, ko je po njej vozil z osebnim avtomobilom ANDREJ ŽAGER, 45, iz Velenja. Zaradi izsiljevanja prednosti voznika Dobrajca je prišlo do prometne nesreče, pri kateri se je Dobrajc lažje poškodoval, na obeh avtomobilih pa je škoda kar za 80.000 dinarjev.

ZAPELJAL JE V LEVO

Iz Velenja proti Sl. Gradcu je vozil z osebnim avtomobilom BORIS BELAK, 35, iz Debra pri Laškem. V naselju Paka ga je zaradi prehitre vožnje v desnem ovinku zaneslo na levi vozni pas, po katerem je iz nasprotni smeri pripeljal voznik osebnega avtomobila ADOLF OSET, 40, iz Labina. Oset je ustavil, ko je zagledal avtomobil na svoji strani, vendar je kljub temu prišlo do trčenja. Pri nesreči sta bila oba avtomobila tako poškodovana, da nista bila sposobna za nadaljnjo vožnjo; škode na njima so ocenili na okoli 18.000 dinarjev.

NAFTA NA CESTI

Iz smeri Slovenj Gradca je pripeljal v naselje Salek pri Velenju voznik osebnega avtomobila FRANC LONČAR, iz Raven na Koroškem. Vozil je precej hitro in kljub varnosnemu trikotniku ob cesti hitrosti ni zmanjšal. V levem ovinku ga je zato začelo zanašati in po 30 metrin se je trklrat obrnil in obstal na strehi. Pri nesreči sta se težje poškodovala voznik Lončar in njegova žena Danica, na avtomobilu pa je škoda za 10.000 dinarjev. Cesta je bila spolzka, ker se je po njej razlila nafta, ki je stekla iz rezervoarja avtobusa. Voznik avtobusa BRANKO ŠUSEC je avtobus zapeljal izven vozišča in takoj začel posipati s peskom.

NA MOSTU STA TRČILA

Na mostu čez Pesnico v Sentjurju je voznik osebnega avtomobila RUDOLF ROZMAN, 40, iz Kompol zapeljal čez sredinsko črto na levo stran in se zaletel v levi sprednji blatnik in levi bok osebnega avtomobila, s katerim se je iz nasprotni smeri pripeljal ANTON HVALC, 28, iz Ljubljane. Hvalčev avtomobil je najprej odbil v desno, nato pa v levo v mostno ograjo. Pri tem je iz avtomobila padla njegova sopotnica ELIZABETA HVALC, 26, ki se je lažje poškodovala, na obeh avtomobilih pa je škoda za 12.000 dinarjev.

TRČIL JE V AVTOBUS

V Taboru je voznik avtobusa FRANC BLATNIK, 23, iz Tešave ustavil, ker je nameraval zaviti v levo na stransko cesto, iz nasprotni smeri pa je vozila kolona avtomobilov. Za Blatnikom pa je v prekratki varnostni razdalji vozil z osebnim avtomobilom MARJAN PERJANČIČ, 33, iz Vipave, ki se je zaletel v avtobus in povzročil škodo za 15.000 din.

POŠKODOVANA POTNIKA

Skozi Zavodnje pri Šoštanju je vozil z osebnim avtomobilom MARTIN VEGAN, 23, iz Velenja. V desnem ovinku ga je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo na desno bankino, po kateri je vozil okoli 30 metrov, nato pa ga je potegnlo pod cesto, kjer je obstal na strehi. Pri nesreči sta se poškodovala sopotnika STEFAN ANŽEL, 28, iz Velenja in MARTA ŠUSEC, 23, iz Laz, ki je ostala na zdravljenju v slovenjegraški bolnišnici. Škode pri tej nesreči je za 20.000 dinarjev.

TOVORNJAK SE JE PREVRNIL

V dvojni ovinek na cesti Store—Celje, kjer se odcepi cesta proti novim prostorom Železarn, se je zgodila prometna nesreča zaradi prehitre vožnje na spolzki cesti. Voznik tovornjaka s priklopcem ERIH KRASOVEC, 25, iz Rog. Slatine je namreč močno zaviral, pa ga je zaneslo najprej na desno bankino, nato pa se je prevrnil na cesto, pri čemer je nastalo škodo za 10.000 dinarjev.

KAM GRE ČAS?

Brčkone si večkrat zastavimo vprašanje kam smo »vtaknili« denar, ki nam je prehitro pošel. Odgovoru se ponavadi odrečemo. Zanimivo pa je vedeti kako »odteka« dohodek iz družinskega proračuna ali še točneje: koliko delovnega časa vloži povprečni Slovenec, da zadovolji svoje vsakodnevne potrebe.

Iz objavljenih podatkov (Sl. almanah) smo pripravili pregled življenjskih stroškov, preračunan na povprečni osební dohodek v rednem delovnem času (3500 din). Tudi cene blaga so povprečne, od trgovine do trgovine utegnejo biti malce različne — za kakšno minuto. To ne bo motilo, da ne bi mogli ugotoviti kam odteka naš delovni čas.

MINUTE ...

Vžigalice — škatlica	2 minut
Jajce	5 minut
Zelje — 1 kg	6 minut
Mleko — 1 l	14 minut
Bel kruh — 1 kg	16 minut
Pivo — steklenica	16 minut
Zobna pasta	29 minut
Sladkor — 1 kg	40 minut
Riž — 1 kg	43 minut
Kratke nogavice — par	53 min

... URE

Palni prašek — zavojček	1 ura 11 minut
Piščanec — očičen	1 ura 11 minut
Goveji zrezki — 1 kg	2 uri 39 minut
Sir, ementaler — 1 kg	2 uri 57 minut
Rjuha — kos	4 ure 33 minut
Šunka — 1 kg	5 ur 48 minut

... DNEVI

Moška srajca	8 ur 35 minut
Zenski čevlji	17 ur 35 minut
Moški čevlji	19 ur 21 minut
Moške hlače	22 ur 40 minut
Zensko krilo	23 ur 28 minut

... TEDNI

Sesalec za prah	28 ur 42 minut
Moška obleka	83 ur 42 minut
Plinski štedilnik	161 ur 53 minut
Hladilnik (240 l)	170 ur 51 minut

... MESECI

TV sprejemnik	234 ur 41 minut
Pralni stroj	252 ur 29 minut
Sivalni stroj	258 ur 41 minut

... LETO IN POL

Avtomobil Zastava 101	3170 ur 6 minut
-----------------------	-----------------

MALO ZA ŠALO, MALO ZA...

Ničkolikokrat smo že zapisali: Recimo bobu bob. Vedno in povsod. Sicer se nam lahko zgodi tako kot stricu Tinčku!

x x x

Mali Jurček očku: — Očka, lulati!

Očka: — Jurček, stokrat sem ti že rekel, da to ni lepo. Reci, očka, pojčkat ali nekaj takega!

Jurček je bil priden in vedno klical: Pojčkat.

Stric Tinček je prišel na obisk in takoj vzljudil Jurčka. Predlagal je staršem, naj pri njem preživi dva dni. Dovolili so. Zvečer je hotel imeti stric Tinček Jurčka ob sebi. Spali so, ko se je oglašil Jurček:

— Stric, jaz bi pojčkal!

Stric: — Jurček, ne zdaj, jutri boš pojčkal! (stric pač ni vedel!)

Tišina. Kratka. Nato zopet Jurček:

— Stric, ampak jaz moram pojčkat!

Stric je bil mehkega srca: — Dobro Jurček, ampak daj čisto potihno in meni v uho!

x x x

Otroci so se v šoli pretekli mesec učili o pticah selivkah. Tovarišica je vprašala: No, zakaj letijo štoklje na jug, v Afriko?

Jurček je prvi dvignil roko: Zato, da imajo tudi črnci otroke!

SKOK ČEZ LUŽO (21)

SREČANJE V DVIGALU

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Nikar ne mislite, da je bilo pri vračanju kaj boljše. Informacije o poletu nazaj v Jugoslavijo iz Chicaga smo dobili na JAT-ovem predstavništvu. Malo iz previdnosti, delno pa zato, da bi si ogledali — kot je rečeno — eno največjih letališč na svetu, smo se pojavili na letališču tri ure pred odhodom letala.

Najhujši problem (kot pri nas v Celju, čeprav nimamo letališča) je najti primeren prostor za parkiranje, namreč primeren zaradi tega, da ti ni potrebno dolgo prenašati prtljage. Parkirišče je odlično urejeno v nadstropjih zaradi orientacije po sistemu črk in števil — ogromen prostor, določen tudi s posameznimi barvami, ker pač ni nujno, da vsi znajo čitati. Po petminutni vožnji po parkirnem labirintu smo le odkrili skromen prostor, vendar silovito daleč od prvega dvigala. Toda naporno prenašanje kovčkov se je izplačalo, saj smo v letalu po mesecu dni znova doživeli prvi stik z domačimi.

V dvigalu je bila stiska s prostorom in nekdo je s komolcem nepravilno pritisnil na več gumbov in dvigalo se je pričelo ustavljati na vsakem nadstropju. Do tega trenutka zaradi zadihanosti nismo govorili med sabo, ko se oglašil starejši potnik s črnimi brki:

»Vidi glupake, ovi ne znajo ni šta je lift?«

To nam je bil znova dokaz, da četudi si v tuji deželi bodi obziren ne glede na to, kako zapleten jezik za domačine govoriš. Se to, na pripombo nismo reagirali, niti tedaj, ko so v angleščini klicali potnike in je ta isti možakar skakal od skupine do skupine in spraševal, kaj so pravkar povedali.

Kot sem že omenil v prejšnji številki, je letališče v Chicagu pravo mesto. Zaradi ponovne zamude JAT-ovega letala (šest ur) smo imeli priložnost temeljitega ogleda. Predvsem na oddelku za mednarodne polete.

Vrsta trgovin z najbolj mogočimi in nemogočimi spominčki, frizerji, gostinski lokali, cvetličarne, knjigarne, kioski za cigarete in razno drobnarijo, skratka vse. Glede na pubiko pa seveda pravi Babilon. Indijke v sarifih, visoki Teksačani z značilnimi kavbojskimi klobuki, Japonci, Kitajci, Arabci in seveda Evropejci v svojih elegantnih oblačilih.

Ker smo bili kmalu utrujeni, smo se zadnjič na ameriških tleh zavili v restavracijo, čudovit prostor polkrožne oblike, katerega ogromna okna ti povsem odpirajo razgled na steeze letališča. Morda ne boste verjeli, toda na letališču ni cena večerje prav nič hujša kot v srednji dobri restavraciji v mestu. Torej, nismo plačevali v višjih gostinskih uslugah tudi možnost razgleda, kot

to tako radi delajo na naših letališčih.

Neprestano, pri vseh »pohodi« po letališču pa sem se vpraševal. Kako se počuti in »znajda« tisti, ki ne zna besedice angleško. Kot povsod v Ameriki, je tudi tu čuti tisto strašno brezobzirnost med ljudmi, ko vsakdo hiti za svojim opravičkom.

Končno so nas poklicali in množica potnikov za Beograd se je vsula proti carini. Sistem je zelo za-

Piše MILAN
SENIČAR

nimiv. Prtljago smo oddali že prej, zdaj pa je bilo potrebno »pokazati« se osebne stvari. »Pokazati« tako, da si moraš vse, kar si imel v rokah položiti na majhen pult (tudi časopis), nad katerim je bil nekakšen ekran. Posebna uslužbenka preštudira silhuete, ki se pojavijo na ekranu in če je vse v redu, te spusti naprej.

Nato odideš skozi kratek prehod, kjer te mimogrede »pretipajo« nevidni žarki, če nimaš pri sebi kaj nevarnega.

Smolo je imel nečak iztok, ki se je vrača: teden dni pozneje. Ko je bil spuščen skozi prehod, je presunljivo zažvižgalo. Vrnili so ga. Iz notranjega žepa je moral potegniti zvinčnik na katerem je bilo nekaj kovinskih delov. Zažvižgalo je tudi pri drugem »sprehodu«. V žepih mu je ostalo še nekaj drobiža. Šele tretjič, ko so ga ostali sopotniki gledali že kot sumljivega terorista, mu je uspelo. Sam nisem imel problemov, ker denarja ni ostalo, plomba z zoba pa mi je odpadla tri dni pred odhodom.

Na kratko, vloženo je veliko naporov in ogromno denarja, da bi bila varnost resnično zagotovljena.

Kmalu po objavi leta smo se znašli v prostoru, kjer je bil možen samo še en izhod — k stopnicam letala. Na žalost se je tudi tu pokazalo, da smo

izredno nestrpni. V solidno urejeni čakalnici je bilo dovolj klopi za vse, pa kljub temu smo bili redki tisti, ki smo posedli. Vse ostalo se je nagnetlo k zaprtemu izhodu. Tega so uporabljali tudi uslužbenci letališča in vsakdo je porabil nekaj minut, da se je prerinil skozi zmedo stotih ljudi. Kljub večkratnim prošnjam pa se nihče umaknil. »Morda ne razumejo angleško,« je nekdo dejal in poklical so predstavnika JAT-a, ki je razložil po naše. Zaman! Sto potnikov je raje dve uri stalo pred zaprtimi vrati, kot pa da bi udobno posedli, čeprav je bilo jasno, da letalo ne bo poletelo prej, preden bo čakalnica prazna.

Še to. Mnogi so se vprašali, če bom še nadaljeval z zapiski iz ZDA. Rad bi zapisal še kako je bilo v palači OZN, muzeju tehnike, ogromni knjižnici in o naših izseljencih. Torej, samo še nečaj nadaljevanj.

(se nadaljuje)

Tipična predmestna ulica v Clevelandu, kjer je med izveski firm opaziti tudi precej ameriških izpeljank naših preimkov.

Vrsta za ogled spomenika v Washingtonu. Nikogar ni, ki bi se rinil naprej. Je pač treba počakati.

NOVI
tednik

2

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglaš: Trif V kongressu 10 — Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga CGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 2 din — Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din Tekoči račun 50102-601-30012 CGP »DELO« Ljubljana — Telef. uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglaš in naročnina 22-806.